

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
SENÁT

6. funkční období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
Senátu Parlamentu České republiky
17. schůze

**PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
SENÁT**

6. funkční období

Těsnopisecká zpráva
17. schůze

Pořad 17. schůze Senátu

1. **Senátní tisk č. N 100/06** Návrh směrnice EP a Rady, o usnadnění přeshraničního vymáhání právních předpisů v oblasti bezpečnosti silničního provozu
2. **Senátní tisk č. 306** – Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh na ukončení platnosti Úmluvy o zřízení Evropského policejního úřadu (Úmluva o Europolu), založené na článku K. 3 Smlouvy o Evropské unii, a souvisejících smluvních dokumentů
3. **Senátní tisk č. 264** – Výroční zpráva Českého telekomunikačního úřadu za rok 2007
4. **Senátní tisk č. 270** – Zpráva o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2007
5. **Senátní tisk č. 324** – Návrh senátního návrhu zákona senátorů Martina Mejstříka a Jaromíra Štětiny, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu – 1. čtení
6. **Senátní tisk č. 332** - Návrh senátního návrhu zákona Stálé komise Senátu pro krajany žijící v zahraničí, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů - 1. čtení
7. **Senátní tisk č. 298** – Návrh senátního návrhu Ústavního zákona, senátora Jana Horníka, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění ústavních zákonů č. 347/1997 Sb., č. 300/2000 Sb., č. 395/2001 Sb., č. 448/2001 Sb. a č. 515/2002 Sb. – 2. čtení
8. **Senátní tisk č. 338** – Volba člena Rady Ústavu pro studium totalitních režimů
9. Informace vlády ČR o výsledcích jednání Evropské rady konaného ve dnech 15. až 16. října 2008 v Bruselu a o pozicích ČR
10. **Senátní tisk č. 328** – Návrh zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu jistin státních dluhopisů odkupovaných z trhu v roce 2008
11. **Senátní tisk č. N 103/06** – Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise
12. **Senátní tisk č. 327** – Závěrečná zpráva Dočasné komise Senátu pro posouzení ústavnosti KSČM
13. **Senátní tisk č. 341** – Informace komisí Senátu o činnosti za rok 2008
14. **Senátní tisk č. 342** – Informace stálých delegací Parlamentu České republiky o činnosti za 6. funkční období
15. Zpráva předsedy Senátu o činnosti Senátu v 6. funkčním období

6. funkční období

Obsah 17. schůze Senátu Parlamentu České republiky

1. den schůze – 30. října 2008

Jednání zahájil a řídil předseda Senátu Přemysl Sobotka

Senátor Richard Sequens	1
Senátor Jaromír Štětina	2
Ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg	3
Usnesení schváleno	3

1. Návrh směrnice EP a Rady, o usnadnění přeshraničního vymáhání právních předpisů v oblasti bezpečnosti silničního provozu – senátní tisk č. N 100/06

Ministr dopravy ČR Aleš Rebiček	3
Senátor Karel Tejnora	4
Senátor Jiří Nedoma	5
Usnesení schváleno	5

2. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh na ukončení platnosti Úmluvy o zřízení Evropského policejního úřadu (Úmluva o Europolu), založené na článku K. 3 Smlouvy o Evropské unii, a souvisejících smluvních dokumentů – senátní tisk č. 306

Ministr vnitra ČR Ivan Langer	6
Senátor Josef Zoser	7
Senátor Luděk Sefzig	8
Ministr vnitra ČR Ivan Langer	9
Senátor Josef Zoser	10
Senátor Jiří Stříteský	10
Usnesení schváleno	10
<u>Další část schůze řídil místopředseda Senátu Petr Pithart</u>	

3. Výroční zpráva Českého telekomunikačního úřadu za rok 2007 – senátní tisk č. 264

Marek Ebert	11
Senátorka Soňa Paukrtová	13
Senátor Jiří Oberfalzer	14
Marek Ebert	14
Senátorka Soňa Paukrtová	14
Usnesení schváleno	15

4. Zpráva o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2007 – senátní tisk č. 270

Senátor Jaromír Štětina	15
-------------------------------	----

Zdeněk Tůma	15
Senátor Ivan Adamec	18
Místopředseda Senátu Jiří Liška	19
Zdeněk Tůma	19
Usnesení schváleno	21
5. Návrh senátního návrhu zákona senátorů Martina Mejstříka a Jaromíra Štětiny, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu – senátní tisk č. 324 – 1. čtení	
Senátor Martin Mejstřík	21
<u>Další část schůze řídil místopředseda Senátu Jiří Liška</u>	
Senátor Josef Pavlata	23
Senátor Tomáš Grulich	23
Senátorka Alena Gajdůšková	23
Ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg	24
Senátor Milan Štěch	24
Senátor Tomáš Grulich	25
Senátor Karel Tejnora	25
Senátorka Alena Palečková	25
Senátor Martin Mejstřík	25
Senátor Adolf Jílek	26
Senátor Josef Pavlata	26
Usnesení schváleno	27
6. Návrh senátního návrhu zákona Stálé komise Senátu pro kraje žijící v zahraničí, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů - senátní tisk č. 332 - 1. čtení	
Senátor Tomáš Grulich	27
Senátor Jaromír Volný	28
Usnesení schváleno	29
7. Návrh senátního návrhu Ústavního zákona, senátora Jana Horníka, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění ústavních zákonů č. 347/1997 Sb., č. 300/2000 Sb., č. 395/2001 Sb., č. 448/2001 Sb. a č. 515/2002 Sb. – senátní tisk č. 298 – 2. čtení	
Senátor Jan Horník	29
Senátor Jiří Žák	31
Senátor Rostislav Slavotínek	31
Senátor Ivo Bárek	32
Senátor Milan Bureš	32
Senátor Igor Petrov	32
Senátorka Alena Palečková	33
Senátor Pavel Čáslava	33
Senátorka Jiřina Rippelová	33

Senátor Jaroslav Kubera	34
Senátor Tomáš Grulich	36
Senátor Jiří Pospíšil	36
Ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg	37
Senátor Luděk Sefzig	38
Místopředseda Senátu Petr Pithart	39
Senátorka Soňa Paukrtová	39
Senátor Jiří Žák	40
Senátor Jan Horník	40
Senátor Jiří Žák	41
Senátor Vlastimil Balín	42
<i>Usnesení schváleno</i>	42
<u>Další část schůze řídil místopředseda Senátu Jiří Šneberger</u>	
8. Volba člena Rady Ústavu pro studium totalitních režimů – senátní tisk č. 338	
Senátor Josef Pavlata	42
Místopředseda Senátu Jiří Liška	43
Senátor Jaromír Štětina	44
Senátor Josef Pavlata	44
<i>Usnesení schváleno</i>	45
9. Informace vlády ČR o výsledcích jednání Evropské rady konaného ve dnech 15. až 16. října 2008 v Bruselu a o pozicích ČR	
Místopředseda vlády ČR pro evropské záležitosti Alexandr Vondra	45
Senátor Luděk Sefzig	49
Senátor Jiří Pospíšil	51
Senátor Jaroslav Kubera	51
Senátor Bedřich Moldan	52
Místopředseda vlády ČR pro evropské záležitosti Alexandr Vondra	53
<i>Usnesení schváleno</i>	55
10. Návrh zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu jistin státních dluhopisů odkupovaných z trhu v roce 2008 – senátní tisk č. 328	
Ministr financí ČR Miroslav Kalousek	56
Senátor Ivan Adamec	56
<i>Usnesení schváleno</i>	57
11. Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise – senátní tisk č. N 103/06	
Místopředseda vlády ČR pro evropské záležitosti Alexandr Vondra	57
Senátor Luděk Sefzig	59
<u>Další část schůze řídil místopředseda Senátu Petr Pithart</u>	
Senátor Luděk Sefzig	59
<i>Usnesení schváleno</i>	60
12. Závěrečná zpráva Dočasné komise Senátu pro posouzení ústavnosti KSČM – senátní tisk č. 327	

Senátor Jaromír Štětina	60
Místopředseda Senátu Jiří Liška	61
Senátor Bedřich Moldan	61
Senátor Martin Mejstřík	62
Senátor Jaromír Štětina	63
Usnesení schváleno	64
13. Informace komisí Senátu o činnosti za rok 2008 – senátní tisk č. 341	
Senátor Josef Zoser	64
Senátor Josef Kalbáč	65
Senátorka Daniela Filipiová	66
Senátor Jiří Žák	66
Senátor Jiří Oberfalzer	66
Senátorka Jiřina Rippelová	67
Senátor Vlastimil Sehnal	68
Usnesení schváleno	69
14. Informace stálých delegací Parlamentu České republiky o činnosti za 6. funkční období – senátní tisk č. 342	
Senátorka Alena Palečková	69
Senátor Jiří Pospíšil	70
Senátor Jiří Nedoma	70
Senátor Jaromír Volný	71
Senátor Tomáš Jirsa	71
Senátor František Kopecký	72
Senátorka Liana Janáčková	73
Usnesení schváleno	73
15. Zpráva předsedy Senátu o činnosti Senátu v 6. funkčním období	
Předseda Senátu Přemysl Sobotka	73
Senátor Martin Mejstřík	75
Usnesení schváleno	76
Závěr 17. schůze v 6. funkčním období	76

**Těsnopisecká zpráva
ze 17. schůze Senátu
Parlamentu České republiky
(1. den schůze – 30. října 2008)**

(Jednání zahájeno v 9.07 hodin.)

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Vážené paní senátorky, vážení pánové senátoři, milí hosté, dovoluji vám přivítat na 17. schůzi Senátu. Tuto schůzi jsem svolal na návrh Organizačního výboru podle § 49 odst. 1 zákona o jednacím řádu Senátu. Pokud budu zmiňovat jednotlivé paragrafy, jedná se o ustanovení zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu. Pozvánka byla zaslána ve středu 15. října.

Z dnešní schůze se omluvili senátoři a senátorky Jan Rakušan, Karel Barták, Jiří Zlatuška, Jiří Čunek, Václava Domšová.

Předpokládám, že kdo nemá kartu, tak si ji v předsálí vyzvedl.

Nyní podle § 56 odst. 4 určíme dva ověřovatele této schůze. Navrhuji, aby ověřovateli byli senátoři Josef Pavlata a Rostislav Slavotínek. Má někdo připomínky k tomuto návrhu? Nemá. Takže si dovoluji znělkou svolat zbytek.

Budeme hlasovat o ověřovatelích.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, tlačítko NE a zvedne ruku.

Hlasování číslo 1 ukončeno, registrováno 50, kворum 26, pro 49, proti nikdo. Návrh byl schválen.

A nyní budeme jednat o změnách v programu 17. schůze. Ministr vnitra Ivan Langer požádal, abychom projednali tisk č. 306 jako druhý bod dopoledne. Dále navrhuji projednat body, které předkládá ministr Alexandr Vondra jako třetí a čtvrtý bod 30. října, tj. dnes odpoledne. Jedná se o Informaci vlády ČR o výsledcích jednání Evropské rady konaného ve dnech 15. a 16. října v Bruselu a o pozicích České republiky a senátní tisk č. N 103/06. Jako třetí bod odpoledního jednání bychom měli senátní tisk č. 328, který předkládá ministr financí Miroslav Kalousek. Posledním návrhem na změnu je Volba člena Rady Ústavu pro studium totalitních režimů, a to jako poslední bod dopoledního jednání.

Ptám se, zda někdo má návrh na doplnění programu. Hlásí se pan senátor Richard Sequens. Máte slovo.

Senátor Richard Sequens: Vážený pane předsedo, milé dámy, milí pánové. Nebývá zvykem zdůvodňovat, proč člověk nedá návrh na změnu pořadu schůze, nicméně cítím potřebu v několika větách vám vysvětlit, co se odehrálo v mé mysli od včerejšího dne do dnešního rána. Ještě tak pět minut předtím, než začala naše schůze, jsem byl rozhodnut požádat o zařazení na program projednávání obou smluv týkajících se zřízení radarové stanice na území České republiky.

Jsem přesvědčen o tom, že bychom o tom jednat měli dále. Nicméně jsem realista a vidím, jak se situace vyvíjí. Jenom bych chtěl trošičku vyvrátit to, co zaznívalo v tisku a médiích obecně. Výbor pro zahraniční věci se otázkou radaru zabýval minimálně od dubna 2007. Jenom pro připomenutí – byla zde společná

schůze zahraničního výboru a ústavně-právního výboru za přítomnosti premiéra, ministrů, náčelníka generálního štábu a tak dále na téma umístění radarové stanice.

Zástupci výborů byli na Marshallových ostrovech vidět přímo fyzicky, jak radar vypadá. V Senátu proběhla prezentace generála Oberinga – a tak dále a tak dále, spousta informací v režimu takovém, který jaksi umožňuje získat daleko důkladnější vhled do problému. Takže já si myslím, že výbor byl zcela kompetentní učinit toto rozhodnutí a také tak učinil. Jednomyslně doporučil Senátu, aby ratifikoval smlouvu. A nyní nastává taková zvláštní situace.

Výbor, jehož předseda a místopředseda patřili a patří k velkým zastáncům radaru, neobhájili mandát. Co udělá opozice teď s rozhodnutím výboru, které jednoznačně doporučuje ratifikovat? Já se domnívám, že buď jsme se neměli sejít už vůbec jako náš výbor, a nebo bychom měli jednat na plénu a prostě o radaru rozhodnout.

Domnívám se – a tím skončím, protože pan předseda mi slíbil, že mě nebude přerušovat, já si toho nesmírně vážím, tak to nechci pokazit – že otázka národní bezpečnosti je příliš vážná na to, aby mohla být zneužita takovým způsobem ve volebním boji, jako byla. Je to samozřejmě vždycky na hraně, je to politikum, je to velice výbušná směs, ale bylo to prostě na můj vkus příliš moc. A taky se mi nelíbí, jestli v tom někdo hodlá pokračovat a používat to v případě nějakých povolebních vyjednáváních.

Já využiji toho, že jsem u tohoto pultíku dnes tady naposled. Chci se s vámi rozloučit, poděkovat vám za spolupráci. Bylo tady fajn s vámi. Odcházím a použiji takovou parafrázi z jednoho filmu: Odcházím Dagu Bedmene, a já se vrátím, a se mnou přijde zákon.

Já si tedy myslím, že můj čas ještě přijde a že zase rozšířím vaše řady.

Děkuji za pozornost, pane předsedo, děkuji vám za slovo, a přeji všechno dobré. (Potlesk.)

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji, pane kolego. A mám seznam dalších, kteří se chtějí k bodu program schůze vyjádřit. Slovo má pan senátor Václav Roubíček a připraví se pan senátor Jaromír Štětina. (**Senátor Václav Roubíček:** To byl omyl.)

Byl to omyl, takže vystoupí senátor Jaromír Štětina, kde to asi není omyl, protože se zvedá ze svého místa.

Senátor Jaromír Štětina: Děkuji vám za slovo, pane předsedo. Dobrý den, dámy a pánové. Já jsem včera hlasoval pro to, abychom radar dnes dostali na naše plénum. A já opravdu nevím, proč tam ten radar není, kdo to rozhodl, kdo přišel najednou s tím, že to do programu nedáme. A chtěl bych poprosit někoho, kdo tady má tu největší kompetenci, a to jest pana předsedu Senátu, aby nám to vysvětlil.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Jsem teď trošku v rozpacích, protože jednak řídím schůzi, jednak jsme u bodu program. A vzhledem k tomu, že řádný bod na oficiálním programu o těchto otázkách nebyl, byly to všechno úvahy a já jsem neslyšel jediný návrh, že bychom měli zařadit tento bod, pouze vystoupení pana předsedy výboru Sequense.

Ale hlásí se pan kolega Karel Schwarzenberg, má slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Pane předsedo, slouutný Senáte. Nejdříve musím poděkovat za skvělou práci, kterou odvedl zahraniční výbor pod naším kolegou, kterého s velikým politováním vidím odcházeti z tohoto sboru.

Připravil veškerý materiál k tomuto bodu velice důkladně a bylo by dobré, kdybychom o radaru rozhodli co nejdříve.

Na druhé straně musím říci, že, jak víme, konečné slovo k tomu zazní z dolní sněmovny. A já bych nechtěl, aby v tak rozhodující věci – a pan senátor právem zdůraznil, že otázka radaru je opravdu stěžejní otázka české a evropské bezpečnosti – bylo rozhodnuto způsobem, kdy by budilo podezření, že řekneme na poslední okamžik využíváme ještě stávající poměry v Senátu.

Myslím, že bude větší a silnější legitimita tohoto rozhodnutí, rozhodne-li o tom už nově zvolený Senát. Mně samotnému je to líto, poněvadž dojde k opoždění, ale myslím, že se silně změnila situace – a nemůžeme to zpochybnit – jak na politickém jevišti, tak v Senátu samotném. Je tedy dobré, když toto rozhodnutí přenecháme už nově zvolenému Senátu.

Děkuji mnohokrát.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji. Kdo další se hlásí k programu? Nikoho nemám přihlášeného, takže budeme nejprve hlasovat o změnách v pořadu schůze, tak jak jsem je navrhl.

Zahajuji hlasování o změnách a doplnění tak, jak jsem přednesl. Kdo je pro, tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, tlačítko NE a rovněž zvedne ruku.

Hlasování č. 2 ukončeno. Registrováno 63, kvórum 32, pro 61, proti jeden, návrh byl schválen. Tím můžeme nyní **hlasovat o programu jako o celku**.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro upravený program podle – před chvílí – schváleného návrhu, tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, tlačítko NE a rovněž zvedne ruku.

Hlasování č. 3 ukončeno, registrováno 63, kvórum 32, pro 62, proti jeden, **návrh byl schválen**.

Můžeme začít prvním bodem, a tím je

Návrh směrnice EP a Rady o usnadnění přeshraničního vymáhání právních předpisů v oblasti bezpečnosti silničního provozu

Máme to jako **tisk č. N 100/06**. Stanovisko vlády máme rozdáno jako tisk č. N 100/06/01. Prosím pana ministra dopravy Aleše Řebíčka, aby nás seznámil s tímto materiálem.

Ministr dopravy ČR Aleš Řebíček: Vážený pane předsedo, vážené paní senátorky, vážení paní senátoři. V úvodu bych chtěl zdůraznit, že Česká republika jako tranzitní země věnuje problematice postihování zahraničních řidičů značnou pozornost. V této souvislosti bych chtěl připomenout dobré výsledky našeho bodového systému, který umožňuje postihovat i zahraniční řidiče, a to v případě, že je jejich přestupek řešen na místě orgány policie. Ze statistik vyplývá, že cizí státní příslušníci se podílejí na celkovém počtu bodovaných řidičů 11,49 %, přičemž v některých příhraničních oblastech je toto procento i výrazně vyšší. Např. v Karlovarském kraji se jedná o zhruba 31 %.

Jedinou kategorií zahraničních řidičů, kterou zatím nelze v ČR postihovat, tvoří řidiči, jejichž přestupek byl zaznamenán např. pomocí kamerového systému a orgány

policie tak mají k dispozici pouze údaje o registrační značce vozidla. Právě o řešení postihování těchto případů je podle našeho názoru užitečné usilovat na úrovni EU. Návrh Evropské komise však pro ČR žádnou zásadní přidanou hodnotu nepřináší, zaměřuje se totiž výhradně na identifikaci držitele vozidla, zatímco právní řád ČR umožňuje zatím postihovat jen řidiče, který vozidlo v inkriminovanou dobu skutečně řídil.

Z tohoto důvodu patří ČR mezi ty členské státy, které na posledním jednání rady ministrů dopravy prosazovaly přesunout projednávání dané problematiky do třetího pilíře, neboť věří, že nabízí k jejímu řešení efektivnější nástroje. Přestože obdobný názor jako ČR zastávala na tomto zasedání rady většina členských států, není stále jasné, jaký bude další osud projednávání tohoto návrhu, a to jednak díky postoji francouzského předsednictví, které neustále prosazuje pokračovat v projednávání v rámci prvního pilíře. A dále díky očekávanému politickému tlaku ze strany Evropského parlamentu. Ten je jednoznačně proti přesunu projednávání do třetího pilíře, neboť by tak přišel o možnost ovlivnit konečnou podobu tohoto návrhu.

Závěrem mi dovoluji připomenout, že problematika bezpečnosti silničního provozu je jednou z prioritních témat českého předsednictví v dopravě. V případě, že za francouzského předsednictví nebude dosaženo shody o dalším způsobu projednávání dané problematiky, je ČR připravena se touto problematikou v době svého předsednictví zabývat.

Děkuji za pozornost.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji, pane ministře, posadte se ke stolku. Výborem, který se zabýval tímto tiskem, je výbor pro záležitosti EU. Přijal usnesení jako tisk č. N 100/06/02. Zpravodajem je pan senátor Karel Tejnora, který má nyní slovo.

Senátor Karel Tejnora: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, kolegové, výbor pro evropské záležitosti se zabýval tímto návrhem 1. října na svém zasedání a přijal doporučení k vyjádření Senátu PČR, které si dovoluji ocitovat a eventuálně dovysvětlit.

Výbor předložil toto usnesení:

- I. Výbor uznává, že motivaci řidičů cizinců k dodržování předpisů v oblasti bezpečnosti silničního provozu je třeba posílit. Za druhé podporuje proto v této oblasti přijímání efektivních a nebytných opatření vedoucích ke zlepšení přeshraničního vymáhání právních předpisů a přitom respektujících pilířovou strukturu evropského práva. Čili tady právě, jak říkal pan ministr, jde o zařazení do pilíře třetího a z toho následně vyplývající skutečnosti v rámci přijímání práva v tomto směru.
- II. Doporučuje omezit působnost směrnice na ty přestupky, jež byly detekovány a zaznamenány v místě jejich spáchání, např. kamerovým rekognostikačním zařízením, aniž by byly na místě řešeny, resp. postiženy kontrolním orgánem. Bylo opět zmíněno, jde především o přestupky, co se týče překročení rychlosti, porušení příkazu stopky, protože směrnice obsahuje další návrhy postihu jízdy pod vlivem alkoholu či omamných látek. Za další upozorňuje, že formulace v návrhu použité by měly důsledně vycházet ze skutečnosti, že návrh se vztahuje výhradně na fázi před vydáním pravomocného rozhodnutí o přestupku. Za třetí považuje za důležité v otázce dodržování právních předpisů v oblasti bezpečnosti silničního provozu také zajištění dostatečné informovanosti řidičů o hlavních platných pravidlech v jednotlivých členských

státech. Za tím účelem by měla být podrobována výměna osvědčených postupů mezi členskými státy.

Teď bych si dovolil poznámku: pravidla silničního provozu jsou v různých státech v podstatě diametrálně odlišná. To, co v jižních státech je přípustná, ba dá se říci legální, je naopak v jiných státech, např. v severních, relativně tvrdě postihováno. Čili jde o to, aby bylo jasně řečeno pro celou EU, co lze přijmout jako obecnou formu, či co už spadá do té či oné národní úrovně.

III. Žádá vládu, aby informovala o tom, jakým způsobem toto stanovisko zohlednila, a o dalším vývoji projednávání, zejména s ohledem na stanovisko právní služby rady, ve kterém tato zpochybnila právní základ návrhu.

Já jsem si dovolil toto celé přečíst, protože vy jako výbor jste se snažili dát rámeček, který za prvé zohledňuje pozici České republiky a za druhé dává ale naopak poměrně relativně široký prostor pro další jednání v rámci rady panu ministrovi.

Děkuji za pozornost.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji, pane kolego. Posadte se ke stolku zpravodajů. Dále se tímto tiskem zabýval výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu a já se ptám zpravodaje výboru pana senátora Jiřího Nedomy, zda chce vystoupit. Chce, máte slovo, pane kolego.

Senátor Jiří Nedoma: Vážený pane předsedo, kolegyně a kolegové, já bych chtěl jen podotknout, že VHZD, ale také podvýbor pro dopravu se tímto materiálem zabývaly a že je pro nás nepřijatelné, aby se předmětem takového vymáhání přeshraničního staly přestupky, které nejsou v místě prokazatelné. To znamená především ty přestupky, jako je nepoužití bezpečnostního pásu nebo podezření na požití alkoholu, které v té zemi, v tom místě nebyly prokázány.

Dále se přiznám, že se nám nelíbí ani to, jakou finanční náročnost toto opatření v sobě zakládá na vybudování speciální počítačové sítě, přičemž nebyly komisí řádně doloženy podklady, v kolika případech dochází ke smrtelným úrazům vlivem těchto přeshraničních přestupků. Jistě bychom souhlasili s tím, aby byla přijata efektivní opatření pro snížení nehodovosti, to každopádně, ale právě toto opatření nepovažujeme za to nejefektivnější.

Kromě dalších bodů, které jsme přijali, hospodářský výbor, ale i podvýbor pro dopravu, doporučuje podpořit pozici vlády s cílem omezit působnost směrnice na ty přestupky, které byly detekovány, tzn. zaznamenány v místě, jak zde již řekl, a aniž by byly na místě řešeny, resp. postiženy kontrolním orgánem. To vše za náš VHZD. Děkuji.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji, otevírám rozpravu k tomuto bodu. Do rozpravy se nikdo nehlásí, takže nepředpokládám, že by se pan ministr chtěl vyjádřit, ani zpravodaj, jeden nebo druhý, takže máme jediný návrh, a ten návrh je, že budeme hlasovat o návrhu, jak ho přednesl pan senátor Karel Tejnora.

Ještě jednou upřesňuji, budeme **hlasovat o usnesení VEU** s těmi 3 body, tak jak byly. Zahajuji hlasování. Kdo je pro, tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, tlačítko NE a rovněž zvedne ruku. Hlasování č. 4 ukončeno, registrováno 57, kvórum 29, pro 45, proti nikdo.

Návrh byl schválen, a tím končím projednávání tohoto bodu. Děkuji panu ministrovi i zpravodajům.

Jsmo u dalšího bodu, a tím bodem je

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh na ukončení platnosti Úmluvy o zřízení Evropského policejního úřadu (Úmluva o Europolu), založené na článku K. 3 Smlouvy o Evropské unii, a souvisejících smluvních dokumentů

Máme to jako **tisk č. 306** a pan ministr vnitra Ivan Langer má slovo.

Ministr vnitra ČR Ivan Langer: Dobrý den, pane předsedo, vážené paní senátorky, milí páni senátoři, nebudu opakovat věty, kterými uvedl tento bod pan předseda Senátu Přemysl Sobotka, a spíš mi dovoluji jen velmi krátký, stručný exkurs proti toku času, týkající se tohoto dokumentu.

Nahrazení úmluvy o Europolu rozhodnutím je důsledkem několikaletých diskusí o zlepšení fungování Europolu. Rozhodnutí samotné bylo opakovaně projednáváno oběma komorami Parlamentu České republiky, a jeho projednávání po obsahové stránce na vnitrostátní evropské úrovni je fakticky ukončeno.

Česká republika od prvopočátku oproti minulosti postupovala při projednávání této materie velmi aktivně, a to nejen na domácí politické scéně, ale také v zahraničí. Od prvopočátku jsme jasně indikovali obtíže věcného i politického charakteru, které s tímto rozhodnutím Česká republika má. Opakovaně jsme i na půdě Senátu a garančního výboru jednali, a výsledkem těchto jednání byly výhrady a stanoviska, resp. definice pozice České republiky z pohledu Senátu České republiky, kterých by se Česká republika při vyjednávání o těchto rozhodnutích měla držet. To se také stalo.

Postupovali jsme z mého pohledu v optimální shodě, neboť na jedné straně exekutiva s jakousi pozicí a přesvědčením může dosáhnout pouze něčeho, nemá-li za zády oporu v parlamentu, resp. v jedné z jeho komor. A při vyjednávání o definitivní podobě rozhodnutí jsme měli, a já jsem měl v zádech velmi pevné stanovisko českého Senátu, které zcela konvenovalo s mým pojetím změny a obsahu nově navrhovaného rozhodnutí. Někteří z vás si možná vzpomenou, že cílem nebo výsledkem velmi intenzivního dialogu byla i návštěva tehdejšího ministra vnitra Slovinska, v té době předsedající země Evropské unie, zde v Praze, a setkání se zástupci výboru Senátu, na kterém jsme si velmi pečlivě a velmi detailně vyjasňovali důvody, které vedou český Senát ke stanovisku, které definoval, ke stanovisku, které se ve svém důsledku zcela promítlo do výsledné podoby rozhodnutí.

Připomínám, že výsledkem pozice České republiky byla změna, která znamenala omezení vlivu komise na rozhodování správní rady Europolu. Jasná definice zachování podpůrné funkce Europolu, a zejména zachování jednomyslnosti při rozhodování Rady Evropské unie o prioritách Europolu.

Toto byly tři zásadní změny, které se nám podařilo promítnout do výsledné podoby rozhodnutí. V tomto smyslu bych chtěl poděkovat za spolupráci a věřím, že spolupráce, kterou máme za sebou, by mohla být téměř vzorovou spoluprací mezi orgánem exekutivy, tedy mezi např. ministerstvem vnitra, a parlamentem, neboť právě proto, že jsme zaujali stejná stanoviska, mohli jsme si vyjít vstříc, a výsledkem této spolupráce je podoba rozhodnutí, která z mého pohledu je pro Českou republiku akceptovatelná. Jakkoliv nevýskám, netančím, neraduji se, myslím si, že to, čeho jsme dosáhli, je výsledkem tvrdého vyjednávání, nicméně rozumného kompromisu.

Česká republika je v tuto chvíli poslední zemí, ve které tento proces probíhá, a já bych si velmi přál, abychom byli vůči svým partnerům v zahraničí známí jako tvrdý vyjednávač, nicméně srozumitelný, čitelný a pochopitelný. Bouchat pěstí do stolu umí každý, nicméně zastávat jasné, tvrdé, pevné stanovisko, nicméně srozumitelné a pochopitelné pro ostatní partnery, to je zásadní rozdíl od toho prvního. A já věřím, že

takovými partnery vůči našim kolegům v Evropské unii, mj. i díky dobré spolupráci, jsme a zůstaneme. Děkuji za pozornost.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji, pane ministře. Návrh projednal VEU, který přijal usnesení, máme ho jako tisk 306/2. Zpravodajem je pan senátor Luděk Sefzig. Garančním výborem je VZVOB, ten má usnesení tisk č. 306/1, zpravodajem je pan senátor Josef Zoser, kterého žádám, aby se ujal slova.

Senátor Josef Zoser: Vážený pane ministře, vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, VZVOB se senátním tiskem 306 zabýval na včerejším jednání výboru. Předkládaný materiál je návrhem na ukončení platnosti následujících smluvních aktů:

1. Úmluvy o zřízení Europolu, tj. Evropského policejního úřadu.
2. Protokolu o výsadách a imunitách představitelů Europolu z roku 1997.
3. Protokolu o výkladu Úmluvy o zřízení Europolu z roku 1996.

Cílem ukončení platnosti výše zmíněných smluvních aktů není zánik Europolu, ale poté, co na různých úrovních v rámci EU od roku 2006 probíhá diskuse o budoucnosti této potřebné instituce přijetí jiného právního základu existence Europolu. Tímto základem je Rozhodnutí Rady Evropské unie o zřízení Europolu. Tato změna má umožnit pružnější zavádění nástrojů policejní spolupráce v přímé reakci na vývoj mezinárodní trestní činnosti. Zlepšení fungování a efektivity Europolu je hlavním cílem této navrhované změny. Europol rozšiřuje svoji působnost nad rámec organizovaného zločinu, pomáhá členským státům řešit vybrané závažné trestné činnosti, zahrnuje podporu související s možnými problémy při organizování významných mezinárodních akcí, například při pořádání různých summitů, politických respektive sportovních akcí. Analyzuje též informace z internetu s cílem odhalovat trestnou činnost.

Systém Europolu, to je centrála a národní jednotky, zůstávají. Správní rada je složena po jednom zástupci za každý stát plus zástupce komise s tím, že každý má jeden hlas a rozhoduje se dvoutřetinovou většinou. To je myslím ten náš úder, to naše vyjádření, ten mandát, který jsme dali panu ministřovi.

Senát v roce 2008 obdržel informaci o rozhodnutí prezidenta republiky přenést na vládu sjednání ukončení platnosti projednávaných smluvních aktů. Náš tisk č. 306 – je potřeba podotknout, že se jedná o výjimečné postoupení pravomocí prezidenta republiky. Česká republika v Radě Evropské unie setrvala na stanovisku, že stále trvá nutnost uspořádání daných smluvních aktů ve smyslu článku 54 písm. b) Vídeňské úmluvy o smluvním právu. Z tohoto důvodu návrh usnesení obsahuje jak bod 1 – vlastní souhlas Senátu s ukončením platnosti, tak i bod 2 – vzetí na vědomí prohlášení zástupce ČR v Radě EU.

Vážení kolegové, chtěl bych říci, že to byla společná zpráva jak našeho výboru pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost a také výboru pro záležitosti EU, kdy oba výbory přijali shodné usnesení.

Náš výbor na své 35. schůzi konané dne 29. října 2008 po odůvodnění zástupkyně předkladatele Lenky Ptáčkové-Melicharové, náměstkyně ministra vnitra a mé zpravodajské zprávě a po rozpravě výbor doporučuje Senátu Parlamentu ČR vyslovit souhlas s ukončením platnosti. Poté následuje dlouhý text různých bodů, paragrafů, které tu nebudu číst, které máte v usnesení ve žlutém tisku 306/1 a 306/2. Za druhé určuje zpravodajem výboru k projednání na schůzi senátora Josefa Zosera, za třetí pověřuje předsedu výboru senátora Richarda Sequense, aby s tímto usnesením seznámit předsedu Senátu. Děkuji vám za pozornost.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji, pane kolego, posadte se ke stolku zpravodajů. Přestože to byla společná zpráva, tak se ptám pana senátora Sefziga, zda chce vystoupit až po obecné rozpravě, kterou nyní otvírám. Obecná rozprava je otevřena, do ní se hlásí pan senátor Luděk Sefzig.

Senátor Luděk Sefzig: Hezké dopoledne, vážený pane předsedo, vážený pane místopředsedo, pane ministře, vážení kolegové, kolegyně. Jak jste slyšeli, byla to zpráva společná. Já mohu jenom potvrdit, že i náš výbor souhlasí s tím, abychom úmluvu ukončili, abychom uzavřeli platnost úmluvy, souhlasili s ukončením platnosti úmluvy. Je to procedura, kterou lze ukončit jeden právní akt, jeden smluvní právní akt, tak, aby mohl začít platit jiný právní akt, který ale není aktem, který bude měněn a schvalován prostřednictvím parlamentní kontroly, ale který bude schvalován a měněn pouze rozhodnutím na Radě ministrů, jako tak zvané rámcové rozhodnutí, které se týká oblasti politik Evropské unie, oblasti tak zvaného třetího pilíře, tedy svobody, vnitra a bezpečnosti.

Já jsem se přihlásil, myslel jsem, že tak udělám na konci diskuse, ale protože se nikdo do diskuse nepřihlásil, tak chci vám navrhnout postup, který vám možná bude znít trochu zvláštní, ale já bych vám chtěl navrhnout, abychom tento bod projednávání přerušili, a to do doby, než budeme mít jakožto komora parlamentu alespoň nějakou pojistku, alespoň nějaký dohled nad tím, aby jakýchkoliv ministr jakékoliv vlády v budoucnu si musel dojít do komory parlamentní, tedy i do Senátu, pro předběžný souhlas.

Proč tak navrhuje. Musím říci, že právě při tomto zákoně mám trochu těžko u srdce, protože pan ministr Ivan Langer ví, že dva roky vede velmi korektní jednání s naší komorou, dva roky se scházíme a dva roky EU poslouchala naše parlamentní připomínky a naše parlamentní výhrady a pan ministr je respektoval do té míry, že skutečně bylo přijato rámcové rozhodnutí, které respektovalo naše připomínky, nedopustilo, aby se operativy pohybovaly po různých území státu, respektovaly i to poměrně vyšší kvorum dvou třetin, i když je samozřejmě kvorum, ale je daleko vyšší kvorum, než je třeba při rozhodování, pokud by byla přijata Lisabonská smlouva, kde kvorum bude 50procentní. Takže došli jsme ke kompromisu. My jsme za ten kompromis velice rádi a nyní přicházíme zdánlivě s obstrukcí. Říkám, velmi mě to mrzí, že je to právě v tomto případě, ale činím tak z toho důvodu, že nevidím jenom tento zákon, protože Europol funguje, pravděpodobně bude po přijetí nové rámcové smlouvy fungovat operativněji, bude fungovat rychleji, ale myslím si, že stojí za to zvážit – a je na každém z vás, aby zvážil – zda-li nepřerušíme projednávání tohoto bodu a já vám to doporučuji do doby, kdy bude přijat nový stykový zákon. My jsme dva roky nelenili a připravili jsme novelu, připravili jsme stykový zákon, který teď byl postoupen už na minulé schůzi do Poslanecké sněmovny. Já se domnívám, že poslanci, kteří mají na mysli bezpečnost v EU, uspíší projednávání tohoto stykového zákona tak, aby se nám rychle vrátil do Senátu a my jsme ho pak mohli schválit. Tím získáme alespoň kontrolu, určitou kontrolu nad tím, aby vláda, až bude jednat na Radě, si došla pro mandát. Já spoléhám na moudrost této komory i na moudrost Dolní komory, ale vztah vlády k Dolní komoře je daleko těsnější, zatímco k nám, k Senátu, ten vztah je volnější. My nemáme možnost interpelovat ministry a v podstatě nemáme jinou možnost, a často býváme postaveni před hotovou věc, ať je to jakákoliv vláda, až v době, kdy je smlouva sepsána.

Chápu, že v řadě okolností se tak činit musí s ohledem na bezpečnost státu, s ohledem na smluvní tajemství, na technologie a techniku vyjednávání a taktiku

vyjednávání při sepisování mezinárodních smluv. Já spoléhám na moudrost této komory, že nebude paralyzovat vládu, protože jsem nikdy nechtěl, abychom dávali konkrétní mandát, abychom stanovovali velice úzké mantinely k tomu, aby vláda nemohla couvnout doleva ani doprava, dozadu ani dopředu. Domnívám se – a naše předchozí usnesení vždycky taková byla – spíše se stanovovaly krajní mantinely, při kterých je ještě sepsaná smlouva a materie průchodná – při kterých je pro nás ještě přijatelná. Doufám, že ani v budoucnu toto opatření nebude vládu paralyzovat, ale naopak bude vládě určovat možnost, mantinely, při kterých, pokud dojedná tuto mezinárodní smlouvu, tak nebude problém, aby to v Parlamentu v obou komorách prošlo, a naopak urychlí se proces přijímání. Je to obdobné jako jednají v některých jiných evropských zemích – Finsko, Dánsko – jen namátkou – hlasují. My v Evropské unii často kritizujeme nízkou legitimitu těch rozhodnutí na Radě. Často kritizujeme takzvaný demokratický deficit, při kterém jsou občané a jejich zástupci, tedy my parlamentáři, často postaveni před hotovou věc až v době podepsání jakékoliv mezinárodní smlouvy. Pak složitost vyjednávání často vede k tomu, že se vytvářejí ústupky, o kterých kdyby se předem vědělo, tak by se smlouva dala vyjednat lepší.

Z toho důvodu mi proto dovoluji, abych navrhl procedurální věc, a to přerušení projednávání do podpisu a do schválení stykového zákona, respektive změn našeho Jednacího řádu, které umožní předběžnou parlamentní kontrolu při dojednávání mezinárodních smluv. Děkuji vám za pozornost.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Já jsem vás pozorně poslouchal, pane kolego, ale předpokládám, že návrh, který jste předložil, je návrh na odročení – a pak potřebujeme termín do kdy. Toto by mělo z vašich úst zaznít. (Připomínky ministra Ivana Langera z místa.)

Tam jde o to, pane ministře, že můžete sice mluvit kdykoliv, ale musíte o to požádat. Takže, prosím, pana kolegu Sefziga, jestli navrhuje odročení do přijetí stykového zákona.

Senátor Luděk Sefzig: Pokud se tak terminologicky správně jmenuje, proces, při kterém přerušíme projednávání tohoto bodu, tak navrhuji odročení do přijetí stykového zákona.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Dobře, návrh je jasný. V této chvíli se už nikdo nehlásí. Nikdo se z pléna ze senátorek ani senátorů nehlásí. Já se nyní ptám pana navrhovatele, pana ministra, zda chce vystoupit, protože opakovaně ruší. Tak máte slovo. Vy můžete vždycky vystoupit, pane ministře, na to máme jednací řád.

Ministr vnitra ČR Ivan Langer: Ctihodný, milý, vážený pane předsedo. Velmi se omlouvám za vyrušování, příště si přinesu ministerskou knížku a nechám si napsat poznámku na to, že se nechovám tak, jak bych se měl chovat. Já samozřejmě budu respektovat stanovisko Senátu tak, jak jsem ho ostatně respektoval vždycky. Jen mi dovoluji dodat několik drobných poznámek. Jsou ministři prozíraví a méně prozíraví. Ti prozíraví jdou a jednají a tam neexistují rozdílná stanoviska jejich a Senátu, tak jednají tak dlouho, než sjednají stejnou pozici a tuto stejnou pozici použijí jako svoji oporu. Jsou ministři neprozíraví, kterým je to jedno a dříve nebo později na to doplatí. Vzhledem k tomu, že sám sebe řadím spíše do té kategorie první a tento materiál je jasným důkazem, že tomu tak je, tak bych, prosím, nechtěl vstoupit do dějin jako ten, který je potom po zásluze potrestán.

Nicméně – pokud se Senát rozhodne tento bod přerušit, odročit, já to samozřejmě respektuji a budu odcházet s pocitem velkého zklamání.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji, pane ministře. Zpravodaj pan kolega Zoser se chce vyjádřit ještě k rozpravě.

Senátor Josef Zoser: Vážené kolegyně, kolegové. Jenom krátce chci konstatovat, že k projednávanému tisku 306 vystoupil kolega Sefzig a že oba výbory, tedy výbor pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost a výbor pro evropské záležitosti přijaly – vyslovily souhlas s ukončením platnosti úmluvy o zřízení Evropského policejního úřadu. Pan kolega Sefzig navrhl – předložil jiný návrh.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji. Takže jako první budeme hlasovat o návrhu kolegy Sefziga, což je návrh na odročení do přijetí takzvaného stykového zákona. Já si dovolím znělkou vás seznat – ještě se hlásí pan senátor Stříteský – po znělce.

Ještě má tedy slovo předseda klubu ODS Jiří Stříteský.

Senátor Jiří Stříteský: Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, já bych prosil o pětiminutovou přestávku na poradu klubu. Děkuji.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Pětiminutová přestávka, takže se sejdem v 10.00 hodin.

(Jednání přerušeno v 9.55 hodin.)

(Jednání opět zahájeno v 10.01 hodin.)

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Vážené kolegyně a kolegové, po přestávce budeme nyní **hlasovat o návrhu na odročení do přijetí tzv. stykového zákona**. To je jeden návrh a druhý návrh jsme slyšeli z hospodářského výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, stiskne tlačítko NE a rovněž zvedne ruku.

Hlasování pořadové č. 5 ukončeno, registrováno 67, kvórum 34, pro 36, proti 8. **Návrh byl schválen.**

Děkuji panu ministrovi a zpravodajům a končím tento bod.

Vystřídáme se v řízení schůze. (Řízení schůze se ujímá 1. místopředseda Senátu Petr Pithart.)

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, následujícím bodem je

Výroční zpráva Českého telekomunikačního úřadu za rok 2007

Senátní tisk č. 264. Navrhuji, abychom nejprve podle § 50 odst. 2 našeho jednacího řádu vyslovili souhlas s účastí náměstka předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu Marka Eberta na našem jednání.

O tomto návrhu budeme hlasovat.

V sále je přítomno 57 senátorek a senátorů, to znamená, že kvórum je 29. Hlasujeme o usnesení, kterým eventuálně vyslovíme souhlas s účastí náměstka předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu Marka Eberta na našem jednání.

Zahajuji hlasování. Kdo jste pro toto usnesení, prosím, zvedněte ruku a především stiskněte tlačítko ANO. Děkuji vám. Vy, kteří jste proti tomuto návrhu usnesení, stiskněte tlačítko NE a zvedněte ruku.

V sále bylo přítomno 57 senátorek a senátorů, kvórum bylo 29. Pro bylo 40, proti nikdo. Byl tedy vysloven souhlas s účastí pana Marka Eberta.

Dovolte mi, abych zde pana Marka Eberta, náměstka předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu přivítal. A konstatuji, že tuto zprávu jste obdrželi jako senátní tisk č. 264.

Prosím pana Marka Eberta, aby nás s ní seznámil. Prosím, máte slovo.

Marek Ebert: Dobrý den. Vážený pane předsedající, vážené paní senátorky a páni senátoři, já především děkuji za možnost vystoupit a představit naši zprávu. Současně bych rád omluvil pana předsedu, který se bohužel dnešního jednání nemůže zúčastnit a tak si dovolím zprávu představit já.

Český telekomunikační úřad, tak jako každoročně, předložil svoji zprávu v členění, které mu ukládá zákon o elektronických komunikacích. To znamená, že tato zpráva obsahuje část věnovanou hodnocení vývoje na trzích elektronických komunikací a poštovních služeb. Další částí zprávy je část věnovaná samotným odborným a správním činnostem, které náš úřad v loňském roce vykonával. Pak zpráva obsahuje část, ve které rekapitulujeme potřebu přijetí nových právních předpisů, popřípadě nového stávajícího předpisu. A zpráva samozřejmě obsahuje i povinné přílohy, kterými jsou údaje o rozpočtu, o hospodaření úřadu i přílohy týkající se poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, účtu univerzální služby a radiokomunikačního účtu.

Pokud bych měl ve zkratce zrekapitulovat asi hlavní údaje z této zprávy, tak z hlediska výsledků dozoru nad trhem bych rád upozornil, že se ukazuje pokračující trend zvyšování konkurence na trzích elektronických komunikací. Dochází sice postupně ke snižování využívání služeb v pevných sítích, ale podstatně se rozšiřuje konkurence na mobilním trhu, kde jsme dosáhli v podstatě 13 milionů aktivovaných účastnických SIM karet.

Poměrně velký pokrok zaznamenal v loňském roce český trh elektronických komunikací v oblasti širokopásmového připojení k internetu. Rád bych podotkl, že Česká republika je poměrně zvláštností v porovnání s ostatními evropskými a porovnávanými zeměmi, protože zde panuje poměrně velká konkurence mezi technologickými platformami, a proto do portfolia možných přístupů k širokopásmovému internetu je potřeba započítávat samozřejmě kromě klasických ADS i připojení technologie pracujících bezdrátově.

Náš úřad se v loňském roce podílel velmi aktivně i na přípravě procesu digitalizace, který byl zahájen vlastně přijetím vládního nařízení na začátku letošního roku. My jsme úzce spolupracovali s Radou pro rozhlasové a televizní vysílání, samozřejmě i s dotčenými broadcastery a provozovateli sítí. A mám za to, aspoň tak, jak vypadá současný stav, že pravidla, tak jak byla nastavena, skutečně umožňují a předpokládají naplnění cíle, kterým je vlastně vypnutí analogového televizního vysílání na podzim roku 2011, s výjimkou dvou dílčích oblastí.

V oblasti poštovních služeb jsme, tak jak nám zákon ukládá, jsme samozřejmě věnovali velkou pozornost ochraně zájmů koncových uživatelů a dozoru nad činností, kterou vykonává dominantní poštovní operátor, což je Česká pošta, státní podnik. Na

jaře letošního roku jsme vydali souhrnnou hodnotící zprávu, která vlastně kvalitu poštovních služeb dokumentuje. Úzce jednáme s Českou poštou o zjednaní náprav nedostatku, které byly dokumentovány. A dá se samozřejmě říci, že kvalita poštovních služeb postupně roste, byť by toto tempo mohlo být trochu rychlejší.

Pro vaši informaci, v současné době probíhá řízení o udělení nové poštovní licence pro státní podnik Česká pošta, který se jako jediný přihlásil na naši výzvu, s předpokladem, že by od 1. ledna roku 2009 byla tato poštovní licence platná a Česká pošta by tak mohla před svojí transformací disponovat vlastně novou poštovní licencí, neb platnost té staré uplyne ke konci letošního roku.

S poměrně velkým úsilím se náš úřad vrhl na problematiku účastnických sporů. Pro vaši informaci bych rád zdůraznil, že náš úřad a jeho pracovníci vedli 71 tisíc správních řízení, což je opravdu enormní číslo, a to v oblasti, kde rozhodujeme spory mezi operátory a koncovými uživateli služeb. Jedná se zpravidla o kvalitu služby a současně se jedná o povinnost úhrady poplatků za používání služeb elektronických komunikací.

Toto velké množství kauz, které náš úřad musí řešit a řeší dlouhodobě, nás vedlo i k názoru, že je potřeba začít využívat alternativní způsoby rozhodování. A proto jsme přistoupili ve větší míře k rozhodování formou příkazního řízení a současně jsme navrhli ministerstvu průmyslu a obchodu v rámci přípravy novely zákona o elektronických komunikacích, aby byla úřadu dána kompetence využívat i elektronický příkaz, tak jak je tomu dneska již běžně v soudní praxi.

Když už jsem se zmínil o návrhu na změnu zákona o elektronických komunikacích, náš úřad současně navrhl i změnu v oblasti univerzální služby, kdy navrhujeme, a zatím to vypadá, že tento návrh bude akceptován, i to, aby náklady, které vznikají určenému poskytovateli univerzální služby, byly hrazeny prostřednictvím státního rozpočtu, samozřejmě s tím, že dojde i k redukci v uloženém rozsahu uložené povinnosti tak, aby nedocházelo ke zvýšení nároků na čerpání prostředků ze státního rozpočtu. Máme za to, a důvod je vlastně v tom, že tento způsob bude objektivnější, tak aby nebylo potřeba a nebylo povinností ostatních operátorů, kteří prakticky neparticipují na poskytování, žádná povinnost jim uložena nebyla, tak aby nemuseli přispívat na fond, ze kterého následně úřad provádí refundaci.

Pokud jde o hospodaření úřadu a personální zajištění, chtěl bych zdůraznit, že tak jako v minulých letech i v loňském roce náš úřad hospodařil, dá-li se to tak říci, s přebytkem. Naše příjmy dosáhly 1,5 mld. Kč, přičemž největší položkou byla splátka za licenci UMTS a roční poplatky za přidělená čísla a kmitočty. Naproti tomu výdaje byly celkově ve výši zhruba 950 mil. Kč, to znamená, že přebytek činil asi 570 mil. Kč.

Náš úřad měl průměrný přepočítaný počet pracovníků v loňském roce 467 a provedli jsme samozřejmě snížení počtu zaměstnanců tak, abychom dodrželi požadavek usnesení vlády, který nám uložil na tři roky v podstatě průběžně snižovat počet zaměstnanců o stanovené procento.

Ke zprávě bych rád na závěr podotkl, že byla projednána i vládou a současně jsme ji předložili i do Poslanecké sněmovny, kde by měla být projednávána, předpokládám zítra, popřípadě v nejbližším následujícím termínu, takže úřad v tomto směru splnil povinnost a tak, jak zprávu zpracoval, ji předložil i na všechna místa, tak jak je to uloženo.

Děkuji vám v tuto chvíli za pozornost. Jsem samozřejmě připraven odpovědět na vaše otázky, a pokud budu moci, tak na ně odpovím přímo zde, popř. bych si dovilil na ně zaslat odpověď dodatečně. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane náměstků. Konstatuji, že zprávu projednala Stálá komise Senátu pro sdělovací prostředky. Ta přijala usnesení, jež vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 264/2. Zpravodajem výboru byl určen pan senátor Vlastimil Sehnal.

Organizační výbor určil výborem pro projednávání této výroční zprávy výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu. Ten přijal usnesení, které vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 264/1. Zpravodajkou výboru byla určena paní senátorka Soňa Paukrťová, kterou nyní žádám, aby nás seznámila se zpravodajskou zprávou, prosím.

Senátorka Soňa Paukrťová: Pane předsedající, pane náměstků, dámy a pánové. Pan zástupce předkladatele vás podrobně seznámil s tím, co je obsahem výroční zprávy a mně nezbyvá než ji doplnit v několika málo věcech.

Výroční zpráva o činnosti Českého telekomunikačního úřadu je zpracována podle § 110 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a změně některých souvisejících zákonů.

Zpráva je v první části zaměřena na hodnocení stavu a vývoje elektronických komunikací a pošt. V této části zprávy se uvádí, že Český telekomunikační úřad se v hodnoceném období zaměřil v oblasti regulace na sledování a vyhodnocování dopadu regulačních opatření uložených na základě prvního kola analýz relevantních trhů.

Český telekomunikační úřad ve druhé polovině roku 2007 zahájil druhé kolo analýz relevantních trhů, jejichž výsledky mají opravdu zásadní význam pro uplatnění regulačních opatření a tím pro vývoj tržního prostředí v této oblasti a zvýšení podnikatelské jistoty.

Zpráva podává podrobnou informaci o přípravě přechodu zemského analogového vysílání na zemské digitální vysílání. Při přípravě tohoto přechodu se uskutečnily dva pilotní projekty za účasti Českého telekomunikačního úřadu, a to v oblasti Domažlic a Ústí nad Labem.

Český telekomunikační úřad spolupracoval v rámci národní koordinační skupiny pro digitální vysílání na přípravě novely právního rámce pro přechod na digitální vysílání. V průběhu celého roku věnoval velké úsilí řešení problematiky univerzální služby.

V další části zprávy jsou komentovány jeho další činnosti. Zpráva se věnuje i řešení účastnických sporů, o tom tady zástupce předkladatele hovořil.

V závěru zpráva podává informaci o hospodářských výsledcích Českého telekomunikačního úřadu a plnění stanovených ukazatelů a další informace o činnosti. Součástí zprávy je i výroční zpráva o poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

Pro Senát zásadní informace je v tom smyslu, jaké jsou potřeby přijetí nových právních předpisů a novel předpisů již platných.

Pokud se týká legislativního procesu, tisk byl předložen do Senátu 27. května 2008. Hospodářský výbor jako výbor garanční projednal tento tisk včera na svém jednání a doporučuje plénu Senátu vzít výroční zprávu Českého telekomunikačního úřadu za rok 2007 na vědomí.

Děkuji vám.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, paní senátorko, prosím, posadte se ke stolku zpravodajů, sledujte rozpravu a tak dále.

Ptám se, zda si přeje vystoupit zpravodaj Stálé komise Senátu pro sdělovací prostředky pan senátor Vlastimil Sehnal. Nepřeje. Takže otevírám rozpravu. Písemně nemám přihlášeného nikoho, prostřednictvím displeje se také nikdo nehlásí. Někdo v sále? Pan senátor Jiří Oberfalzer. Prosím.

Senátor Jiří Oberfalzer: Já jen pro úplnost jednu poznámku, která není úplně ve vztahu ke zprávě, protože ke zprávě naše komise neměla žádné výhrady, ale přece jen činnost tohoto úřadu souvisí s oblastí, která se v současné době dostává v evropském měřítku do velice nezdravé pozornosti regulačních aktivit Evropské komise. A já bych rád povzbudil Český telekomunikační úřad, aby těmto pokusům odolával. Velmi neúspěšně jsme vzdorovali úsilí komisařky Reginové o regulaci cen roamingu, ceny jsou dnes regulovány, jsou další pokusy o zasahování do celkem volně a velmi úspěšně se rozvíjející konkurence v tomto odvětví, jak ostatně na našem trhu konstatoval ČTÚ. Pokusy o regulaci cen SMS a dalších služeb, oddělování poskytovatelů služeb a provozovatelů sítí a podobné ideje, které mohou ve svém výsledku nakonec učinit tyto služby pro občany jenom dražší a méně dostupné. Rád bych využil přítomnosti zástupce ČTÚ mezi námi a podpořil vzdorování těmto snahám.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, ptám se, kdo se ještě hlásí do obecné rozpravy. Nikdo, takže rozpravu končím. Pane předkladateli, chcete se vyjádřit k rozpravě? Ano, prosím, máte možnost.

Marek Ebert: Děkuji za tu poznámku, samozřejmě bych jen rád řekl, že náš úřad k těmto návrhům přistupuje velice kriticky a musím říci, že v této věci úzce spolupracujeme především s Ministerstvem průmyslu a obchodu, připravujeme spolu příslušné pozice ČR pro projednávání těchto návrhů. Myslím si, že ať k regulaci roamingu, tak i jeho současnému návrhu na rozšíření ale i k návrhu na revizi regulačního rámce, kde se objevily právě zmiňované nápady na disfunkční separaci apod., tak náš úřad vydal jednoznačné stanovisko, že podle našeho názoru je potřeba s těmito regulačními nástroji pracovat velice opatrně a uplatňovat je jedině tehdy, pokud se prokáže jednoznačně jejich potřeba, což v mnoha případech máme zato, že se neukazuje.

Takže určitě děkuji za upozornění, samozřejmě tomu věnujeme maximální pozornost a to nejenom na úrovni vlády, ale i na úrovni pracovních jednání v rámci našich partnerských vztahů s ostatními regulačními orgány. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane předkladateli, přeje si paní zpravodajka vyjádřit? Ano. Paní senátorka Paukrtová.

Senátorka Soňa Paukrtová: Já bych jen ráda řekla, že v obecné rozpravě vystoupil jeden senátor a zazněl jediný návrh vzít zprávu ČTÚ za rok 2007 na vědomí.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Ano, děkuji a přistoupíme k hlasování právě o tomto návrhu.

Budeme **hlasovat o návrhu usnesení Senátu tak, jak jej navrhla paní senátorka Soňa Paukrtová.** V sále je přítomno 50 senátorek a senátorů, kvórum je tedy 26. Zahajují hlasování.

Kdo souhlasí s tímto návrhem, nechť prosím zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Děkuji vám. Kdo jste proti tomuto návrhu, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko NE.

Hlasování končí, bylo to sedmé hlasování v pořadí na této schůzi a konstatuji, že v okamžiku hlasování se z 52 přítomných a při kvóru 27 vyslovilo 37 pro, nikdo nebyl proti, **návrh byl schválen**. Děkuji panu předkladateli i oběma zpravodajům a projednávání tohoto bodu končím.

Nyní budeme projednávat další bod, kterým je

Zpráva o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2007

Navrhuji vám, abychom jako při minulém bodu nejprve podle § 50 odst. 2 našeho jednacího řádu vyslovili souhlas s účastí guvernéra České národní banky Zdeňka Tůmy na našem jednání. **Senátní tisk č. 270**.

V sále je přítomno 49 přítomných, kvórum je 25. O tomto návrhu bez znělky zahajují hlasování.

Kdo jste pro, zvedněte, prosím, ruku a stiskněte tlačítko ANO. Kdo jste proti, stiskněte tlačítko NE a zvedněte ruku. Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 8 skončilo schválením návrhu. 49 přítomných, kvórum 25, nikdo nebyl proti, 36 bylo pro.

Pan senátor Štětina chce vystoupit s technickou nebo procedurální poznámkou. Prosím.

Senátor Jaromír Štětina: Děkuji vám, pane předsedající. Jen velice krátce – my budeme dnes projednávat zprávu naší dočasné komise pro posouzení ústavnosti KSČM. Chtěl jsem vás upozornit, vážení kolegové, že v předsálí je celá kompletní zpráva i s důkazními materiály vyložena na stolku, máte-li zájem, je tam k dispozici.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji za toto upozornění. Ještě jednou řeknu, že návrh byl přijat, který dává souhlas s účastí guvernéra ČNB, takže já tu pana guvernéra Zdeňka Tůmu vítám a konstatuji, že zprávu jste obdrželi jako senátní tisk č. 270 a prosím pana guvernéra, aby nás se zprávou seznámil.

Zdeněk Tůma: Vážený pane předsedající, vážené senátorky, vážení senátoři, předkládám zprávu, což je povinnost České národní banky od té doby, kdy jsme převzali dohled nad finančním trhem. A od roku 2006 podáváme zprávu o dohledu nad celým finančním trhem.

Zpráva je v současné době členěna do dvou částí s tím, že první pojednává zejména o změnách v legislativě, právních předpisech, o kontrolách v rámci dohledové činnosti. V části B) máte možnost se seznámit s vývojem jednotlivých sektorů finančního trhu.

Samozřejmě, tato zpráva je za rok 2007, takže poté, co velmi stručně poukážu na nejpodstatnější body, tak bych se věnoval současnému vývoji na finančních trzích, protože předpokládám, že i to by mohlo být předmětem debaty.

Nicméně ještě ke zprávě samotné. Mezi nejdůležitější změny v roce 2007 patřilo zavádění nového konceptu kapitálové přiměřenosti, tzv. Basel II, pravidla pro regulaci bankovního sektoru, dalším z nástrojů posilování transparentnosti a stability finančního trhu je příprava zavádění nového systému regulace v oblasti pojišťovnictví. To je známo jako Solventnost 2 a je to obdoba basilejských pravidel pro bankovníctví, v tomto případě pro sektor pojišťovnictví.

Dalším významným aspektem bylo schválení směrnice MiFID, což je velmi důležité z hlediska fungování kapitálových trhů, je to zřejmě největší změna v oblasti legislativy na kapitálových trzích. Bohužel termín transpozice se nepodařilo dodržet a návrh novely zákona o podnikání na kapitálovém trhu byl schválen až v lednu 2008, takže podrobněji se potom k dopadům dostaneme ve zprávě za rok 2008.

V souvislosti s tím, že v EU je možné pro finanční instituce fungovat v rámci jednotné licence, tak proběhly tzv. notifikace, to znamená, pokud má někdo licenci v jiné členské zemi, tak tzv. notifikuje hostitelský dohled, tzn. tam, kde chce působit. Těchto notifikací proběhlo u nás 478, většinou banky, pojišťovny, fondy kolektivního investování. Nicméně je potřeba si uvědomit, že v převážné většině jsou to instituce, které tady chtějí mít legálně zajištěné působení, nicméně většinou nevyvíjejí nijak dramatickou činnost.

Pochopitelně se dohled opírá především o dohled na dálku a o kontroly na místě, takže do konce roku 2007 proběhla celá řada kontrol. Z hlediska vývoje finančního trhu obecně platí pro finanční trh, že pokud dobře funguje celá ekonomika a je příznivý makroekonomický vývoj, tak se to pozitivně odráží i ve fungování a ve výsledcích finančních institucí. Samozřejmě to platilo i u nás, rok 2007 byl velmi slušný, tzn. česká ekonomika v té době dosahovala vysokého růstu, a zřejmě prošla vrcholem hospodářského cyklu. Mělo to velmi příznivý dopad na bankovníctví, kde zisky vzrostly o 24 %. Tam byl důležitým faktorem zejména rekordní růst úvěrové angažovanosti, úvěry vůči obyvatelstvu vykázaly růst dokonce o 35 %.

Nicméně i český pojistný trh zaznamenal velmi úspěšný rok a tam bych vypíchnul zejména vysokou dynamiku v oblasti životního pojištění.

Stejně tak vývoj na kapitálovém trhu je možné hodnotit pozitivně, byl vyšší nárůst o investice na kapitálovém trhu a mluvíme-li o roku 2007, tak tam dopad otřesů světových trhů na domácí trh byl velmi omezený.

Teď bych se možná přesunul k současnému vývoji, protože pokud jsem komentoval, že třeba na kapitálovém trhu v roce 2007 byl vývoj velmi příznivý, totéž nelze tvrdit o posledních týdnech či měsících, kdy se z finančních trhů stává takřkajíc houpačka a všechny sektory finančního trhu jsou velmi volatilní. Platí nadále, že my nejsme, český finanční sektor, není přímo dotčen finanční krizí nějakým zásadním způsobem, který pozorujeme v řadě vyspělých zemí. A je pro to řada faktorů. Za prvé je potřeba si uvědomit, že my jsme si prošli bankovní krizí v 90. letech, výsledkem čehož byly očištěné bilance a následně i privatizace. Čili začínali jsme vlastně před několika lety s očištěnými bilancemi.

Druhá věc je, že česká ekonomika měla velmi dobrý růstový potenciál a nebyla žádná silná motivace pro domácí finanční instituce, aby hledaly vyšší výnosy v exotických aktivech, z nichž, jak se pak ukázalo, se v mnoha případech stala toxická aktiva. Takže expozice vůči tomuto typu aktiv je v našem případě velmi malá.

A další věc, která je nepříznivá v některých dalších ekonomikách v regionu, mám na mysli nové tržní ekonomiky, je nízký stupeň eurizace, mám na mysli zejména půjčky domácností, probíhají primárně v korunách na rozdíl od řady jiných zemí, kde je poskytována řada půjček domácnostem buď ve švýcarských francích, nebo v eurech. To vytváří samozřejmě kurzové riziko pro domácnosti a při větší volatilitě kurzového vývoje může být poměrně nebezpečné. Proto jsme díky těmto faktorům, které jsem zmínil, pozorovali hodně rovnovážný vývoj domácího finančního i bankovního sektoru, který lze dokumentovat na rozumné míře úvěrového růstu. Navíc byl tento růst financován růstem domácích depozit, takže závislost na mezibankovním trhu není tak velká jako v některých jiných zemích.

Stejně tak si troufám tvrdit, že úvěrové standardy byly poměrně obezřetné, což se také příznivě projevilo na stavu bilancí českých finančních institucí. O tom svědčí řada ukazatelů, mám na mysli o této dobré kondici domácího bankovního sektoru, ať už vysoká kapitálová přiměřenost, která se stabilně pohybuje mezi 11 a 12 % pro bankovní sektor, ziskovost i dobré ukazatele likvidity. Nicméně přesto je potřeba konstatovat, že přes toto relativní zdraví a stabilitu bankovního sektoru se světová finanční krize domácího finančního sektoru dotýká a nelze spoléhat na to, že jsme nějakým izolovaným ostrůvkem. Nicméně nejsou to, jak jsem říkal na začátku, přímé dopady této finanční krize, že by měla podobné projevy jako na vyspělých trzích, ale především přes druhotné kanály.

Co tím mám na mysli? Je to např. nárůst averze k riziku investorů vůči tomuto regionu či novým tržním ekonomikám, potom nedůvěra mezibankovního trhu vůči expozicím mateřských institucí a samozřejmě i případná nervozita klientů bank v souvislosti se situací v okolních zemích. Tyto kanály se nakonec nejvíce podepsaly na poklesu likvidity finančních trhů, ke kterému došlo v roce 2008, takže i u nás se zvýšila riziková averze a úvěrové prémie na mezibankovním trhu. Velmi se zkrátily doby splatnosti z hlediska fungování mezibankovního trhu, takže dnes půjčování probíhá takřka jako „overnight“, jak říkáme. A to, čím se zabýváme v posledních týdnech asi nejvíce, že došlo i k výpadkům na trhu se státními dluhopisy.

Nicméně máme za to, že tyto problémy lze řešit standardními nástroji, které my máme k dispozici, tím že se to týká především likvidity a nikoli problémů se solvencí. Takže jsme připravili během října některé operace, upravili jsme v oblasti bankovních obchodů, připravili jsme např. facilitu pro neomezené dodávání krátkodobé likvidity proti státním cenným papírům a máme za to, že už nyní lze pozorovat, že to přispělo k určitému zklidnění. Nicméně jsme pochopitelně v pravidelném kontaktu se zástupci finančního trhu a zejména bankovního sektoru a pečlivě sledujeme vývoj a jsme připraveni případně dále zasáhnout.

Největší rizika do budoucna tedy vidím především v nepřímé nákazě přes možné prudké zhoršení ekonomické aktivity. Jedna věc jsou efekty plynoucí přímo z finanční krize v oblasti likvidity. Ale to, co já bych v současné době považoval za hlavní riziko ve střednědobém období, tzn. v roce 2009, je zpomalení světové ekonomické aktivity a následné dopady na situaci ve finančním sektoru. A samozřejmě tomuto se nemůžeme vyhnout ani my, jsme otevřená ekonomika a už v současné době reálný sektor začíná pociťovat ochlazení světové poptávky. Na toto ochlazení potom reaguje i finanční sektor, kde také narůstá nejistota. Ve finančním sektoru se instituce potom snaží zajišťovat se proti vyšší nejistotě v budoucnu, vyšší mírou likvidity a pochopitelně to dále může vést ke zpomalení tempa růstu úvěrů a ke zpřísnění úvěrových podmínek, a to i přesto, že klíčové referenční sazby u nás i v zahraničí vesměs klesají.

Pokud bych měl shrnout situaci, jak ji v současné době vidíme, stále jsme toho názoru, že krize solventnosti světového finančního systému se v ČR projevuje jen velmi omezeně. Proniká k nám především druhotnými kanály přes pokles mezibankovní důvěry či zvýšenou averzi investorů vůči regionu. Projevuje se zejména problémy s likviditou, nikoli však nesolventností.

Tyto problémy jsme schopni řešit standardními nástroji centrální banky a i do budoucna platí, že největším rizikem pro stabilitu domácího systému zůstává nepřímá nákaz, tzn. především přes výrazné ochlazení světové a domácí ekonomiky.

Proto vývoj velmi pečlivě sledujeme, snažíme se dělat různé stresové scénáře, abychom identifikovali nejrizikovější místa, abychom byli schopni včas zasáhnout

v okamžiku, kdy bychom identifikovali jakýkoli náběh na problém ve finančním sektoru. Tolik na úvod, děkuji vám za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane guvernére. Organizační výbor určil garančním a zároveň jediným výborem pro projednávání této výroční zprávy VHZD. Ten přijal usnesení, které vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 270/1. Zpravodajem výboru byl určen pan senátor Ivan Adamec, kterého žádám, aby nás seznámil se zpravodajskou zprávou.

Senátor Ivan Adamec: Děkuji, pane místopředsedo, vážený pane guvernére, kolegyně, kolegové, budu velmi, velmi stručný, protože vyčerpávající předkládací zprávu přednesl pan guvernére. Musím říci, že to, co tady jste slyšeli, s tím se plně ztotožňuji, a nedá mi, než abych připomenul situaci, která tady byla v období roku 2006, konkrétně 1. 2. tohoto roku, kdy jsme na půdě VHZD poprvé probírali souhrn zákonů, které se týkaly dohledu nad kapitálovým trhem, a tehdy šlo o myšlenku, že kompletní dohled by se transformoval na Českou národní banku.

Přiznám se, že tedy jsem byl nemile překvapen osočováním některých kolegů, že jsme skoro neslušní lidé, co si to dovolujeme, že Česká národní banka bude mít takové pravomoci, které dokonce odporují Ústavě České republiky, a nakonec po bouřlivé diskusi, musím říci, že sami oponenti tehdy klidně hlasovali o zákonech, které se dotýkaly konkrétních lidí. Tady šlo o instituce, a my jsme věděli, že navrhované zákony tehdy měly spoustu nedostatků. Ale protože to byly institucionální záležitosti, věděli jsme, že se dají rychle zvládnout. Tehdejší ujišťování představitelů České národní banky se nakonec ukázalo jako velmi pravdivé, protože dohled nad finančním trhem začal fungovat velmi dobře.

Musím říct, že jsem rád, že jsme tehdy nepodlehli tomu tlaku a že jsme skutečně vytvořili standardní evropskou kontrolní situaci, korespondující se shodně ustanovenými institucemi Evropské unie, a která umožňuje efektivní mezinárodní spolupráci.

Možná v té zprávě bych se zaměřil na některé body, které bych chtěl vypíchnout. Je tam oblast družstevních záložen, která tam vcelku popisuje nedostatky a některé překvapivé věci, které říkají, že ty kontrolované subjekty nakonec některé nedostatky ani nepromítly. V tomto roce bylo také odebráno právo družstevní záložně, České národní spořitelní družstvo.

Druhý problém, který vidím jako nutný zmínit, je to zejména oddělení majetku účastníků od majetku fondů v oblasti českých penzijních fondů. Možná je tam i velmi zajímavá záležitost, je to interní rating českých bank. Myslím si, že v tuto chvíli je to asi všechno, co bych vám chtěl tady říci.

Dovolte mi, abych vás seznámil s 326. usnesením VHZD z 31. schůze, která se konala 29. října 2008. Po úvodním slově zástupce zpracovatele Roberta Holmana, vrchního ředitele České národní banky, a po rozpravě výbor bere na vědomí zprávu o výkonu dohledu nad finančním trhem za rok 2007, určuje zpravodajem výboru pro jednání na schůzi Senátu mne a pověřuje mne předat toto usnesení předsedovi Senátu.

Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost. Jsem vám k dispozici v rozpravě.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane senátore. Prosím, posadte se ke stolku zpravodajů. Otevírám rozpravu. Prosím, kdo se hlásíte do rozpravy? Místopředseda Senátu Jiří Liška má slovo, prosím.

Místopředseda Senátu Jiří Liška: Vážený pane předsedající, vážený pane guvernér, kolegyně, kolegové, jsem rád, že pan guvernér ve svém vystoupení větší část věnoval současné situaci, protože finanční trh v roce 2008 je výrazně odlišný, než tomu bylo před rokem.

V této souvislosti bych se rád zeptal pana guvernéra, jak se dívá na diskuse, kdy se mj. hovoří o tom, že jeden z velkých důvodů, proč nás současná globální finanční krize mívá, je v tom, že nejsme členy eurozóny. Jak on se dívá na tento argument, jestli si myslí, že být součástí eurozóny je v této době z tohoto pohledu pozitivní záležitost, anebo je skutečně výhodou pro Českou republiku, že má vlastní měnu, a jak by se i z tohoto pohledu díval na nějaké časování vstupu ČR do eurozóny. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane místopředsedo. Kdo se dále hlásí do rozpravy? Nikdo. Rozpravu končím a ptám se pana předkladatele, zda si přeje vystoupit? Ano. Prosím.

Zdeněk Tůma: Děkuji, pane předsedající. Měl bych dvě poznámky, než zareaguji na otázku kolem Eura. Ještě mě inspirovala poznámka pana předsedy Adamce k otázce integrace dohledu. Myslím si, že právě současná situace ve světě ukazuje, jak je dobře, že Centrální banka z hlediska její odpovědnosti za finanční stabilitu a měnovou politiku má blízko i k oblasti dohledu, a že ty zdroje informací jsou k dispozici. V okamžiku, kdy je zcela nezávislá instituce pro oblast dohledu a Centrální banka řeší oblasti likvidity, což nemůže řešit nikdo jiný, protože pouze Centrální banka může poskytovat likviditu na finančních trzích, je velmi potom problematické rozlišovat, která instituce má pouze problémy s likviditou, která je opravdu nesolventní, a potom spolupráce těch institucí je nesmírně důležitá.

Spíše se ukazuje ve světě, že tento vztah se nikdy nemůže dostat na tu úroveň, když to máte pod jednou střešou a vždycky v krizi, kdy potřebujete jednat velmi rychle, takže jednání může být poměrně těžkopádné. Je to vidět na změnách legislativy v řadě evropských zemí, kdy opravdu před nějakými 5 – 10 lety byl takový trend vytváření nezávislých dohledových institucí, a v současné době se to kyvadlo pohybuje zpátky a centrální banky dostávají v oblasti dohledu daleko větší pravomoci, než měly před tím.

Také jsem rád, že tehdy jsme tu podporu dostali tady i v Poslanecké sněmovně, a mám pocit, že v řadě zemí se jde směrem, kterým jsme se tehdy vydali my.

Nyní k otázce kolem Eura, nakolik to, že nemáme Euro, je pro nás v současné době prospěšné. Názorů na to je celá řada. Pro mě osobně je nejsilnější argument to, že české banky jsou zdravé. I po Evropě můžete najít poměrně zdravé banky, které nemají výrazný problém. Stejně tak různé země jsou různě zasaženy.

Stejně tak různé země jsou různě zasaženy, někde vlády musí intervenovat velmi silně, poskytovat kapitál zasaženým institucím, v jiných zemích zůstávají poměrně v klidu. Např. ve Španělsku, tam regulátor řekl: ano, můžete si kupovat tato exotická aktiva, nicméně musíte proti nim vytvářet opravné položky. Není to tak, že by všechny instituce byly zasažené stejnou měrou, je to opravdu o individuální odpovědnosti a o individuálním řízení jednotlivých finančních institucí. A to je pro mě hlavní argument, že z tohoto pohledu český finanční sektor si stojí velmi dobře.

Otázka Eura je pro mě spíše doprovodná, přesto bych řekl, že to zatím jistý pozitivní vliv sehrává. Faktem je, že Evropská centrální banka dodává likviditu 12 měsíců, už velmi dlouho, a že řada institucí uvnitř eurozóny byla zasažena a

samozřejmě se to potom promítá velmi rychle do situace na mezibankovním trhu. My do doby před několika málo týdny jsme prakticky nevěděli, že nějaká finanční krize ve světě existuje. Samozřejmě kdyby naše instituce, byť zdravé, byly na trhu eurozóny, tak ta nedůvěra, která se rozšířila daleko rychleji na mezibankovním trhu v eurozóně, by je zasáhla dříve. Což neznamená, že by měly fatální problémy, že by měly problémy se solvencí, ale byly by to problémy s likviditou, kterou musely nějakým způsobem řešit.

V tomto smyslu to dosud sehrává úlohu pozitivní, ale je to samozřejmě dvojsečné. Mám za to, že to, jaké dopady finanční krize bude mít, teprve uvidíme, až budeme schopni posoudit, jak dalece bude zasažen reálný sektor. Pro mě je klíčový rok 2009.

Jedno z rizik, o kterých jsem hovořil, je i možná zvýšená averze vůči regionům, tzn. pořád vůči těm zemím, které jsou považovány za nově vzniklé tržní ekonomiky. V momentě, kdy by tato averze vedla k tomu, že by docházelo k většímu odlivu kapitálu, tak potom to může způsobit problémy. Zatím si pamatujeme, že jsme v minulosti čelili spíše tlaku na posilování koruny, ale samozřejmě lze si představit takové krizové scénáře, kdy vývoj může být opačný a může být tlak na depreciaci koruny. Umím si představit i takové scénáře, kdy určité zastřešení by mohlo být prospěšné, nicméně na druhé straně věřím tomu, že nezávislá měnová politika by měla být schopná reagovat takovým způsobem, aby tu situaci zase ustála.

Není to úplně triviální, nicméně spíše bych se přikláněl k tomu, že zatím to určitě sehrávalo spíše prospěšnou úlohu, a věřím tomu, že i kdyby nastaly tlaky opačným směrem, byli bychom schopni je ustát. Nicméně připomínám, že volba dnešní měnové politiky nemůže řešit vážné strukturální poruchy v ekonomice. Velmi důležité je, aby všechny domácí a hospodářské politiky byly konzistentní, a potom se minimalizuje riziko, že finanční trhy budou penalizovat případné napětí v ekonomice.

Co se týká časování, jestli to má nějaký dopad na časování vstupu. My v nejbližších týdnech budeme předkládat do vlády společný materiál, který máme s ministerstvem financí, který je zaměřen na připravenost české ekonomiky na Euro. Jako obvykle jsou to velmi podrobné analýzy všech možných aspektů včetně synchronizace hospodářských cyklů, flexibility trhu práce apod. A tento bod, tzn. probíhající finanční krize je jeden aspekt, který tam také určitě budeme zmiňovat.

Já osobně už jsem se vyjádřil v tom smyslu, že v době, kdy vody jsou takto rozbouřené, ani dobrý plavec do nich nebude skákat. Pro mě osobně je to spíše signál k tomu, že teď by se žádné rozhodnutí přijímat nemělo, protože i evropské instituce mají plné ruce práce, což je také jeden aspekt, ale není nepodstatný z hlediska toho, jak ten proces přistupování funguje, protože to je opravdu velké úsilí po mnoho let na obou stranách, evropských institucí, i nás, a při současné volatilitě všech možných veličin, ať už to jsou finanční trhy, ať už to jsou kursy, dolar versus Euro, a samozřejmě koruna versus dolar a koruna versus Euro, tak při této volatilitě si velmi obtížně umím představit, že bychom vstupovali do Evropského kursového mechanismu a snažili se fixovat korunu. To bych považoval za poměrně riskantní. Myslím si, že určité uklidnění a usazení je potřeba, k tomu ten rok 2009 by mohl poskytnout prostor a příští rok budeme moudřejší. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane guvernére. Pane zpravodaji garančního výboru, přejete si zhodnotit průběh rozpravy a přednést návrh usnesení? Nemusíte, protože si ho dobře pamatujeme.

Můžeme přistoupit k hlasování - po znělce. Návrh na usnesení, **návrh VHSD zní, že Senát bere na vědomí Zprávu o výkonu dohledu nad finančním trhem za**

rok 2007. Konstatuji, že v sále je přítomno 56 senátorek a senátorů, tzn., že kvórum je 29.

Zahajuji hlasování. Kdo jste pro tento návrh usnesení, zvedněte, prosím, ruku a stiskněte tlačítko ANO. Děkuji. Vy, kteří jste proti, stiskněte tlačítko NE a zvedněte ruku. Děkuji. Končí hlasování pořadové č. 9, **končí schválením usnesení o vzetí na vědomí**, a to tak, že z 59 přítomných a při kvóru 30 nikdo nebyl proti a 47 senátorek a senátorů bylo pro.

Tím projednávání tohoto bodu skončilo. Děkuji panu předkladateli i panu garančnímu zpravodaji.

Nyní budeme pokračovat bodem, kterým je

Návrh senátního návrhu zákona senátorů Martina Mejstříka a Jaromíra Štětiny, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu

Návrh zákona jste obdrželi jako **senátní tisk č. 324**. Tento návrh zákona uvede navrhovatel senátor Martin Mejstřík. Prosím, aby se ujal slova.

Senátor Martin Mejstřík: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, pokud se nepletu, stojím zde před vámi s tímto návrhem již potřetí. Věřím, že do třetice všeho dobrého. Jedná se o drobnou novelu zákona o státních svátcích, která spočívá v tom, že navrhuji, aby velikonoční dny Zelený čtvrtek a Velký pátek byly zařazeny mezi svátky tzv. ostatní dle zákona, čímž by došlo mj. k tomu, že by tyto dva dny, Zelený čtvrtek a Velký pátek, byly dny pracovního volna. V tom tkví meritum našeho návrhu.

Dovolu mi říci něco k důvodům, které nás vedou k tomuto předkladu. Státní a ostatní svátky jsou vždy výrazem charakteru základu a v neposlední řadě i historických událostí daného státu. V případě České republiky v tomto ohledu nejsme výjimkou. Státní a ostatní svátky v českém kalendáři představují pestrý průřez historií a tradicemi českých zemí. A to od vzniku novodobého českého státu, přes Velikonoce, příchod křesťanských věrozvěstů, vzpomínku na Mistra Jana Husa, až po připomenutí 17. listopadu 1989, či Vánoce.

Zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích a ostatních svátcích a významných dnech v současné době stanoví 13 svátků, které jsou dny pracovního klidu. 2 z nich ale, a sice Den obnovy samostatného českého státu a Nový rok připadají společně na datum 1. ledna, takže slavíme vlastně svátku 12.

Nacházíme se tak ve spodním evropském průměru. Např. Slovensko, Rakousko, Švédsko, Dánsko, Lucembursko, Itálie, Portugalsko mají svátků 13, Belgie dokonce 14, Španělsko 18 a Norsko 19. Na rozdíl od některých ostatních států, např. Velké Británie či Španělska, které mají pohyblivé svátky, tj. případnou-li na sobotu či neděli, volno se posouvá na nejbližší pracovní den, je v České republice den svátku neměnný. Takže při existenci 13, resp. 12, jak jsem o tom hovořil, volných pracovních dnů, připadá český svátek na dny pracovního volna, v tom případě jich ubývá.

V letech 2000–2008 jsme měli, respektive čeští občané měli díky státním a ostatním svátkům pouze sedm až deset dnů pracovního klidu. Hovořím zde o tom, že ačkoliv průměr, který jsem zmínil, že máme mírně podprůměrný počet státních nebo ostatních svátků, tak se tím pohybovým systémem ještě snižuje až na případných sedm dní v roce.

Zelený čtvrtek a Velký pátek jsou součástí nejvýznamnějších církevních svátků Velikonoc. Pro nemalou část obyvatel ČR jsou neopomenutelným symbolem souvisejícím s křesťanskou tradicí, která je jedním z hlavních základů jejich evropské civilizace. O vážnosti křesťanství v celoevropském kontextu svědčila před několika lety i polemika zařazení křesťanství, nebo zařazení odkazu křesťanství na její hodnoty do návrhu Evropské ústavy. Ve společném prohlášení evropských států, které je podepsaly – Itálie, Polsko, Portugalsko, Litva, Malta, Slovensko a také Česká republika – které jsme adresovali předsedovi Rady Evropy, se doslova uvádělo – cituji: Záležitost křesťanského dědictví zůstává pro naše vlády prioritní stejně, jako pro mnoho našich poslanců v Evropském parlamentu v národních parlamentech a pro miliony obyvatel Evropy.

Velký pátek uznávají za oficiální svátek například Velká Británie, Irsko, Finsko, Německo, Nizozemí, Portugalsko, Španělsko, Švédsko, Švýcarsko a v neposlední řadě i Slovensko. V Dánsku a Norsku je svátek Zelený čtvrtek. Komunistická diktatura zničila množství kulturních a duchovních hodnot v naší společnosti, potlačila svobodu vyznání a pronásledovala věřící. Opětovné navrácení Velkého pátku mezi svátky by tedy bylo příspěvkem duchovních hodnot těžce poškozených komunistickou diktaturou z let 1948–1989.

Při projednávání novely zákona o státních svátcích, jak jsem o tom hovořil, měli jsme je zde v Senátu již dvakrát, byl v neposlední řadě brán ohled i na sociální aspekt klidnějšího prožití velikonočních svátků, jichž je Zelený čtvrtek a Velký pátek součástí. Ve prospěch našeho návrhu hovoří skutečnost, že na Zelený čtvrtek a Velký pátek jsou školní prázdniny, přičemž tyto dny pro nás, dospělé, zůstávají dny pracovními. Pro rodiče tak vzniká zanedbatelný, často i ekonomický problém zaopatření nezletilých dětí v pracovní době. Schválení Zeleného čtvrtku a Velkého pátku jako svátků by tak umožnilo rodinám trávit více času pohromadě.

Dovolu mi nyní několik rok k dopadu na rozpočet. My jsme oslovili před časem Ministerstvo financí a Ministerstvo práce a sociálních věcí s dotazem, jaký dle jejich názoru by měl náš návrh vliv na státní rozpočet. Ministerstvo financí konstatovalo, že tento vliv by byl celkově neutrální, Ministerstvo práce a sociálních věcí dospělo v podstatě ke stejnému závěru. Tam se dopad dle mínění tohoto ministerstva počítal řádově na desítky milionů, konkrétně 65 milionů Kč, což je opravdu zanedbatelné pro státní rozpočet. Také experti z Hospodářské komory došli k dopadu v řádech desítek milionů korun, konkrétně něco kolem padesáti milionů Kč na HDP za den, což hodnotí jako zanedbatelný vliv. Někteří experti dokonce hovoří o tom, že by vliv na hrubý domácí produkt mohl být i pozitivní vzhledem k tomu, že svátky, dny pracovního volna, přinášejí vyšší cestování, jsou například obsazovány více hotely a všechny činnosti, které souvisejí s prázdninami a se dny pracovního volna.

Poslední moje zmínka se bude týkat legislativy. Legislativa v podstatě náš návrh komentuje několika návrhy legislativně-technickými, se kterými předkladatelé nemají problémy, naopak je vítáme. Myslíme si, že tak jako legislativa navrhuje zákon upravit, tak v podstatě není problém se s ním ztotožnit. Jediná věcná námitka se týká dopadu na státní rozpočet – legislativa se domnívá, že bychom měli doplnit návrh o dopady na rozpočty krajů, což si myslím, ale že jsme v podstatě dotazy na ministerstva učinili a ministerstva nám odpověděla tak, jak jsem o tom hovořil. Takže já tady nevidím příliš jiných způsobů, jak tyto dopady dopočítat. Mimochodem, nesetkal jsem se zde u jiných zákonů, že by dopady na kraje a obce někdo požadoval. Takže to je z mého pohledu na úvod všechno. Jedná se o první čtení a já vás prosím, vážené kolegyně a kolegové, abyste propustili tento náš návrh

k projednání ve výborech. Víte, že já zde končím, díky bohu, takže i přes tento fakt vám budu rád k dispozici, rád přijdu na projednávání ve výborech a pomohu vám vysvětlit některé případné dotazy. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Jiří Liška: Děkuji vám, pane kolego. Organizační výbor určil zpravodajem pro první čtení pana kolegu Josefa Pavlatu. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Josef Pavlata: Děkuji. Pane předsedající, dámy a pánové. Mám ulehčenou roli, protože pan zástupce předkladatele, kolega Mejstřík vše velmi podrobně popsal, čili jenom bych chtěl doporučit, aby byl skutečně návrh senátního zákona přikázán do projednání výborům. Chtěl bych doporučit, aby byl jako garanční výbor pro vědu, vzdělávání, kulturu, lidská práva a petice a dále aby byl přikázán výboru ústavně-právnímu a hospodářskému. To je z mojí strany vše. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Jiří Liška: Děkuji, pane kolego. Kolegyně a kolegové. Otevírám obecnou rozpravu. Do rozpravy vidím přihlášeného pana kolegu Grulichu.

Senátor Tomáš Grulich: Dámy a pánové. Já se ztotožňuji s tím, co tady říkal kolega Mejstřík, co říkal ohledně svátků, ohledně vracení se k tradicím, jen co nemohu z hlediska toho, že jsem v minulosti býval podnikatelem, akceptovat spojování svátků se dnem volna. Rozšíříme-li opět o další dva dny – nedovedu si to představit s malými podniky, které počítají s každým pracovním dnem. Když se podíváte na ten celý týden, zaměstnanci si ještě vezmou tři dny dovolenou a bude to celý týden výpadku výroby v malých podnicích, což může být, když budu velmi eufemistický, velmi nepříjemné a s velmi nepříjemným dopadem na rozpočet malých a středních podniků. Proto ve vší úctě k Velikonocům, já nemohu pro toto zvednout ruku.

Místopředseda Senátu Jiří Liška: Pane kolego, to mám brát jako váš návrh na zamítnutí návrhu?

Senátor Tomáš Grulich: Ano.

Místopředseda Senátu Jiří Liška: Děkuji. Další je kolegyně Gajdůšková.

Senátorka Alena Gajdůšková: Vážený pane předsedající, paní senátorky, páni senátoři, ráda bych podpořila tento návrh a jeho postoupení do projednání výborům. Byla jsem dokonce spolupředkladatelkou návrhu na zavedení státního svátku Velký pátek. Mám trošku otazník skutečně nad tím, zda skutečně rozhodnout o Velkém pátku i Zeleném čtvrtku, protože vnímám trošičku i to, co zde bylo řečeno ve vztahu k ekonomickým dopadům. Nicméně se domnívám, že Velký pátek, jako jeden z největších duchovních svátků křesťanství si zaslouží, aby byl dnem volna, aby byl svátkem tak jako v podstatě v okolních evropských zemích.

Jsem hluboce přesvědčena o tom, že je to svátek, který, doufám, nepůjde zkomercializovat. A druhý argument, který mě vede k tomu, abych tento návrh podpořila, je skutečně to, co je zde řečeno i v důvodové zprávě, že v podstatě tyto dny jsou i dny školních prázdnin. Jestliže tedy ctíme rodinu jako jakousi hodnotu, tak bychom měli umožnit, aby tyto dny volna děti strávily se svými rodiči. Proto se ale

přimlouvám za to, abychom tento návrh podpořili a postoupili k projednání do výborů. Děkuji.

Místopředseda Senátu Jiří Liška: Děkuji, paní kolegyně. Hlásí se dále kolega Schwarzenberg. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Pane předsedající, slovutný Senáte. Rád bych se připojil k iniciativě pana senátora Mejstříka. Hlavní důvody už řekl. Já jsem přesvědčen, když jeden den, totiž Velký pátek, uznáme opravdovým svátkem, tedy i dnem volna, tak to české hospodářství nepoškodí. Víím o spoustě zemí, kde tento svátek je zasvěcený a nezaznamenal jsem tam obzvláštní úpadek řemesla či drobných nebo středních podnikatelů. Jak známo, když je to v celé zemi, tak to vlastně nezmění stav konkurence. Když tedy celkový stav svátků v porovnání se sousedními zeměmi, je zhruba stejný, tak to také ex post opravdu nedělá velký rozdíl. To si musíme opravdu uvědomit. Jeden z důvodů, proč bych velice prosil souhlasit s Velkým pátkem, je následující záležitost. Je sice pravda, že největší křesťanská církev v českých zemích je církev katolická, nicméně druhá závažná komunita, jsou evangelické církve. Já nevím, jestli je Senátu povědomé, že Velký pátek je pro evangelíky ten hlavní den vlastně v církevním roce. Tudíž myslím, že v úctě k členům evangelického vyznání bychom měli tento svátek opravdu plně světit. A jak paní kolegyně Gajdůšková poznamenala, je to snad jediný svátek, kdy opravdu existuje šance, že ho nezprvníme nějakou komercializací, že opravdu to bude svátek, který by nám v českých zemích prospěl také k zamyšlení nad hlubšími věcmi, než to denně děláme. Tak bych velice poprosil tuto iniciativu poprosit. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Jiří Liška: Děkuji, pane senátore. Teď má slovo pan kolega Štěch. Pana kolegu Mejstříka upozorňuji, že má nárok na poslední slovo.

Senátor Milan Štěch: Pane místopředsedo, kolegyně a kolegové. Já se taky přimlouvám za to, abychom tento návrh pustili do dalšího projednávání. To, co tady říkal kolega Grulich, tomu rozumím. Pochopitelně že zejména pro menší zaměstnavatele může být nárůst počtu svátků vážným problémem, proto bych se přimlouval, abychom v podrobném projednávání zvažili náběhovou křivku, to znamená, aby to zaměstnavatelé věděli dopředu, aby se na to mohli připravit. Jistě si vzpomínáte, pokud mluvíme o tom, že to bude stát hodně peněz. Když jsme projednávali důchodovou reformu, tak i pan ministr Nečas jaksi konstatoval, a nebo nemohl vyvrátit, ani nechtěl vyvrátit, protože to nejde, že Česká republika má jednu poměrně unikátní věc, a to je, že má oproti většině zemí ve světě a i proti ostatním zemím v Evropě výrazně větší fond pracovní doby. V České republice se v průměru pracuje jen o 150 hodin více, než se pracuje v zemích na západ od nás. Není to dáno počtem svátků, není to ani dané rozhodující měrou tím, že by byla delší dovolená, i když v některých zemích je, ale je to dáno například tím, že tam ženy, převážně ženy, pracují na zkrácené úvazky. Ale je to dané také tím, co říkal pan kolega Mejstřík v předkládací zprávě, že v řadě zemí mají více svátků. A jestliže se došlo k tomu, že se má prodlužovat důchodový věk na evropský průměr, tak bychom se také v těch jiných věcech měli snažit Evropě jaksi přibližovat. Čeští občané si to zjistí. Dneska jsou statistiky Eurostatu dostupné běžně na internetu a myslím si, že bychom jako politici měli dbát o vyvážený vývoj.

Proto se skutečně přimlouvám, abychom tuto materii dobře posoudili. V každém případě jsem pro Velký pátek. U toho čtvrtku bych doporučoval skutečně nějakou náběhovou křivku, aby se mohli zaměstnavatelé připravit. A takové spojování, že dva dny bude volna placeného, kdy si lidé přidají tři dny – dovolenou si zaměstnanec může brát pouze a jen se souhlasem zaměstnavatele. Dovolenu vlastně určuje zaměstnavatel, takže je to věcí dohody. Drtivá většina zaměstnavatelů a zaměstnanců jsou slušní a jistě se dohodnou.

Poznámku, která je jaksi od věci, ale také ji chci říci – já jsem tady nevystupoval ke zprávě pana guvernéra, protože si myslím, že situace je velice vážná a nemá cenu nějak jitřit emoce. A jestli z něčeho mám velký strach, tak je to z toho, že nás může ohrozit ve finanční oblasti spíše oblast hospodářská. U nás problémy do finanční oblasti mohou přijít z důvodu hospodářského, protože od jara letošního roku prudce klesla zakázková náplň a v současné době si myslím, že možná některé firmy docela by byly rády, kdyby těch svátků bylo více. Takže pojďme to posoudit odpovědně. Já se přimlouvám, projednejme to pořádně ve výborech, a možná že by nebylo špatné, aby se k tomu vyjádřil i sociální výbor, protože to souvisí i s oblastní pracovní doby, pracovních nároků, a jistě by to bylo možná dobře. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Jiří Liška: Děkuji. Ještě jednou je přihlášen kolega Grulich.

Senátor Tomáš Grulich: Po debatě se zpravodajem a samozřejmě po vyslechnutí kolegů stahuji svůj návrh na stažení.

Místopředseda Senátu Jiří Liška: Děkuji, pane kolego. Pan senátor Tejnora je přihlášen do rozpravy, jako poslední zatím.

Senátor Karel Tejnora: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové. Chtěl bych jenom dvě věci. Za prvé rozlišujeme práci a pobyt v zaměstnání, to je jedna věc. A druhá věc je čistě – budu tady – oznamuji předem – lobbovat za svoji skupinu, a to je privátních lékařů, kteří takto získají další pracovní volno, aniž by museli inzerovat, kdo je bude zastupovat, zda tam budou nebo nebudou. Takže já jsem pro to, aby tyto dva dny byly uznány jako státním svátkem. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Jiří Liška: Děkuji. Nyní se hlásí do diskuse předsedkyně výboru pro zdravotnictví a sociální politiku paní senátorka Alena Palečková, prosím.

Senátorka Alena Palečková: Pane předsedající, já chci jenom souhlasit s kolegou Štěchem a doporučuji, aby byl tento návrh přikázán i našemu výboru, pokud bude postoupen výborům. Děkuji.

Místopředseda Senátu Jiří Liška: Ano, pan zpravodaj si to jistě zaznamenal. Nikdo další se nehlásí do obecné rozpravy, tu končím a nyní má slovo pan senátor Mejstřík jako předkladatel.

Senátor Martin Mejstřík: Dámy a pánové, děkuji za diskusi a dovolu mi v závěru čtyři drobné poznámky, které souvisejí s tím, co jsme zde slyšeli.

V důvodové zprávě jsem zapomněl možná zdůraznit, že všechny čtyři, resp. všechny tři naše hlavní nejdůležitější církve, a promiňte mi, že evangelické církve, kterých je mnoho, zahrnuji do jednoho balíčku, takže církev římskokatolická, evangelické církve a Československá církev husitská podporují náš návrh na zavedení Velkého pátku jako státního svátku.

Návrh, který náš původní záměr, jenž se týkal pouze Velkého pátku, rozšířil i na Zelený čtvrtek, nevzešel, přiznám se, z mé hlavy, byl to návrh pana kolegy poslance, bývalého ministra vnitra a také evangelického pastora Františka Bublana, který navrhl rozšířit návrh o Zelený čtvrtek.

Senátor Adolf Jílek: Byl to katolický farář.

Senátor Martin Mejstřík: Pan předseda klubu KDU-ČSL mě opravil, že pan Bublana byl katolickým farářem, takže o to možná lépe. Návrh tedy vzešel z této strany. On tehdy řekl, když Velký pátek, tak to rozšířte i o Zelený čtvrtek, protože i tento den s velikonočními svátky a s tradicí souvisí.

Poznámka č. 3. Zmínil se o tom pan kolega Štěch. My jsme nejprepracovanější národ v Evropě. Já jsem zde citoval některé státy, které mají stejný počet svátků, některé i vyšší. Mezi ně patří – z hlavy – Portugalsko, Španělsko, třeba Nizozemsko, což si nemyslím, že jsou státy, které by byly ekonomicky nějak silnější subjekty, než je Česká republika. Myslím si, že ČR má ekonomicky „našlápnuto“ velice dobře, a vrátím se zpátky k tomu, co jsem řekl, že jsme nejpracovanější, nejprepracovanější národ a možná pak ten den volna i pro drobné podnikatele jim v efektivitě práce pomůže.

Poslední poznámka, ale ne neposlední v řadě. Podle průzkumů, které byly vedeny právě díky opakovaným diskusím veřejností, a politiků na téma Velký pátek se ukázalo, že naprostá většina občanů ČR si přeje Velký pátek za státní svátek, tak jak jsme o tom hovořili. Zelený čtvrtek je novinka, tam ty průzkumy ještě nemáme.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Jiří Liška: Děkuji, pane kolego. Pane zpravodaji i pane senátore Pavlato, vyjádřete se, prosím, k rozpravě a navrhněte způsob hlasování.

Senátor Josef Pavlata: Myslím si, že volných dnů není nikdy dost, takže bude dobře to projednávat ve výborech a dospět k souhlasnému stanovisku. A zrovna tak není nikdy dost výborů na to, aby se tím zabývaly. Proto si myslím, že výbor pro zdravotnictví a sociální politiku by měl přibýt k těm třem výborům, které jsem již předtím jmenoval, neboli garančním výborem by byl výbor pro vědu, vzdělávání, kulturu, lidská práva a petice a dále by se zákonem zabývaly: výbor pro zdravotnictví a sociální politiku, ústavně-právní výbor a výbor hospodářský.

To je návrh, o kterém bychom měli hlasovat s tím, že přikazujeme těmto výborům jej k projednání, a garančním výborem bude výbor pro vědu, vzdělávání, kulturu, lidská práva a petice.

Místopředseda Senátu Jiří Liška: Děkuji, pane kolego, o tom budeme tedy za malou chvíli hlasovat.

Vážené kolegyně a kolegové, budeme **hlasovat o příkázání do výborů**, tak jak je vyjmenoval kolega Pavlata.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti tomuto návrhu? V hlasování pořadové č. 10 registrováno 55 senátorek a senátorů, kvórum 28, pro 42, proti 5. **Návrh byl schválen.**

Děkuji, pane předkladateli, děkuji, pane zpravodaji.

Přistupujeme k dalšímu bodu, kterým je

**Návrh senátního návrhu zákona Stálé komise Senátu pro krajany
žijící v zahraničí, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb.,
o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění
některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 150/2002 Sb.,
soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 2/1969 Sb.,
o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy
České republiky, ve znění pozdějších předpisů.**

Jedná se o **senátní tisk č. 332** v 1. čtení. Tento návrh zákona uvede zástupce navrhovatelů pan kolega Tomáš Grulich. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Tomáš Grulich: Milé kolegyně a kolegové, předstupuji před vás jako zástupce Stálé komise Senátu pro krajany žijící v zahraničí s návrhem na novelu zákona o volbách.

Více než dvě třetiny z vás tento zákon znají, protože již zde byl projednáván v roce 2005, se souhlasem Senátu byl postoupen do Poslanecké sněmovny, kde se nepodařilo získat pro tuto novelu podporu.

Vzali jsme opět jako základ vládní návrh na změnu volebního zákona, který umožňuje korespondenční hlasování občanů, kteří pobývají v cizině. Zákon byl doplněn o některé technické prvky vyplývající z novel zákonů přijatých mezi lety 2005 až 2008. Navíc byl tento zákon rozšířen na celý Parlament České republiky, tedy volby jak do Poslanecké sněmovny, tak do Senátu.

Současný návrh předkládá Stálá komise pro krajany žijící v zahraničí. Tím, že tato komise tuto novelu předkládá, může dojít k mylnému dojmu, že korespondenční hlasování se týká krajanů v zahraničí. „Krajan“ je vůbec komplikovaný termín, který bych postupně rád nahradil slovem vhodnějším. Je třeba si uvědomit, že v zahraničí žijí jednak potomci Čechů, kteří se odstěhovali do ciziny již před delší dobou, a podařilo se jim získat zpět české státní občanství nebo o něj nikdy nepřišli. Pak tam žijí lidé, které jsme si zvykli nazývat exulanty, tedy občané, kteří se rozhodli žít v zahraničí z důvodů politických či náboženských. A poněkud pejorativně nazýváme další skupinu „emigrantů“, kteří povětšinou odcházeli do ciziny z důvodů hospodářských. Pak zde jsou další skupiny lidí, kteří odešli po roce 1989 do ciziny za prací nebo se vdali či oženili do jiného státu. Poslední skupinou, kterou bych chtěl zmínit, jsou lidé, kteří do ciziny prakticky neodešli. Z dávnější minulosti jsou to např. Češi žijící v Rakousku nebo ve Vídni, kteří vznikem Československa se ne svým vlastním přičiněním ocitli v cizině, a nejnověji po roce 1989 se jedná o Čechy žijící na Slovensku, kteří rozpadem Československa na Českou republiku a Slovenskou republiku se ocitli v cizině, aniž by se někam vystěhovali.

Nejvhodnějším názvem pro všechny tyto skupiny, které by měly dostat snadnější možnost volby do Parlamentu České republiky, je snad prostě „čeští občané žijící v cizině“.

Původně bylo zvažováno, že možnost korespondenční volby se stane součástí celkové novely volebního zákona. Jeho přijetí však nelze časově odhadnout, protože současná vládní koalice se zatím na jeho zadání nedohodla.

Domluvili jsme se tedy s náměstkem ministra vnitra Zdeňkem Zajíčkem a posléze i s panem ministrem vnitra Ivanem Langerem, že podáme tuto část změny volebního zákona samostatně. Bude-li celková novela volebního zákona dostatečně rychle zpracována, nic nám nebrání, abychom tuto část této novely stáhli.

Je dobré se ještě zmínit o možnosti elektronického hlasování, které by výrazně zjednodušilo vzdálenou volbu. Vláda schválila záměr elektronické volby a její zkušební provoz by se měl uskutečnit v roce 2010, a není tedy tak zcela jasné, kdy bude tento způsob volby definitivně přijat.

Legislativní odbor upozornil na některé legislativní problémy, především v navrhované časové posloupnosti, které lze myslím akceptovat a lze je doplnit při dalším jednání, jestliže postoupíme tento návrh novely zákona do dalšího projednávání ve výborech.

Prosím vás, milé kolegyně a kolegové, abyste postoupili tento návrh do dalšího čtení a určili garanční výbor pro jeho další projednávání. Nemluvme dnes o technických věcech, ale jen o záměru. Technické věci se dají následně upravit. Nyní jde o to schválit možnost korespondenční volby do Parlamentu ČR pro české občany žijící v zahraničí. Současná praxe umožňuje volit na zastupitelských úřadech. A v případě velkých států je to akce velmi obtížná. Volič si musí dojet na zastupitelský úřad pro volební legitimaci a pak zhruba za dva další týdny se dostavit osobně k volbám. To v případě Kanady, Brazílie, Spojených států, ale i tady v Evropě ve Francii, ve Španělsku je velmi odrazující.

Umožněme, prosím, českým občanům v zahraničí snadněji naplnit jejich právo volby dané Ústavou České republiky.

Místopředseda Senátu Jiří Liška: Děkuji, pane kolego. Organizační výbor určil zpravodajem pro 1. čtení senátora Jaromíra Volného. Pane kolego, máte slovo.

Senátor Jaromír Volný: Dámy a pánové, já jsem při čtení tohoto návrhu nezjistil nic, co by mělo vést k zamítnutí tohoto návrhu zákona již v 1. čtení nebo k jeho vrácení předkladatelům k dopracování. Plně se ztotožňuji se vším, co tady řekl zástupce navrhovatelů, to znamená, že tento návrh zákona by měl být přikázán výborům k dalšímu projednání.

Možností, jak na věc hledět, je samozřejmě mnoho. Je to velmi živá tematika. Domnívám se, že by to nemělo probíhat tady na plénu při 1. čtení, ale při odborné diskusi ve výborech.

Řekl bych k tomu možná jen jednu poznámku, že pokud by měla být korespondenční volba zavedena pro volby do Senátu, z důvodů lhůt mezi prvním a druhým kolem máme týden, pokud by měla probíhat jen pro první kolo a nikoliv z těch časových důvodů, když by to nebylo možné také pro druhé kolo, tak se mně to zdá prostě trochu nesystémové. Ale takovéto otázky jsou právě ty otázky, které by měly být podrobně projednávány ve výborech.

Domnívám se, že pokud se tady pan zástupce předkladatele zmiňoval o určení garančního výboru, že tady by měl být garančním výborem, pokud nebudou jiné návrhy, asi výbor ústavně-právní.

Zatím děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Jiří Liška: Děkuji, pane kolego. Otevírám obecnou rozpravu, do které se nikdo nehlásí, takže obecnou rozpravu končím. Ani se neptám pana předkladatele ani pana zpravodaje, zda se chtějí vyjádřit, a zahájíme tedy hlasování.

Kolegyně a kolegové, budeme **hlasovat o přikázání tohoto návrhu zákona**. Organizační výbor navrhuje, aby garančním výborem pro projednávání tohoto návrhu byl ústavně-právní výbor, to je také v souladu s návrhem pana zpravodaje, ale dále, aby byl také přikázán výboru pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost.

Zahajují hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování č. 11 registrováno 56, kvórum 29, pro 43, proti nikdo. **Návrh byl schválen.**

Děkuji, pane předkladateli, děkuji, pane zpravodaji.

Naším dalším bodem je

**Návrh senátního návrhu ústavního zákona senátora Jana Horníka,
kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky,
ve znění ústavních zákonů č. 347/1997 Sb., č. 300/2000 Sb., č. 395/2001 Sb.,
č. 448/2001 Sb. a č. 515/2002 Sb. – 2. čtení**

Jedná se o **senátní tisk č. 298**. Pane kolego Horníku, máte slovo, uveďte, prosím, návrh zákona.

Senátor Jan Horník: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Jsem zde před vámi se senátním návrhem ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1003 Sb., Ústava České republiky, ve znění ústavních zákonů č. 347/1997 Sb., č. 300/2000 Sb., č. 395/2001 Sb., č. 448/2001 Sb. a č. 515/2002 Sb.

Tento návrh novely Ústavy byl zde na plénu vlastně všem výborům našeho Senátu. Chtěl bych k tomu jen dodat, že ve všech výborech proběhla plodná diskuse a pouze mandátový a imunitní výbor se nepodařilo svolat v dostatečném počtu jeho členů tak, aby tato záležitost na něm mohla být probrána. Nicméně vzhledem k tomu, že v něm sedí většinou senátoři z jiných výborů, tak jsme měli všichni možnost tuto materii dostatečně prodiskutovat.

Obecně k předloženému návrhu. Cílem tohoto návrhu bylo vymezení nutného minima, které by umožnilo přímou volbu prezidenta a pokusit se nalézt k němu všeobecnou shodu.

Návrh spočívá v návrhu zavést přímou volbu prezidenta tak, že by byly zavedeny základní principy této přímé volby formou tajného hlasování na základě všeobecného, rovného a přímého volebního práva. Pravomoc vyhlašovat volbu prezidenta republiky se svěruje předsedovi Poslanecké sněmovny. Stanoveny jsou i nejzazší možné ústavní lhůty pro konání voleb.

Oprávnění navrhovat kandidáty na úřad prezidenta republiky by měla mít skupina nejméně 10 poslanců nebo 10 senátorů. Vedle toho je též svěreno oprávnění i každému občanovi, který má volební právo, za podmínky, že jeho návrh podpoří petici nejméně 20 000 občanů.

Organizace přímé volby prezidenta je potom obdobná volbě do Senátu, to znamená, byla by dvoukolová. V případě rovnosti hlasů má o zvolení kandidáta rozhodnout los. Přezkum platnosti volby prezidenta republiky se potom svěruje do kompetence Ústavního soudu. Součástí návrhů je i zmocnění, aby zákonem byly stanoveny podrobnosti týkající se přímé volby prezidenta. Podmínkou je i režim stanovený pro přijímání zákonů podle článku 40 Ústavy, tzn. je zapotřebí souhlas obou komor Parlamentu.

Nyní konkrétně k projednávané materii v jednotlivých výborech. Diskuse na jednotlivých výborech k tomuto tématu byla velmi obsáhlá a obsahovala celé názorové spektrum, tak jak je tato záležitost probírána nejen u nás v Parlamentu, ale i veřejností. Je třeba upozornit, že v současné době jsou v PS dvě předlohy obdobného návrhu na přímou volbu prezidenta s tím, že jedna předloha je poslanců za ČSSD a tento zákon je tzv. zatím zaparkován neboli odročen v současné době – původně to mělo být půl roku, termín se již zkrátil – nicméně zatím se nic podstatného v PS s touto předlohou nekoná.

Druhý návrh je návrh řešit přímou volbu prezidenta referendem. Předložila to Strana zelených, ale ani v této záležitosti zatím nedošlo ke zřejmému postupu.

Jako poslední je návrh, který vyplývá z programového prohlášení vlády a tento návrh zpracoval ministr Pospíšil. Bylo provedeno meziresortní kolečko, které dnes předkládá možnost ve třech variantách. Jednou z variant je návrh, který pan ministr Pospíšil předkládal ještě jako poslanec v PS. Jedná se o systém jednokolový a ke zvolení v prvním kole by stačilo 12,5 % odevzdaných platných hlasů.

Varianta č. 2 kopíruje v podstatě francouzskou ústavu, jedná se o systém dvoukolový. Zásadní rozdíl oproti návrhu, který je dnes předkládán, je pouze v tom, že kandidáta mohou kromě občanů, tzn. 20 000 občan, navrhopvat též politické strany a politická hnutí. To nejdůležitější ale potom je v tom, že poslanci a senátoři navrhopvat kandidáta nemohou.

Třetí varianta je zřejmě nejpodobnější té, kterou tady dnes před námi máme. Rozdíly spočívají v tom, že na petici není zapotřebí 20 000 nýbrž jen 10 000 podpisů a v případě rovnosti hlasů ve druhém kole se koná třetí kolo volby. Oproti předkládanému návrhu je to rozdíl v tom, že by se nevolilo losem. Jen na okraj upozorňuji, že i při volbách do Senátu v případě rovnosti hlasů určuje vítěze ve druhém kole los.

Promiňte mi toto malé zdržení a zrekapitulování toho, v jakém stavu se momentálně nachází záležitost případné volby prezidenta. Nicméně se domnívám, že bylo zapotřebí i toto vyslovit a je třeba zkusit posoudit, zdali návrh, který leží před námi, by se nemohl stát průsečíkem, jakýmsi nosičem i pro ostatní návrhy, které jsou momentálně v PS. I tady na půdě Senátu již v minulosti byla přímá volba prezidenta projednávána. Jedná se o jakýsi evergreen všeobecně v Parlamentu a mně osobně připadá, že politické strany reflektují na společenskou výzvu přímé volby prezidenta, nicméně vždycky je o hodně víc důležitějších věcí k projednání než právě tato záležitost.

Já nechci dnes déle zdržovat, protože jsme tomuto tématu skutečně věnovali hodně času společně na výborech. Nicméně bych vás chtěl poprosit: máme zde tři návrhy z výborů. Výbory buď nepřijaly žádné usnesení, nebo zde máme usnesení na zamítnutí tohoto návrhu. Máme usnesení na schválení, ale s pozměňovacími návrhy, které jste také obdrželi. A potom zde máme ještě návrh na odročení do 31. 5. 2009.

Jako předkladatel osobně po všem, co jsem absolvoval – a chci poděkovat za plodnou diskusi – se domnívám, že bychom možná mohli najít prostor právě v odročení, kde by se vytvořila malá pracovní komise ze členů jednotlivých klubů a kde bychom zkusili nejenom případně ještě zkvalitnit tento návrh, ale možná dovypracovat k tomu i prováděcí zákon o volbách. Jen ještě předešlu, že návrhy pana ministra Pospíšila také zatím nepředpokládají změnu zákona, v návrhu není obsažena změna zákona o volbách. Takže jestli vás můžu požádat, sám bych se přikláněl k návrhu odročit do 31. 5., vydiskutovat toto téma a zkusit udělat takový návrh, za který bychom se všeobecně nemuseli stydět, a tento vyslat do Poslanecké

sněmovny a zkusili tak letité většinové volání společnosti po přímé volbě prezidenta nějakým způsobem naplnit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Jiří Liška: Děkuji, pane kolego. Návrh senátního návrhu zákona projednal výbor pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost, který určil zpravodajem pana kolegu Slavotínka a schválil usnesení jako senátní tisk č. 298/5. Dále byl tento tisk přikázán výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu, který má zpravodaje pana kolegu Petrova a přijal usnesení pod č. 298/6. Dále se tímto tiskem zabýval výbor pro vzdělávání, vědu, kulturu, lidská práva a petice, která má zpravodaje pana kolegu Milana Bureše a přijal usnesení pod č. 298/8. Tisk byl přikázán také výboru pro zdravotnictví a sociální politiku, který má zpravodajku paní kolegyni Palečkovou. Výbor nepřijal usnesení, záznam byl rozdán jako senátní tisk 298/7. Tento tisk neprojednal mandátní a imunitní výbor, který určil svého zpravodaje pana kolegu Pavla Čáslavu. Dále tento tisk projednala Stálá komise Senátu pro Ústavu ČR a parlamentní procedury. Usnesení je v senátním tisku č. 298/4. Návrh zákona projednal také výbor pro záležitosti EU se zpravodajem panem kolegou Grulichem a přijal usnesení č. 298/3. A dále byl tento tisk také projednán výborem pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí, který určil jako svou zpravodajku paní kolegyni Domšovou, kterou dnes zastoupí pan předseda Ivo Bárek a přijal usnesení pod číslem 298/2. Garančním výborem byl určen ústavně právní výbor, ten nepřijal žádné usnesení, záznam z jednání byl rozdán jako tisk 298/1. Zpravodajem výboru je pan kolega Jiří Žák a toho prosím, aby nás seznámil se zpravodajskou zprávou garančního výboru.

Senátor Jiří Žák: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, dobrý den. ÚPV na své 24. schůzi konané dne 3. září 2008 projednal návrh změny Ústavy senátní tisk č. 298, návrh kolegy Horníka, který navrhuje změnit volbu prezidenta.

Projednávání probíhalo s celou řadou připomínek a výstup z toho je ten, že ÚPV nepřijal usnesení k senátnímu tisku č. 298.

Jeden z hlavních argumentů a důvodů, který k tomu vedl, bylo to, že nestačí změnit pouze systém volby prezidenta, ale nese to se sebou celou řadu dalších otázek. Jsou to otázky speciálně kompetencí a celá řada dalších souvisejících otázek. Já si myslím, že v tomto okamžiku asi není třeba dodávat příliš mnoho dalšího, takže závěr je ten, že jsme žádné usnesení nepřijali. Děkuji.

Místopředseda Senátu Jiří Liška: Děkuji, pane kolego. Pane senátore Slavotínku, chcete vystoupit jako zpravodaj VZVOB? Ano. Máte slovo.

Senátor Rostislav Slavotínek: Dobrý den, vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, náš výbor přijal usnesení, které jako jedno z usnesení výborů zní – zamítnout tento návrh zákona. K tomuto usnesení jsme dospěli po poměrně obsáhlé diskusi v našem výboru. Nechci zdržovat tím, jaké argumenty tam zaznívaly, snad ten nejzávažnější, který se opakoval v několika vystoupeních, zněl, že zásah do Ústavy je tak zásadní věc, která by měla být používána ve zcela výjimečných situacích, a zdálo se většině diskutujících ve výboru, že tento návrh zasahuje do Ústavy příliš izolovaně. Že by chtělo hlouběji a podrobněji prodiskutovat návaznosti, které přímá volba prezidenta má.

To byl myslím nejzávažnější argument, který nakonec převládl pro návrh usnesení, který vám teď přečtu: VZVOB doporučuje Senátu PČR zamítnout návrh senátního návrhu ústavního zákona.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Jiří Liška: Děkuji, pane kolego. Paní zpravodajku Domšovou zastoupí předseda VÚZP Ivo Bárek. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Senátor Ivo Bárek: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, my jsme přijali, jak už tady kolega Horník říkal, že bylo několik druhů usnesení, a my jsme přijali usnesení našeho výboru č. 111, které doporučuje Senátu PČR schválit projednávaný návrh senátního návrhu ústavního zákona ve znění pozměňovacích návrhů. Pozměňovací návrhy máte na druhé strany tisku 298/2. Samozřejmě tyto pozměňovací návrhy reagovaly na legislativní připomínky našeho legislativního odboru. Samozřejmě projednávání na našem výboru nebylo v žádném případě jednoduché. Byly tam různé názory na tyto věci. Musím říci, že pro toto usnesení hlasovalo z 9 přítomných senátorů pět, jeden byl proti a 3 se zdrželi.

Místopředseda Senátu Jiří Liška: Děkuji, pane kolego, pane senátore Bureši jako zpravodaji VVVK máte slovo.

Senátor Milan Bureš: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, i náš výbor se tímto návrhem zákona zabýval. Patříme k těm výborům, které navrhly zamítnutí. Důvody tady už padly z úst mých předřečníků, ať už je to kolega Slavotínek či pan kolega Žák. Takže nebudu opakovat důvody, jen cituji: VVVK doporučuje Senátu PČR návrh senátního zákona zamítnout.

Místopředseda Senátu Jiří Liška: Děkuji. Pane senátore Petrove, jako zpravodaji VHDZ, seznamte nás s usnesením vašeho výboru.

Senátor Igor Petrov: Vážené dámy, vážení pánové, jsem rád, že náš výbor je jako jediný doposud ve shodě s tím, co tady řekl pan předkladatel, to znamená na základě všech důvodů, které tady už byly řečeny, a po dlouhé rozpravě výbor dospěl k závěru, že bychom měli tuto záležitost odročit a víceméně to provázat s ostatními věcmi, o kterých tady bylo mluveno.

Možná ještě jedna poznámka: VHSD posuzoval i ekonomickou stránku této záležitosti, protože si myslí, že to je možná jediná část, která příslušela našemu výboru, abychom ji posuzovali, protože jinak považuji tuto záležitost za vyloženě politickou. Možná bych tady uvedl, že tak jak jsme zjišťovali po jednotlivých institucích a zkušenostech a sondovali, tak si myslím, že by se částka v případě přímé volby pohybovala kolem 700 miliónů až 1 miliardy. To jenom na okraj, protože si myslím, že to není úplně podstatné v této záležitosti, ale přísluší to našemu výboru. Takže teď už k usnesení výboru:

Výbor doporučuje Senátu PČR odročit projednávaný návrh senátního návrhu ústavního zákona do 31. května 2009.

Děkuji.

Místopředseda Senátu Jiří Liška: Děkuji, pane kolego. Paní předsedkyně výboru pro zdravotnictví a sociální politiku kolegyně Alena Palečková nás seznámí se zprávou svého výboru.

Senátorka Alena Palečková: Vážený pane předsedající, i náš výbor se zabýval tímto návrhem, přestože se problematiky, kterou se obvykle zabýváme, nikterak nedotýká. Debata ale proběhla, zazněly tam i názory členů, kteří jsou pro přímou volbu prezidenta, názory členů, kteří tuto přímou volbu nepodporují. Zazněla tam i nejistota v tom, zda přímá volba prezidenta v tuto chvíli je přínosná vzhledem k provázanosti s Ústavou, s kompetencemi atd.

Padl návrh zamítnout v rozpravě a z 5 přítomných členů pro něj hlasovali 2, 3 se zdrželi hlasování, takže náš výbor nepřijal žádné usnesení. Takže po odůvodnění senátora Horníka a mojí zpravodajské zprávě a po rozpravě výbor nepřijal žádné usnesení. Děkuji.

Místopředseda Senátu Jiří Liška: Děkuji. Pane senátore Čáslavo, chcete vystoupit jako zpravodaj mandátového a imunitního výboru? Ano, seznamte nás s projednáváním, resp. s neprojednáváním.

Senátor Pavel Čáslava: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové. Dovolte mi jen sdělit krátkou informaci. Mandátový a imunitní výbor se sešel včera k projednávání tohoto tisku, nicméně v počtu 6 ze 12, čili nebyl usnášeníschopný. Projednávání tedy nebylo zahájeno, mandátový a imunitní výbor tento tisk neprojednal.

Dovoluji si vás požádat, aby schůze Senátu projednala návrh tohoto zákona bez projednání mandátového a imunitního výboru z důvodů, které už řekl pan navrhovatel, protože všichni členové mandátového a imunitního výboru jsou zároveň členy jiných výborů a měli možnost se k tomuto návrhu vyjádřit. Děkuji.

Místopředseda Senátu Jiří Liška: Děkuji. Paní předsedkyně Stálé komise Senátu pro Ústavu a parlamentní procedury paní kolegyně Rippelová, seznamte nás, prosím, se závěry vámi vedené komise.

Senátorka Jiřina Rippelová: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, naše komise – tak jako všechny výbory – se zabývala návrhem zákona, který předložil pan kolega Horník. Zabývali jsme se jím velmi podrobně, protože ono to do kompetence této komise patří. Naše komise zasedala bohužel v den, kdy zasedala Legislativní rada vlády. My jsme si pozvali všechny předkladatele návrhů zákona, které se zabývají přímou volbou prezidenta. Jak jste tady slyšeli, návrhy jsou v tuto chvíli tři.

Bohužel pan kolega Horník v době jednání komise musel být přítomen v regionu, pan ministr Pospíšil za vládní návrh byl přítomen na Legislativní radě vlády, kde návrh, který předkládal, si vzal zpět k dopracování a na komisi byl přítomen pan profesor Jičínský jako jeden ze spoluautorů návrhu zákona, který se zabývá přímou volbou prezidenta. Existuje ještě další návrh zákona a je to návrh Strany zelených, který nicméně přímou volbu prezidenta řeší v souvislosti s referendem o této volbě.

Položili jsme si zásadní otázku, zda pokud bude upřednostněna přímá volba prezidenta, jestli Česká republika by měla být jakým systémem: prezidentským, poloprezidentským, parlamentním? To si myslím, že je důležitá otázka a odpověď na tuto otázku. Vezměte si v případě, že bude odsouhlasena přímá volba prezidenta, prezident bude volen všemi občany, a tím pádem on bude mít silnější mandát. On přece bude volen všemi občany.

Chci se dostat k tomu, že není možné, abychom otázku přímé volby prezidenta řešili jenom přímou volbou samotnou. Musí se k tomu objevit i otázka kompetenční. Jestli prezident republiky v případě, že jsme parlamentní demokracie, jestli mu zůstanou zachována všechna oprávnění, která má. Ona ta role prezidenta v ústavním systému České republiky není výrazná. Jestli dojde k omezení kompetencí, anebo jestli v souvislosti s přímou volbou dojde k posílení kompetencí prezidenta. Takže ten návrh, který jsme obdrželi a projednávali, jsme samozřejmě projednávali v těchto instancích.

Nebudu tady předčítat celé stanovisko senátní komise pro ústavu a parlamentní procedury. Obdrželi jste ho. Nicméně jenom připomínky k tomuto návrhu si dovolím tady ocitovat. Jako v jiných podobných případech není tedy jasné, proč vlastně má být volba hlavy státu zavedena přímou volbou.

Důvodová zpráva k tomuto zákonu pouze popisuje, ale neanalyzuje, proč tak. Samozřejmě pokud za to hodnocení nepovažujeme tezi o tom, že prezidenta republiky je možné zvolit ve 3. kole už 48 poslanci. V té důvodové zprávě, proč by měla být zavedena přímá volba prezidenta, je přání veřejnosti. Nicméně přání veřejnosti, všichni víme, že jsou různá, a otázka je, jestli to přání veřejnosti v této věci je relevantní, zatímco v ostatních věcech nikoli. Samo přání nevyjadřuje tu subjektivní míru významu a tady v nějakém srovnání s penzijní reformou.

Samozřejmě přímou volbu prezidenta republiky je možno učinit jakousi politickou prioritou. Důsledkem toho by však mělo být co možná zodpovědné promyšlení dopadů, jež změna způsobu volby může v ústavním systému mít. K těm ještě konkrétním připomínkám, upozorňujeme také na otázku nabytí účinnosti, jež je stanoveno na den vyhlášení, proto jistě neexistuje naléhavý právní zájem, který předpokládá zákon o sbírce mezinárodních smluv. Bez prováděcího předpisu by navíc tato konstrukce vedla k tomu, že při naléhavém uprázdnění úřadu prezidenta republiky by nebylo jeho nástupce možné zvolit nepřímou. Vyhlásování voleb předsedou Poslanecké sněmovny musí reflektovat možnost, že není ve funkci.

Já jsem tady zaslechla, že pan předkladatel tady tlumočil, že požádá o odročení projednávání tohoto návrhu do 31. 5. příštího roku. Myslím si, že to je velmi rozumné i v návaznosti např. na konferenci, která tady v Senátu probíhala v návaznosti na předložené návrhy. Z nichž musím říct, že ten zatím nejpropracovanější se mně jeví jako návrh, který předkládají poslanci, zvolení za sociální demokracii. Ne jak jinak, ten návrh řeší otázky kompetence, které v těchto návrzích se neřeší, což je chybné. Děkuji.

Místopředseda Senátu Jiří Liška: Děkuji, paní kolegyně, otevírám obecnou rozpravu. Jako první je přihlášen pan senátor Kubera. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Senátor Jaroslav Kubera: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, paní senátorka Rippelová mnohé naznačila, hlavně zdůraznila, čím je ten nejlepší návrh. Připomenu jednu aktuální věc z minulých dnů. Pan prezident Klaus se zúčastnil koncertu na Staroměstském náměstí, kde podpořil kandidáty ODS za Prahu do Senátu. Strhla se obrovská lavina, a to včetně některých členů ODS, kteří začali mluvit o tom, že pan prezident sliboval, a to už dvakrát, že nebude prezidentem aktivním, ale aktivistickým, a že nebude zasahovat do takovýchto poměrů.

Ale titíž lidé navrhují, a skoro všichni kandidáti do Senátu, bedlivě jsem je sledoval v souboji, skoro všichni říkali ne to, co si myslí, ale to, co lidé chtějí slyšet. A lidé chtějí slyšet, že budou mít vyšší podíl, že budou přímo volit prezidenta.

Teprve ale druhá otázka, jakého prezidenta, už je ta těžší. Jestliže to všichni myslí tak vážně, tak samozřejmě nemohou protestovat proti tomu, že pan prezident byl na koncertě, protože bude-li přímá volba, tak bude prezident stranický. Jestli si někdo myslí, že to bude Karel Gott, tak se mýlí. Ne že by nekandidoval, ale nebude zvolen, tak jak tomu bylo v minulosti u různých umělců, kteří se snažili vstoupit do politiky, a to říkám při vší úctě k nim, a neuspěli.

Takže prezident, ať to bude pan Zeman, což by sociální demokracie byla, nebo nebyla ráda, to já nevím, tak bude stranický, nepochybně. Bude-li to někdo z ODS, bude stranický. Bude-li to lidovec, bude stranický. A my bychom chtěli volit prezidenta přímo, ale aby to byl takový hodný tatíček, jakoby pro všechny, a on takový tatíček prostě neexistuje.

Odložení toho zákona neznamená nic jiného, než že se posuneme k volbám do Evropského parlamentu, kde budou opět všichni kandidáti do Evropského parlamentu říkat v televizi, že oni jsou zásadně pro přímou volbu prezidenta, protože veřejnost si to přeje, ale pořád je někdo, kdo tomu brání.

Položme si tedy několik otázek, které je potřeba vyřešit. Ta první byla naznačena paní senátorkou Rippelovou, zda to má být prezidentský systém, poloprezidentský či mu ještě ubereme, jak navrhuje pan profesor Jičínský, nejlepší by bylo mu ty kompetence ještě nějaké ubrat a volit ho přímo. Je potřeba si uvědomit, že v takovém případě bude Česká republika jediným volebním obvodem, a ten mandát takového člověka, který by byl zvolen všemi občany, bude velmi silný.

To má samozřejmě své důsledky. Myslíte si snad, že takového prezidenta by bylo možno tak snadno přehlasovat, jak dnes, kdy stačí 101 poslanců k tomu, aby vetovalo veto prezidenta a prohlasovalo to, s čím prezident nesouhlasí? Neměla by to být většina 120 poslanců? To bude ale velmi komplikované, protože takový prezident potom bude moci vesele, když bude u vlády jiná strana než ta jeho, vetovat návrhy zákonů a zastavit legislativní proces.

Čili kolik? 120? 115? Nabízí se 120, protože je to ústavní většina, ale proces to zpomalí. Někteří budou říkat: No jo, ale to potom žádné reformy neudělá nikdo, protože když se pan prezident rozčílí, tak nám to zaškrtně.

To jsou otázky, které bychom měli nejprve před tím, než budeme uvažovat o tom, jak bude volen, vyřešit. My ovšem neřešíme, my se spokojíme s tím, že tu záležitost odložíme. Já jsem se zúčastnil velmi významného jednání na Legislativní radě vlády, protože i vláda pod tlakem veřejnosti si tam populisticky dala to, že bude jednat o tom, že by byla přímá volba prezidenta.

Hned na to následuje přímá volba hejtmanů, přímá volba starostů a primátorů, což je taky velmi populární, lidé si zvolí svého hejtmana, zvolí si svého starostu, akorát už se nikdo neptá, co se potom stane, když v takové obci bude starosta pravičák jako poleno, a zastupitelstvo hodně levicové, také jako poleno. Bude si starosta snad volit radní? V některých zemích bývá běžné, že starosta si volí ten nejbližší tým, s kterým chce spolupracovat. A už slyším: No to ne, to on by ovládal všechno.

Dokonce, i když je dnes starosta takový slabý podepisovač, tak bývá často stíhán za to, co podepsal, protože to schválil někdo jiný. Viz včerejší případ paní starostky v Brně, který tady musím říct. Ona podepsala jakousi smlouvu pro kasárnu, která ta obec dostala od státu a stát si tam vždycky dává těch 10 let, že 10 let s tím nemůže manipulovat, a oni teď budou stíhat za to, že podepsala smlouvu a nesplnila 10 let, musela obec zaplatit 10 milionů korun ministerstvu obrany. Ten areál má hodnotu 100 milionů, takže paní starostka ještě 90 vydělala, a oni ji budou stíhat, protože se tady vnukla představa, že paní starostka je statutární orgán obce, což

vůbec není pravda. Ani takové jednoduché věci se nám za 20 let nepodařilo vyřešit, jaká je vlastně funkce starosty a primátora, ale vesele tady mluvíme o tom, jak to bude pěkné, až budeme mít přímo voleného hejtmana a starostu, prezidenta či primátora.

Takže já bych se vrátil na zem. Bude se to stále opakovat. Před každými volbami někdo vytáhne toto populistické téma, aby se zavděčil veřejnosti, aniž by jí řekl B. A to je stejné jako s radarem. Ono se lehce řekne: „jsme proti radaru“, protože veřejnost je proti. Ale je potřeba těm maminkám říct, že když nebudeme mít radar, budeme muset opět zavést povinnou vojenskou službu, protože když se chceme bránit sami, tak se musíme bránit sami. Ale toto už těm lidem nikdo říci nechce. Jenom se říká to hezké, to pěkné, a to negativní se neříká. Že proto, že zrušíme poplatky za 30,- korun, tak vám na daních sebereme 300,-, ale to už se veřejnosti neříká, protože to už není tak vidět. Ono se to sebere bokem. Kdežto těch 30,- musí každý zaplatit fyzicky, a to ho samozřejmě znepokojuje.

Takže říkejme veřejnosti pravdu, veřejnost neohlupujme, tento zákon neodkládejme, protože budeme ve stejné situaci. Nikdo nehne prstem do toho května a budeme tady zase diskutovat nekonečně. Mimochodem zásadní otázkou je, jestli pokud bude přímo volený prezident, potřebujeme Senát. Je potřeba, abyste si to všichni uvědomili, až to zase budete navrhovat. Já mám pocit, že Senát už potom nebudeme potřebovat. Jestli se přikloníme k tomu silnému prezidentskému mandátu, tak bude Senát nadbytečný, což není žádná tragédie, pokud dojde k té doživotní rentě, jak se tomu stalo např. ve Švédsku, tak ti, kteří v tu chvíli zrovna budou senátoři, budou šťastní, ti, kteří už skončili, nebo ještě nezačali, budou nešťastní.

Takže se vraťme na zem, nechme si toho ohlupování veřejnosti a zamítněme to, ať vláda přijde s nějakým návrhem. Vedme tu diskusi, ta diskuse je velmi dlouhá, protože je to zásadní změna ústavy a je potřeba dojít k celonárodní shodě i na těch otázkách B, C a D, nikoliv jenom na té populistické, zvolme si prezidenta přímo. To vypadá hezky. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Jiří Liška: Děkuji, pane kolego. Teď prosím pana senátora Grulichy.

Senátor Tomáš Grulich: Dámy a pánové, v té přehrhli zástupců jednotlivých výborů byl opomenut VEU, který také projednal tento materiál s návrhem zamítnout. Je to usnesení výboru č. 327 ze dne 1. října 2008. Největší argument, o který se tento výbor opíral, bylo to, že dojde k posunutí ústavního vyrovnání tím, že prezident by takto získal příliš silnou legitimitu díky silnému mandátu. Všechny argumenty už tady přede mnou řekl kolega. Děkuji.

Místopředseda Senátu Jiří Liška: Děkuji, pane senátore, a omlouvám se vám jako zpravodaji, že jsem to přehlédl. Kolega Jiří Pospíšil.

Senátor Jiří Pospíšil: Pane předsedající, dámy a pánové, já teď promluvíím trošku jako veterán, protože jsem zažil a zúčastnil jsem se pěti voleb prezidentů. Při každé volbě se začne mluvit o přímé volbě prezidenta, po každé volbě přijde návrh zákona o přímé volbě prezidenta a pokaždé je zamítnut identickou debatou. Já bych už skoro snad radil, aby pan kolega Horník ten zákon tady nechal svým následovníkům, kteří ho budou předkládat, aby s tím neměli tolik práce, aby to mohlo probíhat efektivněji a rychleji, celé to folklórní kolečko, které zatím proběhlo opravdu vždycky.

A pak je další věc, která straší českou politiku, a to je pojem nadstranický prezident. To je pojem, který nikdo neumí definovat, slovo nadstranický v podstatě neexistuje, nikdo nezná jeho obsah. A mimo to je to záležitost, která nikdy nebyla. Žádný prezident Československa, snad s výjimkou Háchy, nebyl nadstranický. Prezident Masaryk psal o otázce sociální a veřejně podporoval sociální demokraty a volil je. Prezident Beneš vlastní stranu dokonce zakládal. Všichni komunisti byli komunisty, Havel se svými preferencemi se netajil, a mimo to si založil své hnutí, které ve smyslu zákona o politických stranách je prostě stranou. Klaus to samé.

Takže nevím, co se tím míní. Myslím, že vždycky, když je ta debata, tak se tím míní, že prezident by neměl být prezidentem a měl by být někdo jiný, našemu srdci bližší. Nic jiného to neznamená. Děkuji.

Místopředseda Senátu Jiří Liška: Děkuji, pane kolego, a teď má slovo pan senátor Schwarzenberg, kterému se zároveň omlouvám, že jsem mu nedal přednostní možnost vystoupit.

Ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Pane předsedající, slovný Senáte, je bohužel pravda, že tato debata k přímé volbě prezidenta je vedena vždycky spíše příležitostně po volbách. Musíme přiznat, že průběh posledních voleb nebyl zrovna inspirující pro politickou morálku v Čechách, to je bohužel pravda. Nicméně by stálo za to, a proto snad, když teď máme čas, se nad touto problematikou hlouběji zamyslet.

Je známo, že česká Ústava je tvořena před 16 lety, konečná forma byla poznamenána tehdejší protivenstvím mezi prezidentem Havlem a tehdejší ministerským předsedou Václavem Klausem. Což vedlo proti první republice k velkému oslabení prezidentského úřadu. Přiznávám, že spíše se kloním ke státoprávní škole Karla Poppera, kde říkám, že nejdůležitější je, aby byla vyváženost mezi státními institucemi.

A tudíž bych řekl, že to nemusí být na škodu, když postavení prezidenta je posíleno. To říkám, ačkoli jak všichni víte, mám někdy potíže se stávajícím prezidentem. Nicméně když se dívám na ústavní pořádek, tak bychom se teď po 16 letech mohli opravdu zamyslet nad tím, jestli vyváženost institucí mezi Poslaneckou sněmovnou, Senátem a prezidentem je daná a jestli ty váhy pravomoci by neměly být nově rozděleny a přizpůsobeny těm zkušenostem, kterých jsme mezitím nabylí.

My jsme ústavu při rozpadu Československa poněkud šili horkou jehlou. Snad je teď čas opravdu nad rozdělením pravomocí a způsobu voleb se poněkud zamyslet, asi by nám to neškodilo. Je naprostá pravda, že neexistuje nestranný prezident, nicméně zkušenosti nám ukazují například v sousedním Rakousku – dávám příklad – kde stávající prezident Fischer je výrazný sociálně demokratický politik, nicméně svůj úřad vykonává velice nestranně a taktéž to bylo u jeho předchůdců, ať byli z jedné či druhé strany. Tedy, řekněme, nemusíme se obávat přílišné politizace nebo větší – je dodnes.

Co se týká záležitosti – řekl bych, kdybychom měli dobře zvoleného příštího prezidenta, všeobecným hlasováním, tak ať prosím jde na každý koncert, na který se mu zachce. Toto právo by měl mít i prezident, že jde na koncert. Myslím si ale, že je na čase, opravdu snad i v Senátu vhodná půda pro to, abychom se jednou zamysleli, jestli naše Ústava je ideální do budoucnosti. Změnily se podmínky, nesmíme zapomenout, naším vstupem do EU, změnil se pohled na leccos a myslím, že bychom opravdu o revisi Ústavy měli začít přemýšlet. Je mi jasné, že je to dlouhodobý proces, to by neměla být otázka týdnů či měsíců, a mělo by to být také

něco, na čem by se našla shoda mezi demokratickými stranami v této zemi. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Jiří Liška: Děkuji, pane ministře. Jako další je přihlášen pan kolega Sefzig.

Senátor Luděk Sefzig: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pan ministr nazval zkušenost z posledních voleb, že nebyla inspirativní. To asi vyvolalo možná takovou větší poptávku lidu po jiném způsobu volby. Jenom chci připomenout – v souvislosti s řečí pana ministra jsem si na to vzpomněl – k čemu byla ta neinspirativnost. My máme chráněný mandát imunitou – to není naše osobní ochrana toho mandátu, toho výkonu. Nemáme ale zejména při volbě, nemáme chráněnou integritu naší osobnosti. Samozřejmě jsou mezi námi různí lidé s různou osobní silou a s různou tvrdostí. Je třeba si připomenout, které nejhorší okamžiky při té volbě nastaly a čím pravděpodobně byly způsobené. Myslím, že to bylo hlavně způsobeno tím, že byl zvolený takový demonstrativní způsob volby, místo toho, aby byla chráněna integrita každé osobnosti, tedy i těch osobnostně možná jako slabších občanů, i když se to těžko charakterizuje. Nedá se to změřit teploměrem ani tlakoměrem, ale prostě takové osoby jsme i my zvolení, máme tyto vlastnosti. A pokud by bývala byla připuštěna tajná volba, která vychází z logiky věci v některých orgánech nejenom politických, je tajná volba vždycky jejich jednacími řády dána tím, že je právě zachována integrita osobnosti, tak určitě by volba prezidenta možná proběhla také vícekolově a určitě by byla důstojnější a možná poptávka by tak velká nebyla. To jenom na margo poslední volby.

Já jsem se přihlásil ještě s jednou poznámkou, protože je skutečně příhodná doba k tomu, aby se diskutovalo, aby se diskutovalo provázaně. Rozumím tomu, že když je volen přímo, tedy i proti přímé demokracii, když budeme zavádět do našeho politického systému – a každá volba je vlastně takovým referendem po někom – je to přímá metoda politického rozhodování, tak je třeba si uvědomit, že se tím také výrazně snižuje zodpovědnost takového rozhodnutí. Při každém referendu, zejména pak tématickém referendu, pak nenajdete člověka, který je zodpovědný za rozhodnutí, které učinil. Já osobně dávám přednost tomu, co je v této zemi tradičnější, to je zastupitelský způsob rozhodování, což má nespornou výhodu, že někdo za ta příští rozhodnutí nese trestnou odpovědnost. Já raději volím mezi těmi lidmi, kteří se už nějakým způsobem osvědčili v dané tématice, v daném oboru. Je to podobné jako když někdo přijde do ordinace k lékaři a chce být léčen, tak to neudělá způsobem, že by se zastavil na ulici a ptal se každého, nebo poslal každému e-mail nebo dopis, jak by se měl léčit, když má tyto potíže. Jde za člověkem, který něčemu rozumí, něco studoval a také pak za tu radu a za tu léčbu nese odpovědnost. Čili si myslím, že metoda nepřímé demokracie, tedy zastupitelské demokracie, že je rozumnější. Proto nejsem osobně pro přímé prvky demokratické, ale volbu prezidenta – připouštím – je možná provést touto metodou přímou, ale je třeba ji provázat s kompetencemi a mít na paměti, zda-li těch kompetencí přidáme víc, nebo naopak ubereme. Bude volit lid, občané, budou volit nejpoblábnějšího člověka nebo budou volit z osvědčených politiků nebo osvědčených jinak, v jiných oborech. Budou lidé, kteří byli špičkovými vědci, budou i stejně tak dobrými hlavami státu, naučí se to hned od prvního okamžiku nebo jim to bude trvat několik let, než to budou umět. Myslím, že to jsou všechno otázky, které je třeba si v této souvislosti zodpovědět.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda Senátu Jiří Liška: Děkuji, pane kolego. Prosím pana místopředsedu Pitharta o jeho vystoupení.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové. Přiznávám, že jsem nejméně jednou, ale spíš víckrát někde, nejspíš na nějakém stranickém grémium, hlasoval pro přímou volbu. Ale já si to prostě, jak čas plyne, já si to rozmýšlím. Řekl jsem, jak čas plyne. Ale nechci tím říci, že to je pod dojmem třeba posledních událostí. Je to pod dojmem celkové tradice prezidentsví v našem státě, ať už se jmenoval jakkoliv. Ústavní tradice je charakterizována – slabý prezident – ale pakliže je do té funkce zvolena osobnost, tak rozšiřuje své pravomoci a de facto funguje jako silný prezident. To nepochybně platí o T. G. Masarykovi, to platí i o Edvardu Benešovi, to platí o Václavu Havlovi a platí to i o Václavu Klausovi. Prostě ta tradice, která se nejspíš táhne už z doby mocnářství, je taková. A když teď rozhodujeme o přímé volbě, tak jsem hluboce přesvědčen, že ať chceme nebo nechceme, rozhodujeme o tom, zda v budoucnu posílíme prezidenta nebo ne, protože mandát tak bude opravdu mimořádně silný. A jestliže už teď naši prezidenti, kteří za to stojí, za připomínku, za zmínku, už teď rozšiřují úzké pravomoci, co potom, až bude volba přímá. Ocitneme se všichni; celá země pod tlakem – a povedeme to k prezidentské republice, která nejen u nás nemá tradici, ale já v moderní společnosti prostě se toho obávám. Já tady nejen nechci mítí Putina, já tady nechci mít ani Bushe, já tady prostě chci mít parlamentní demokracii a jsem pro to, abychom tady byli velmi, velmi opatrní. Takže já jsem spíše pro to, abychom to sundali ze stolu.

Místopředseda Senátu Jiří Liška: Děkuji, pane místopředsedo. Paní kolegyně Paukrtová má teď slovo. Jako poslední je přihlášen pan senátor Žák.

Senátorka Soňa Paukrtová: Pane předsedající, dámy a pánové. Řekla bych, že já jsem také stoupenec parlamentní demokracie, na druhou stranu zamítnutím návrhu zákona, který nám předložil kolega Horník, zásadně nic nevyřešíme, protože sem přijdou další návrhy, a možná nikdy tuto debatu neuzavřeme. Ale já si myslím, že v současné chvíli je důležité debatovat nejen o tom, zda-li máme přímo volit prezidenta republiky a bude se to stále a stále opakovat, ale já jsem také stoupenec parlamentní demokracie a nemyslím si, že bychom měli směřovat k prezidentskému či poloprezidentskému systému. Na druhou stranu máme v naší Ústavě celou řadu nevyvážeností. Možná by stálo za to – a budu navrhopvat, nebo navrhovala jsem ve výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu, abychom odročili do konce června a debatovali o všech těch návrzích najednou. Je možná čas na to skutečně začít debatovat o tom, jak parlamentní demokracie je po těch 16 letech, zda-li je rozumné volit prezidenta přímou cestou a případně mu omezit kompetence a pravomoci tak, jak to navrhuje návrh pana poslance Jičínského. Ale musím říct, že bych já sama uvítala i debatu o vyváženosti postavení obou komor. Mně vždycky připadalo trochu zvláštní, že senátoři získávají mandát ve většinových volbách, a přitom Senát má tak slabé postavení oproti Poslanecké sněmovně. A to souvisí i právě s postavením prezidenta republiky, protože Poslanecká sněmovna je tím posledním v řadě, který přehlasovává vždy stejným počtem hlasů, stojedničkou. Takže já si myslím, že je čas na debatu a myslím si, že to je debata vážná.

Je pravda, že se vždy objevuje při prezidentských volbách – mimochodem řečeno na komisi pro Ústavu a parlamentní proceduru jsme také probírali otázku té tolik kritizované důstojnosti či nedůstojnosti volby, poslední volby. Samozřejmě se

nabízí možnost jaksi nepřipustit debatu, tím by se samozřejmě důstojnost té volby významně zvýšila a navíc debata podle mého názoru vlastní volitelé rozhodně nepřesvědčila. Tam přišli už s nějakým jasným názorem, ale možná, že se mýlím. Takže abych dlouho nezdržovala, navrhuji, abychom odročili a případně projednali všechny návrhy, které sem postupně dostaneme, abychom je projednávali v komplexu a odpověděli si na otázku, zda-li přímá volba ano, a pokud ano, tak za jakých okolností. Děkuji vám.

Místopředseda Senátu Jiří Liška: Děkuji. Jako poslední je přihlášen pan kolega Jiří Žák. Prosím, máte slovo.

Senátor Jiří Žák: Děkuji, pane předsedající. Několik poznámek. Přímá volba prezidenta samozřejmě se objevuje permanentně jako téma, jako požadavek národa a spousty lidí, kteří by si chtěli svého prezidenta zvolit sami. Když půjdete po ulici a dotážete se lidí – chcete si zvolit prezidenta? – tak vám odpoví: ano. Když jim ale potom položíte otázku – máte představu, jaké kompetence má prezident? – mám velké obavy, že v mnoha případech bychom se nedočkali odpovědi.

Navrhuji zamítnout za sebe, jako senátor, nikoliv jako zpravodaj, tento návrh zákona. Já se domnívám, že současná volba prezidenta je v podstatě vyhovující. Jsem konzervativní politik a to, co funguje, by se podle mého názoru nemělo měnit. Jestli byly určité drobné problémy, které se projevily při poslední volbě nebo při posledních volbách prezidenta, tak ty dokáže v tomto okamžiku řešit stykový zákon a já velmi doufám, že bude přijat. Jedno z řešení by bylo, jak zaznělo tady před chvílkou, kdyby to byla volba bez rozpravy.

Poslední můj argument – a ten tady zazněl také několikrát – je ten, že žijeme v systému zastupitelské demokracie, nikoliv přímé. Proto se přikláním k nepřímé volbě prezidenta. Děkuji.

Místopředseda Senátu Jiří Liška: A pana kolegu Horníka chci upozornit, že jako návrhovač má nárok na poslední slovo, pokud nechce teď vystoupit. Dobře. Je to ústavní situace, protože už nikdo není přihlášen, mohu ukončit obecnou rozpravu a zároveň vám dát, pane kolego Horníku, slovo, prosím.

Senátor Jan Horník: Vážené kolegyně, vážení kolegové, i z dnešní rozpravy bylo vidět, jak rozdílné názory mohou být na přímou volbu prezidenta. Jsou zde věci, které jsou velmi podnětné, a souhlasím naprosto s tím, co řekl předřečník kolega Žák. Ano, skutečně je to tak. Zkusme se zeptat občanů, jestli chtějí přímou volbu prezidenta, oni řeknou ano a pokud se zeptáte, jaké má kompetence, tak většinou to nezodpoví. A řekněme si také na rovinu, není role prezidenta přeceňována? V kontextu vlastního státu určitě ne, v kontextu Evropy už možná jo, v kontextu světa určitě. A kdo z našich občanů zná prezidenta sousedního – třeba Rakouska. Zkuste se zeptat. A zeptejte se v Rakousku, kdo zná našeho současného prezidenta. Prezident je vždy takový, ne, jaké má kompetence, ale jak pracuje, jak se staví k parlamentní demokracii, k parlamentu jako takovému, jak komunikuje s veřejností a jakou dělá politiku. Jak reprezentuje stát. A já mám dojem, že sto let – slavili jsme devadesáté výročí republiky, až to bude sto let, tak si položme otázku, nebo naši následovníci, který ten prezident vybočil. A vybočil v rámci republiky, Evropy, světa. Já mám dojem, že budoucí generace to budou umět poměrně jednoduše vyhodnotit. My to zatím nejsme schopni, protože jsme zatíženi současností i tou nedávnou minulostí. Takže se domnívám, že prezident je skutečně takový a má takovou váhu

ve společnosti a i její uznání, jakou si zaslouží. A nemyslím si, že to musí být vždycky jenom o těch kompetencích. Když se dneska podíváte na kompetence, které má prezident, jsou tak veliké a tak zdaleka může ovlivňovat parlamentní demokracii a mnohdy to prezidenti využívají i ti poslední, kteří teď jsou, nebo byli. Takže o tom to zřejmě není. Je to ale o tom, že dlouhodobě je diskuse a dlouhodobě jsou statistiky, které mluví o podpoře veřejnosti přímé volby prezidenta. A nám se v poslední době poměrně často stává, že neposloucháme veřejnost. My v okamžik, jakmile jsme zvoleni, se dostaneme do škamen buďto v Senátu nebo v Poslanecké sněmovně a zapomínáme a přicházíme až půl roku nebo rok před volbami zase se sliby, se slogany, s populistickými hesly. A stejně je to v tomto případě s přímou volbou prezidenta. Proč neumožníme našim občanům to, po čem dlouhodobě volají. Podívejme se deset let nazpátek a zjistíte – a předřečníci o tom mluvili – před volbou prezidenta, po volbě prezidenta, zaparkujeme, jak se s tím dostaneme dál, tak vyšleme tedy signál a řekněme naprosto na rovinu: Ne, přímá volba prezidenta není na pořadu dne. A příštích pět, deset let nebude. A nemusíme veřejnosti slibovat a taky možná populisticky ve vládních prohlášeních, že se tou materií budeme zabývat. Nebudou to muset slibovat politické strany. K čemu dojde. Poslanecká sněmovna má před sebou rok a půl. Příští léto už pomaličku přestane pracovat, na podzim nebude pracovat už vůbec, tak si řekněme na rovinu, je vůbec šance kterýkoliv z těch návrhů, které jsou dneska v Parlamentu a nebo který by mohla předložit vláda, posune tuto záležitost někam dál. Ne, bude po volbách Poslanecké sněmovny a možná že to zas někdo uchopí nebo se to stane možná záležitostí předvolebního boje. Ale zajímavé je, že když se podíváme nazpátek, tak všichni vždycky tvrdili, že to v podstatě chtějí, protože si nechtěli ublížit před občany, před veřejností. A i současný prezident Klaus, když se podíváte nazpátek, byl zastáncem přímé volby prezidenta. Čili já беру celou diskuzi kolem toho velmi podnětnou, nemyslím si, že když tuto záležitost odročíme, jak je tady návrh hospodářského výboru do 31. 5., že se pouze zase sejdeme a zopakujeme si zase stejnou rétoriku.

Já mám dojem, že bychom jako Senát měli říci: Nezlobte se, občané, ale toto je záležitost momentálně pro nás – myslím tím přímou volbu – neprohlashovatelná. A řekněme na rovinu jako Senát, že zatím nepočítáme s tím, aby přímá volba prezidenta byla dána do rukou občanů. A řekněme to právě my, kteří tady jsme vlastně zvoleni přímou volbou jako jediní. Najděme v sobě tu sílu. Děkuji.

Místopředseda Senátu Jiří Liška: Děkuji, pane kolego. A teď se zeptám všech zpravodajů, zda chtějí vystoupit k proběhlé rozpravě. Pane kolego Slavotínku? Ne. Pane kolego Bárku? Ne. Pane kolego Bureši? Také ne. Pane kolego Petrove? Také ne. Pane Tomáši Grulichu, abych nezapomněl tentokrát? Ne. Paní kolegyně Palečková? Nechce. Pan kolega Čáslava? Také ne.

Dávám tedy slovo garančnímu zpravodaji Jiřímu Žákovi.

Senátor Jiří Žák: Proběhla nám obecná rozprava. V obecné rozpravě vystoupilo sedm senátorů, na závěr pak předkladatel. V průběhu obecné rozpravy zazněl čtyřikrát návrh zamítnout, jednou odročit, několikrát bez návrhu, ani jednou nezazněl návrh schválit.

Domnívám se, že správný postup bude hlasovat v první fázi o návrhu zamítnout.

Místopředseda Senátu Jiří Liška: Ano, pane kolego, máte pravdu. Zazněl samozřejmě návrh schválit s pozměňovacími návrhy, ale k tomu bychom se propracovali v případě, že by neprošly návrhy na zamítnutí, tak na odročení.

Zahájíme tedy hlasování. Kdo je pro?

Ale ještě předtím se ještě hlásí kolega Balín.

Senátor Vlastimil Balín: Pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové, já se obávám, že bychom se asi dopustili procedurálního pochybení, protože podle § 73 našeho jednacího řádu je prvním v pořadí návrh na odročení pro hlasování.

Místopředseda Senátu Jiří Liška: Pokud se dívám do § 130, který hovoří o 2. čtení návrhu senátního návrhu zákona, tak se hlasuje za první návrh na vrácení, za druhý návrh na schválení, za třetí návrh na zamítnutí a za čtvrtý návrh na odročení. Jedná se o § 130, podle kterého si myslím, že bychom teď měli postupovat.

Předchozí hlasování bylo zmatečné a budeme znovu hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s návrhem zamítnout? Kdo je proti tomuto návrhu? V hlasování pořadové č. 13 z přítomných 63 senátorek a senátorů při kvóru 32 pro 35, proti 12. **Návrh byl schválen.**

Projednávání tohoto návrhu zákona končím.

Děkuji panu navrhovateli a děkuji i panu zpravodaji. A přistoupíme k poslednímu bodu našeho dnešního dopoledního jednání. Prosím kolegu Jiřího Šnebergera, aby mě vystřídal v řízení schůze. (Řízení schůze se ujímá místopředseda Senátu Jiří Šneberger.)

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Hezké dopoledne, dámy a pánové.

Následujícím bodem je přerušovaný bod

Volba člena Rady Ústavu pro studium totalitních režimů

Dávám slovo předsedovi volební komise, aby nám sdělil návrhy na kandidáty. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Senátor Josef Pavlata: Pane předsedající, dámy a pánové, je před námi úkol zvolit nového člena Rady Ústavu pro studium totalitních režimů vzhledem k tomu, že stávající člen této Rady pan Ivan Dejmal zemřel.

Dostali jsme dva návrhy z Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Já bych nicméně stručně zopakoval, že Rada Ústavu pro studium totalitních režimů je nejvyšším orgánem tohoto Ústavu a je složena ze sedmi členů volených a odvolávaných Senátem.

Konstatuji, že volba člena Rady Ústavu pro studium totalitních režimů proběhne podle článku 6 našeho volebního řádu, neboli tzv. volba podle zvláštních předpisů. Podle tohoto článku Senát rozhodne, zda volba proběhne tajným hlasováním, jinak by se volilo hlasováním veřejným.

Ještě předtím, než vrátím slovo panu předsedajícímu, seznámím vás s návrhy kandidátů, které ve lhůtě obdržela volební komise Senátu od oprávněného navrhovatele, tj. od Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Navrženými kandidáty na funkci člena Rady Ústavu pro studium totalitních režimů jsou v abecedním pořádku pan Vladimír Císár a paní Petruška Šustrová.

Volební komise spolu s návrhy obdržela ještě další potřebné doklady ověřující splnění podmínek stanovených zákonem č. 181/2007 Sb., o Ústavu pro studium

totalitních režimů a o archivu bezpečnostních složek a o změně některých zákonů. Těmito doklady jsou výpis z evidence rejstříku trestů ne starších tří měsíců, lustrační osvědčení, čestné prohlášení podle § 7 odst. 6 a podle § 19 cit. zákona kopie občanského průkazu s podpisem kandidáta (kandidátky) a jejich stručný životopis.

Konstatuji zároveň, že volební komise Senátu se sešla na své 13. schůzi konané dne 14. října 2008 a přijala jednomyslně usnesení č. 23, které máte rozdáno, nicméně jsem povinen vás s ním seznámit:

Volební komise na své schůzi:

1. Konstatuje, že obdržela od oprávněného předkladatele, tj. od Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, následující dva návrhy kandidátů na člena Rady Ústavu pro studium totalitních režimů: Vladimír Cisár, Petruška Šustrová.
2. Konstatuje, že oba navržené kandidáti splňují podmínky volitelnosti stanovené zákonem č. 181/2007 Sb. pro výkon uvedené funkce.
3. Pověřuje předsedu komise senátora Josefa Pavlatu, aby s tímto usnesením seznámil Senát před volbou.

To jsem právě v této chvíli provedl a vracím slovo předsedajícímu, aby bylo rozhodnuto o způsobu volby.

Za volební komisi doporučuji, jako ve všech předchozích případech, aby volba byla tajná.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Děkuji. Otevírám rozpravu a do rozpravy je přihlášen pan senátor Jaromír Štětina, ale přihlášen je také pan Jiří Liška jako místopředseda Senátu s přednostním právem, takže mu dávám slovo.

Místopředseda Senátu Jiří Liška: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, mám pocit, že budeme asi mluvit s kolegou Štětinou na podobné téma, ale chtěl bych využít této příležitosti a chci vystoupit na podporu paní Petrušky Šustrové, protože my, kteří si vzpomínáme na to, jak jsme minulý rok volili členy Rady Ústavu pro studium totalitních režimů, tak jsem tehdy chtěl, aby to byla Rada pestrá a reprezentativní, aby v ní byli zastoupeni nejen odborníci, historici, představitelé akademické obce, ale také političtí vězňové z 50. let, zástupci občanského sboru z let normalizace, tedy ti, na které totalitní doba v minulé době dopadla nejtvrději.

A byl jsem tehdy velmi rád, že jsme také zvolili Ivana Dejmalu, disidenta a signatáře Charty 77, v 70. letech dokonce dvakrát vězněného. A právě jeho nelehký osud nám ukazoval a ukázal, jak nebezpečné je období normalizace idealizovat nebo případně zlehčovat.

Předčasné úmrtí Ivana Dejmalu – a byl to skutečně vzácný muž – nás nyní postavilo před úkol vybrat jeho nástupce. A jsem přesvědčen, že paní Petruška Šustrová je tou dobrou volbou, protože také ona na vlastní kůži poznala, co to byl komunistický kriminál, ať tam byla jako 22letá na dva roky poslána za tzv. podvracení republiky. Jako jedna z prvních podepsala Chartu 77 a v roce 1985 byla jednou z jejích tří mluvčích. Byla také členkou Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných, který velmi konkrétně a aktivně pomáhal všem nespravedlivě pronásledovaným v naší zemi. A i dnešní její novinářská činnost je zaměřena na obhajobu lidských práv. Myslím si, že Petruška Šustrová je dobrou volbou a že bude dobrým zástupcem za Ivana Dejmalu v Radě Ústavu pro studium totalitních režimů.

Děkuji vám a podpořte ji.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Děkuji, pane místopředsedo. Dalším přihlášeným je pan senátor Jaromír Štětina. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Jaromír Štětina: Děkuji vám, pane předsedající. Já znám Petrušku Šustrovou jako novinář dlouhá léta. Ona nepatří jen ke špičce české žurnalistiky, ale je to dáma s velkým srdcem a má velmi silně vyvinutý cit pro spravedlnost, což si myslím, že pro člena takového sboru, jako je sbor vedení Ústavu pro studium totalitních režimů, je kvalifikační předpoklad. Je to důstojný nástupce Ivana Dejerala a doporučuji volit Petrušku Šustrovou.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Děkuji, pane senátore. V tuto chvíli nemám nikoho dalšího přihlášeného do rozpravy, takže v současné chvíli rozhodneme o způsobu volby podle jednacího řádu čl. 6, volba podle zvláštních předpisů. Senát rozhodne, kdy se volí tajným hlasováním, jinak se volí hlasováním veřejným.

Můžeme tedy přistoupit k hlasování o tom, že je návrh hlasovat tajně.

Kolegyně a kolegové, přivoláme přítomné senátory a senátorky do sálu.

Zahajují hlasování. Kdo je pro návrh, ať stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku.

Kdo je proti návrhu, ať stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Konstatuji, že hlasování pořadové č. 14 se z 57 přítomných senátorek a senátorů při kvóru 29 pro vyslovilo 52, proti byl jeden. Návrh byl přijat.

Poprosím předsedu volební komise, nikde ho zde nevidím, ale je tady, skryl se mi tady za monitor, je malé postavy, aby nás provedl, jakým způsobem bude probíhat volba. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Senátor Josef Pavlata: Pro upřesnění. Měřím 172 cm.

Dámy a pánové, pane předsedající, volba se jako vždy uskuteční v Prezidentském salonku s tím, že před tímto salonkem je jako vždy prezence, kde po podpisu prezenční listiny k tajné volbě člena Rady Ústavu pro studium totalitních režimů obdržíte volební lístek, na kterém jsou uvedena dvě jména, přičemž před každým jménem je uvedeno pořadové číslo kandidáta: č. 1 Vladimír Císár, č. 2 Petruška Šustrová.

Souhlas s jedním z těchto kandidátů, protože volíme jednoho člena, vyjádříte zakroužkováním tohoto čísla před jeho jménem, pořadové číslo druhého kandidáta přeškrtnete křížkem. Případný nesouhlas s oběma kandidáty vyjádříte přeškrtnutím pořadového čísla před jejich jmény. Neplatný bude hlasovací lístek, pokud bude odevzdaný na jiném než vydaném tiskopise, a také ten, který bude upraven jiným způsobem, než jsem uvedl. Platný je tedy takový hlasovací lístek, na němž jsou označena obě pořadová čísla, jedno kroužkem, jedno křížkem nebo obě křížkem.

V prvním kole bude zvolen kandidát, který získá nadpoloviční většinu hlasů z počtu vydaných hlasovacích lístků. Nezáká-li nadpoloviční většinu hlasů přítomných senátorů žádný z kandidátů, bude se konat druhé kolo volby a v takovém případě vás seznámím s dalším postupem.

Nyní prosím kolegy z volební komise, aby se odebrali do Prezidentského salonku, tak aby zhruba za tři minuty po vyhlášení volby panem předsedajícím byla volba zahájena. Vydávání hlasovacích lístků a samotná volba bude trvat dvacet minut a jejich sčítání dalších dvacet minut.

Prosím, pane předsedající, já zatím děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Já vám děkuji, pane předsedo, ještě jednou se omlouvám za tu „malou postavu“, teď jsem si zjistil, že měříte stejně jako já. (Oživení v sále.)

Přerušuji nyní jednání Senátu do 15.00 hodin, aby mohla proběhnout tajná volba člena Rady Ústavu pro studium totalitních režimů, a počítejte s tím, že volba začne přesně ve 13.00 hodin.

(Jednání přerušeno ve 12.58 hodin.)

(Jednání opět zahájeno v 15.01 hodin.)

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Kolegyně a kolegové, čas na polední přestávku již uplynul, takže zahajuji přerušené jednání a uděluji slovo předsedovi volební komise, aby nás informoval o výsledku tajné volby. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Senátor Josef Pavlata: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, abych vás seznámil se zápisem z volby člena Rady Ústavu pro studium totalitních režimů.

Počet vydaných hlasovacích lístků 64. Počet odevzdaných platných i neplatných hlasovacích lístků 64. Z toho neplatných 8. Počet neodevzdaných hlasovacích lístků nula.

A teď výsledky. Pro Vladimíra Cisára bylo odevzdáno 7 hlasů. Pro Petrušku Šustrovou bylo odevzdáno 45 hlasů.

Znamená to, že v prvním kole první volby byla volena členkou Rady Ústavu pro studium totalitních režimů Petruška Šustrová, a já ji tímto na dálku až do redakce Lidových novin blahopřeji. (Potlesk.)

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Děkuji předsedovi volební komise za podanou zprávu a konstatuji, že **Senát zvolil paní Petrušku Šustrovou**. Blahopřeji a projednávání tohoto bodu končím.

Dalším bodem schváleného programu je

Informace vlády ČR o výsledcích jednání Evropské rady konaného ve dnech 15. až 16. října 2008 v Bruselu a o pozicích ČR

S informací vystoupí místopředseda vlády Alexandr Vondra, kterému uděluji slovo. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR pro evropské záležitosti Alexandr Vondra: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, Evropská rada se konala 15. až 16. října v Bruselu. Kontext Evropské rady byl tentokrát určen především krizí na finančních trzích a snahou hledat řešení nastalé situace. Téma finanční krize a jejích možných dopadů na evropskou a světovou ekonomiku se pak ve větší či menší míře odráželo v projednávání řady bodů na agendě této rady. Mezi hlavními tématy byly kromě zmíněné finanční krize ještě energetika, energetická bezpečnost, změna klimatu a situace v Gruzii.

Pokud jde o ekonomickou a finanční situaci, v reakci na zvyšující se nervozitu na finančních trzích mnohé vlády začaly, jak jste jistě sledovali, podnikat kroky, které ve svém důsledku mohly poškozovat a také poškozovaly ostatní státy krizí v tom

momentě ještě nezasažené. Jednalo se často o státní zásahy porušující volnou soutěž mezi finančními institucemi, o nedovolenou státní podporu a veřejnou pomoc a neomezené snímání podnikatelského rizika ze strany státu. Jako první v Evropě učinilo takové kroky Irsko, kde parlament po celé dva dny nepřetržitě včetně noci projednával zákon o bankovních garancích, kdy nakonec druhý den v 5 hodin ráno si poslanci odhlasovali neomezené garance. A samozřejmě lavinový efekt, který tento akt vyvolal, pokračoval Evropou dál.

Právě ČR se svým stabilním a konsolidovaným bankovním sektorem, který netrpí takovými endemickými potížemi jako některé jiné státy v Evropě, nemá tolik toxických aktiv apod., se samozřejmě musela nekoordinovanými a nekontrolovatelnými kroky cítit ohrožena. Chtěli jsme samozřejmě předejít destabilizaci národního i evropského finančního prostředí, a proto jsme na Evropské radě prosazovali, aby se zabránilo negativním dopadům přijímání takovýchto svévolných národních opatření na jiné země.

Tímto Česko významně přispělo k zohlednění důležitosti dodržování principů jednotného trhu, jasných pravidel státní pomoci a férové hospodářské soutěže v závěrech Evropské rady, které máte jistě k dispozici. Tyto principy musí být kritériem při posuzování opatření přijatých jak Evropskou komisí tak jednotlivými členskými státy.

Podpořili jsme doplnění závěrů o výzvu směřovanou členskými zeměmi, aby se při svých rozhodnutích vzdaly nebo vzaly v úvahu právě dopady na země jiné. ČR rovněž prosadila zmírnění návrhu na možnost uplatnit prakticky neomezená opatření přijímaná vládami ke stabilizaci finančního sektoru. Výsledkem našeho tlaku, ale také dalších zemí, třeba Švédska nebo Holandska, bylo rovněž sdělení Evropské komise, které nastavilo jasná pravidla hry pro poskytování státní podpory v krizových situacích, které bylo vydáno těsně před konáním Evropské rady poté, co o této problematice jednal poměrně vzrušeně ECOFIN v pondělí v Lucembursku.

Podpořili jsme dodržování paktu stability a růstu a odmítli jeho další změkčování, což závěry Evropské rady odrážejí. Česká republika důrazně a přitom konstruktivním způsobem obhajovala základní principy fungování ekonomik členských zemí a byla ve svém snažení úspěšná. Proto z hlediska našich zájmů považujeme výsledek Rady v daných podmínkách za uspokojivý a můžeme říci, že většina našich požadavků byla tentokrát zohledněna. Pozorně sledujeme vyhodnocování situace a jsme připraveni se aktivně ujmout v pozici předsednické země EU všech opatření směřujících k obnově stability. Francouzské předsednictví v reakci na aktuální vývoj svolalo, možná to již víte, na 7. listopadu do Bruselu mimořádné neformální jednání hlav vlád, tedy neformální evropskou radu, která bude mít na další vývoj důležitý vliv a která do jisté míry předznamená jednání státníků světových mocností o řešení situace na finančních trzích, které se uskuteční na pozvání amerického prezidenta ve Spojených státech 15. listopadu. A mimořádného zasedání 7. listopadu se zúčastní v čele české delegace předseda vlády, který mimo jiné také částečně v této souvislosti bude mít zítra i oběd s francouzským prezidentem v Paříži.

Ke druhému tématu – energetika a změna klimatu. Diskutován byl především známý klimaticko-energetický balíček. S ohledem na aktuální vývoj mnohé členské země vznášely otázku, zda cíle tohoto balíčku vycházejí z reálných možností evropské ekonomiky v čase krize finančních trhů a očekávané hospodářské recese v některých evropských zemích a hospodářského útlumu ve většině zemí světa.

Východiskem pro jednání Evropské rady byla tedy úvaha, zda a v jaké podobě klimatický balíček schválit, aniž by to přineslo další oslabení evropské

konkurenceschopnosti. Při jednání se vyprofilovala skupina sedmi členských zemí, Polsko, Slovensko, Maďarsko, Litva, Lotyšsko, Bulharsko a Rumunsko, které považují současnou podobu klimaticko-energetického balíčku za nevyváženou a požadují jednak větší zohlednění splněných Kjótských závazků po roce 1990, dále specifické struktury energetického mixu, protože ve většině těchto zemí hraje významnou roli uhlí, a samozřejmě i stupně technologické připravenosti průmyslu a celkové hospodářské situace ve struktuře toho balíčku.

Své obavy stran dopadu balíčku v současné situaci dále artikulovala i Itálie, která žádala přijetí nové dopadové studie. ČR na jedné straně podpořila vytyčený harmonogram projednávání balíčku v rámci politické dohody s Francií, ale ve svém vystoupení zdůrazňovala, že balíček musí zohlednit specifickou situaci jednotlivých členských zemí, nesmí vést ke snížení konkurenceschopnosti a vyjádřila tak svou podporu některým námitkám států střední a východní Evropy.

Na náš návrh byl z odkazu v závěru vypuštěn připojený dokument, který připravilo francouzské předsednictví, který měl za cíl nějakým způsobem determinovat nebo udělit mandát pro další směr vyjednávání tohoto balíčku. Proč? Vadilo nám, že nadále v této jakési směrnici bylo uvedeno, že aukce v oblasti energetiky by měly být stoprocentní od roku 2013 a tady my společně právě s Polskem a dalšími zeměmi žádáme postupný náběh těchto aukcí tak, aby to na elektroenergetiku nemělo negativní vliv.

Podpořili jsme tedy ty členské země, které usilují o dodržení původních termínů, a to i s ohledem na vyjednávací pozici Unie směrem k postkjótským negociacím a také vzhledem k našemu předsednictví. Zároveň jsme ale vyjádřili plné pochopení pro výhrady kritiků současné podoby balíčků.

Ovšem asi nejdůležitější z toho, co se rozhodlo, a v zásadě na náš a polský návrh, bylo to, že jsme prosadili, že balíček se bude politicky schvalovat na Evropské radě v prosinci. To znamená, že politický souhlas musí být udělen jednomyslně a žádná země nemůže být přehlasována, na rozdíl od rady ministrů životního prostředí, která o této otázce bude nakonec rozhodovat kvalifikovanou většinou.

Česká republika, zejména premiér, tak sehráli konstruktivní roli při hledání společné evropské pozice a výrazně přispěli k dosažení zatímního kompromisu nad závěry Evropské rady. Podařilo se nám ukázat, že umíme hrát roli prostředníků a že kritika, které jsme v těchto dnech občas vystaveni v některém tisku, je naprosto neopodstatněná. Závěry ponechávají prostor pro jednání pro zohlednění specifik jednotlivých členských států. Bez toho, aniž by bylo nutno měnit harmonogram projednávání. Znamená to samozřejmě v realitě to, že příští řádná Evropská rada v prosinci bude patřit určitě k těm náročnějším a že závěry nebudou sfouknuty během několika hodin.

Evropská energetická bezpečnost bylo třetí důležité téma. Francouzské předsednictví připravilo obsáhlý a detailní materiál k dalším krokům v oblasti energetické bezpečnosti, ve které zohlednilo většinu požadavků aktivních členských zemí. Na tento text je v závěrech odkazováno, je to dokument 14090 a dokument předsednictví popisuje situaci v Unii a identifikuje potřebné kroky v oblasti energetické bezpečnosti. Díky tomu nebyl předmětem nějakých větších sporů. Zájmy Česka a Francie v oblasti energetické bezpečnosti navíc dlouhodobě konvergují.

České republice se podařilo prosadit do závěru pod písmenem G zmínku o uspořádání summitu se zeměmi Kaspického moře a s tranzitními zeměmi jako Turecko, která se bude konat na jaře 2009 během našeho předsednictví. Považujeme to za výrazný úspěch, pracovali jsme na tom s některými zeměmi

střední a východní Evropy, s Velkou Británií. Měl by to být krok, který by samozřejmě přispěl k diverzifikaci dodávek, zejména plynu na evropský kontinent.

Konečně Gruzie, neboli to, co je kapitola k mimořádné Evropské radě, která se konala 1. září 2008. Rada přijala závěry, které navazují na zasedání Evropské rady z onoho dne. Text představuje kompromis mezi dvěma relativně antagonistickými názory. První požaduje okamžité obnovení jednání o nové dohodě o partnerství mezi Unií a Ruskem. Druhý se přiklání k tomu, že implementace mírového plánu ze 12. srpna a 8. září není z ruské strany zatím dostatečná. Tento názor hájila i česká delegace.

Rada stanovila, že bude pokračovat v hodnocení vztahů mezi Unií a Ruskem s ohledem na nadcházející summit mezi Unií a Ruskem, který se má uskutečnit 14. listopadu tohoto roku ve francouzském Nice. Půjde o politicky klíčové období, které velmi pozorně sledujeme. Vztahy s Ruskem budou pravděpodobně jedním z témat, které budou patřit k úkolům českého předsednictví, zejména nebude-li implementace mírového plánu uspokojivě pokračovat.

Evropská rada také potvrdila časový harmonogram posilování vztahů mezi Unií a východními sousedy s tím, že v listopadu Evropská komise představí a v prosinci by Evropská rada mohla schválit program tzv. východního partnerství, který by nabídl perspektivu Ukrajině a dalším pěti zemím v pásmu mezi Ruskem a Evropou.

Rada projednala také některá další témata, která nebyla v zásadě příliš konfliktní anebo vyvolala spíše okrajovou pozornost. Především Evropský pakt o přistěhovalectví a azylu. Zde Rada přijala dokument, který byl jednou z hlavních priorit francouzského předsednictví a kterým členské země vyjadřují odhodlání zabývat se otázkami migrace. Rada schválila také složení reflexní skupiny, která zahájí činnost co nejdříve v souladu s mandátem, který byl přijat loni v prosinci.

Pokud jde o Lisabonskou smlouvu, podle očekávání zatím k žádnému významnému posunu nedošlo.

Rada vzala na vědomí analýzu výsledků referenda o Lisabonské smlouvě, kterou předložil předseda irské vlády Brian Cowen. Irská vláda přislíbila, že se bude dále snažit hledat řešení situace, a Evropská rada se k této věci vrátí na svém zasedání v prosinci, kde francouzské předsednictví bude mít ambici stanovit konkrétní společný postup.

Celkově lze hodnotit tuto radu v zásadě pozitivně. Zdůraznil to i vedoucí delegace premiér Topolánek na následné tiskové konferenci. Kladné hodnocení vychází hned z několika důvodů.

Česká republika výrazně ovlivnila jednak podobu závěru Evropské rady, ale i samotnou diskusi. Ve dvou klíčových bodech, klimaticko-energetický balíček a finanční situace, pak bylo dosaženo cílů, které byly stanoveny vládním mandátem.

U klimaticko-energetického balíčku jsme sehráli roli arbitra, toho, kdo zásadní měrou se zasloužil o to, že kompromisní výsledek zohledňuje naše zájmy.

Pokud se týče finanční situace, Česká republika setrvala na své pozici, která vychází z respektu právního faktu stability a růstu, nenarušování pravidel jednotného trhu, a tyto principy se v těch závěrech promítly.

V oblasti energetické bezpečnosti se navíc podařilo prosadit do závěru Rady zmínku o summitu se zeměmi kaspického regionu a tranzitními zeměmi, což je nesporný úspěch.

V souvislosti s pokračující finanční krizí a hrozícím ekonomickým utlumením je však zapotřebí pozorně sledovat další vývoj, zejména s ohledem na blížící se summit i naše předsednictví.

Následující týdny budou zásadní jak z hlediska dalšího osudu balíčku, tak otázek spojených s finanční a hospodářskou situací.

Čili „suma sumárum“ můžeme tentokrát být se závěry v zásadě spokojeni, zejména s ohledem na onu krizovou situaci, která přiváděla dynamiku některých rozhodování, s nimiž jsme v počátcích příliš spokojeni nebyli, vyvolávaly v nás údiv, ale myslím si, že se nakonec podařilo prosadit to, že klíčové otázky mohou být rozhodovány pouze v tom režimu 27 zemí, nikoliv některých vyvolených na úkor těch, které pozvány nejsou.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Děkuji, pane ministře. Měli bychom si určit zpravodaje. Navrhuji, aby jím byl pan senátor Luděk Sefzig, předseda VEU, kterého se zároveň ptám, jestli se svojí rolí souhlasí. Souhlasí. Já, kolegové, nebudu spouštět fanfáru, myslím si, že můžeme rovnou dát hlasovat o pověření pana kolegy Sefziga státi se zpravodajem.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro návrh, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko Ano. Kdo je proti návrhu, ať stiskne tlačítko Ne a zvedne ruku. Konstatuji, že v hlasování pořadové číslo 16 se ze 44 přítomných senátorek a senátorů při kvóru 23 pro vyslovilo 38, nikdo nebyl proti, návrh byl přijat.

Pane kolego, máte slovo.

Senátor Luděk Sefzig: Děkuji za důvěru i za slovo. Hezké odpoledne, vážený pane předsedající, vážený pane předsedo vlády, vážení pánové místopředsedové, kolegyně, kolegové, protože pan místopředseda vlády byl mimořádně důsledný, pečlivý a podrobný, tak moje úloha zpravodaje bude poměrně jednoduchá.

Dalo se předpokládat, že na této Evropské radě bude dlouhá diskuse o tzv. finanční krizi. Spíše bych to nazval krizí důvěry mezi bankovním půjčováním peněz. A je celkem logické, že pokud se touto krizí důvěry nastartuje určitá ekonomická recese, resp. zpomalení ekonomického rozvoje, tedy ne příliš velkou ochotou bankovních sektorů půjčovat peníze podnikatelům, tak se může i druhotně utlumit hospodářský vývoj a může se zpětně toto utlumení hospodářského vývoje dostat i do České republiky, ale s patřičným zpožděním, a ne jistě v takové formě, jak by se dalo čekat.

Musím říct, že tím, jak je eurozóna oddělená od českého finančního sektoru, tak zde působí určitá bariéra, určitá překážka pro to, aby krize důvěry se rychleji infiltrovala do našeho bankovního sektoru, protože my jsme si tuto krizi, kterou prodělává Amerika, potažmo Evropská unie, eurozóna, my jsme si ji prodělali v 90. letech, a tuším, ještě na počátku 3. tisíciletí tím, že jsme restrukturalizovali a také jsme privatizovali banky. Myslím, že dnes ty banky by měly nést zodpovědnost, myslím, že také nesou zodpovědnost, nebyly tak snadno opouštějící základní ostražitost při poskytování úvěru, a tak si myslím, že skutečně tato krize u nás zatím není. Určitě bylo zájmem našich zástupců, aby zamezili tzv. runu na banky, tedy běhu do bank a houfnému vybírání peněz, a to lze skutečně zajistit tím, aby občané měli jistotu, protože v okolních státech země, které se cítily ohroženy, dávaly státní jistoty nad míru toho, co je dáno ve směrnici, co např. má uzákoněno i Česká republika, tuším 25 tisíc EUR, 90 % krytí, tedy 10% účast vkladatele.

Proto bylo určitě záměrem a je dobře, že se to naší delegaci podařilo, aby ty záruky byly v únosné míře, aby nedošlo k tomu, že občané vybírají u nás peníze, převážejí je do rakouské Erste, kde Rakousko vyjádřilo vyšší záruky, než byly dříve u nás. Jen chci upozornit, že se domnívám, že to platí pouze pro rakouské občany, nikoliv pro české občany. Nicméně lze si samozřejmě zajistit smluvně rakouského

občana, který jistě možná za nevelkou úplatu je ochoten využít svého bankovního sektoru, ale to si myslím, že by právě ztížilo tu situaci a tyto věci by nastartovaly skutečnou finanční krizi, nejenom krizi důvěry, ale skutečnou krizi peněžního sektoru.

Je dobře, že česká vláda zamezila této nastartované neúměrné soutěži o jistoty občanů, a myslím si, že ten bankovní sektor se musí chovat tak zodpovědně, aby nesl také následky za svá rozhodnutí, a to si myslím, že se té naší delegaci podařilo uhájit. Mimochodem náš český ministr financí byl hodnocen jako jeden z nejúspěšnějších ministrů financí ze zemí EU. Je dobré to připomenout.

Dalším velmi důležitým bodem byl bod, který se týkal ratifikačního procesu Lisabonské smlouvy, protože je logické, že na tahu je ten orgán, který tuto smlouvu podepsal, tedy právě Rada. Jsem potěšen, že na Irsko nebyl vyvíjen žádný velký tlak, protože pokud by takový tlak byl vyvíjen, svědčilo by to o něčem nezdravém, o nejednotě nebo nestejnoprávnosti jednotlivých členských zemí. Je dobře, že ta problematika byla odsunuta na vlastní zcela autonomní vyjádření zástupců Irska až na prosincovou radu.

Jen pro vaši informaci, u nás bude brzy probíhat jednání u Ústavního soudu a dnes jsem se dozvěděl, že byl přesunut termín z 10. listopadu na 25. listopadu. I u nás zatím není proces ratifikace závislý jenom od horní komory, ještě čekáme na vyjádření Ústavního soudu.

Co se týče dalšího bodu jednání Rady, energetika, změna klimatu, tam bych nic nedoplnil, protože pan místopředseda vlády byl velmi podrobný. Mohu jen pogratulovat, že se podařilo domluvit to setkání v Kavkazu, kavkazských zemí, které mohou skutečně být další alternativou k získávání energií, což zejména v souvislosti s probíhajícím jednáním Číny a Ruska může působit na eurozónu a na naši Evropskou unii pozitivně v tom, abychom se nestali oběťmi jakéhokoli vydírání. Diverzifikace zdrojů energie je velmi důležitá.

Balíček jednání, které se týkalo Evropského paktu o přistěhovalectví a azylu, to je téma, které dlouhodobě sledujeme. Sledujeme i reakci naší vlády, připravované zelené karty, nejenom modré karty, myslím si, že je všechno v intencích toho, co jsme v minulosti v této komoře schválili.

Pak snad jen mi zbývá už zmínit onu reflexní skupinu, kde pokud jsem dobře přečetl, není žádný zástupce české vlády, žádný Čech není přítomen v této reflexní skupině, ale to si myslím, že není zase až takový problém. Jsme zvědaví na výsledky reflexní skupiny. Možná jenom můj dotaz, podle jakého klíče byli členové reflexní skupiny vybíráni, zdali si svého předsedu a dva místopředsedy volili už samotní členové, nebo zdali došlo k dohodě přímo na Radě. To je můj jediný dotaz. Jinak bych doporučil plénu Senátu i bez ohledu na odpověď na tuto moji řekl bych velice podružnou otázku, zprávu schválit.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Děkuji, pane senátore. Otevírám rozpravu k tomuto bodu. Hlásí se pan senátor Jiří Pospíšil a posléze pan senátor Jaroslav Kubera. Prosím, pan senátor Jiří Pospíšil má slovo.

Senátor Jiří Pospíšil: Pane předsedající, pane místopředsedo vlády, dámy a pánové, já jsem velice rád, že jsem vyslechl tuto zprávu, která mně vyzněla optimističtěji než to, co jsem četl v denním tisku, jak v našem tak v rakouském, a v té souvislosti bych se rád zeptal pana místopředsedy vlády, jakým způsobem hodnotí vláda jak tu televizní konferenci předsedy Barossa a francouzského prezidenta Sarkozyho, kde zaznělo, že právě Sarkozy by měl vést Evropskou unii snad napořád.

A potom něco, co vypadalo jako kampaň v rakouských novinách, kde se odvolává na německé konzervativní politiky, kteří chválili roli Francie v předsednictví. Myslím si, že velký úspěch to byl, co se týče Gruzie, zejména velký úspěch Moskvy. Ještě nikdy nikdo tak rychle neschválil územní anexi, kterou ruské impérium provedlo na některém ze svých sousedů, a nezaručil mu tak rychle, že použije svých vojáků k tomu, aby při té anexi ho nikdo nerušil. To je bod č. 6 podepsaných dohod.

V hodnocení se velice liším od toho, co si říkají navzájem v Evropě, jaký to byl úspěch.

Potom by mě zajímalo, vyslechli jsme náš postoj, připadá mi docela rozumný. Nepatříme k těm zemím, které přilévají nekryté peníze do finančního systému, který se hroutí, protože je v něm mnoho nekrytých peněz. Snažíme se vyslovit nějaká pravidla. Zajímalo by mě, jestli existují nějaká konkrétní pravidla, jestli byla dohodnuta aspoň, protože přechodná komodita, vykryté peníze, si v současné Evropě nedovedu představit. Tak by mě zajímalo, jestli se dohodlo aspoň to, že banky třeba budou muset být opatrnější při vytváření úvěrových peněz třeba tím, že se jim zvýší povinné rezervy nebo zda se omezí jenom na některé typy účtů.

Další úvěrování, které v poslední době připomínalo klasické letadlo, takovou tu hru s penězi, a nemohlo to jinak dopadnout. Také by mě zajímalo, zda ty dotace finanční, které směřují na Island a do Maďarska, nepovedou k lavině požadavků dalších zemí na pomoc z nějakých peněz, které budou zase nekryté, a to znamená, že by to přispělo sice k vyřešení současné fáze krize finančního systému, ale samozřejmě k daleko horším výsledkům v budoucnu a k roztočení nové inflační spirály, která nám všem ubírá na našem majetku.

To by byly moje dotazy. Víte, že jsem velký kritik Evropské unie, ale v tomto případě mě ta zpráva potěšila proti tomu, co je k dispozici v denním tisku, na internetových portálech apod. Děkuji.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Děkuji, pane senátore. Dalším přihlášeným je pan senátor Jaroslav Kubera. Prosím, pane senátore.

Senátor Jaroslav Kubera: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, jen několik poznámek, ani ne tak k té zprávě, jako k té situaci. Sledoval jsem to od počátku a ukázalo se, že Evropská unie funguje velmi dobře v dobách klidných, a funguje podle předpokladu v dobách kritických. Když přišla krize, najednou solidarita šla stranou a každý stát se začal chovat tak, jak si myslel, že je to vhodné. Začalo to Německo, Irsko, Řecko a jakákoliv solidarita byla vniveč.

Následovalo to, že pan prezident Sarkozy svolal Německo, Itálii a Velkou Británii, což u některých pamětníků vyvolalo historické reminiscence, které jsou možná trošku přehnané, nicméně ukazují jasně, jak by fungovala Evropská unie po ratifikaci Lisabonské smlouvy. To, co pan prezident Sarkozy dělal dosud ilegálně, by dělal legálně, protože pak už by nebylo zapotřebí, aby jen tak svolával někoho, koho považoval za silného, aby těm ostatním potom předestřel, jak že to má být.

Objevila se i jiná interpretace, jak by to bezvadně fungovalo, kdyby už ta Lisabonská smlouva platila, takže by snad ani k té finanční krizi nedošlo.

Dalším pokračováním bylo to, že některé státy mají velké potíže s plněním paktu stability. Není to poprvé, už se to stalo i v minulosti. Malé státy jsou honěny Evropskou unií za každé nesplnění každého malého požadavku, a ty velké státy tomu říkají flexibilita. Česky řečeno ta flexibilita znamená, že nemusíme dodržovat to, co jsme řekli, že budeme dodržovat.

Platí to ostatně i o Lisabonské smlouvě. Já jsem byl velmi udiven, že kromě prezidenta nikdo neřekl České republice při návštěvě paní kancléřky Merkelové, zřejmě se to nehodilo, tu smutnou skutečnost, že Německo nemá ratifikováno Lisabonskou smlouvu. Opakuji, Německo nemá ratifikováno Lisabonskou smlouvu, stejně jako Švédsko, stejně jako Polsko, stejně jako Irsko. Takže Česká republika není žádný potíživista, je to jenom jedna ze zemí, kde zatím není dokončen ratifikační proces. Kdyby unie dodržovala pravidla, tak se už není o čem bavit, protože to bylo jednoznačné. Po irském ne mělo následovat nové jednání.

Mně to jenom toto všechno dalo důkazy, a to nemluvím o tom, že se začalo mluvit zcela vážně o tom, že by pan prezident Sarkozy mohl vládnout unii ještě dalšího půl roku, a včera dokonce dva poslanci CSU navrhli, že by vlastně Česká republika mohla vyměnit své předsednictví se Švédskem. Takže by předsednictví neměla. Ono to vypadá, že jsou to virtuální mediální články, ale svět je virtuálně mediální a já se obávám, že dokonce média mají větší vliv, než je v kraji zvykem, protože lidé to berou vážně a pak už se z toho udělá skoro skutečnost, no a potom na konci už je z toho skoro úplná skutečnost.

Pořád tomu nerozumím. Musím říct, že i pan prezident Bush mě výjimečně zklamal tím, že se zachoval jako socialista, protože to lití peněz, které neexistují, to všechno jsou peníze, které teď tak hezky rozdělujeme, to jsou peníze, které existují jenom na papíře. Ve skutečnosti nikdo ty peníze nemá.

Předevčírem jsem sledoval, jak náš Svaz obchodu a průmyslu už vyzval naši vládu, aby také podpořila podnikatele.

Čekám, kdy pan Veleba vystoupí, že zemědělci jsou teď na tom hodně špatně, protože stále prší, takže se nedají sít ozimy, protože pole jsou rozbahněná, že by také z balíčku něco mohli dostat. A do toho všeho EU bude rozdělovat miliardy eur na dotace do roku 2013, za které my tady postavíme nesmysly typu obrovských megacenter, které po roce 2013 budeme platit ze svých peněz, protože peníze se nepoužívají proto, že něco potřebujeme, ale proto, že je třeba, jak se tomu říká odborně, uloupnout. Ten výraz jsem získal od jednoho stavitele elektrovoltaických elektráren, který říkal, že by byl blázen, kdyby ty dotace neuloupl. Vůbec mu nejde o nějaké alternativní zdroje, ale když někdo peníze dává, tak je prostě musíme utratit za každou cenu. Takže, jestli by Evropa měla něco udělat, pane Vondro, tak by měla udělat to, že by zrušila dotace do roku 2013, ony také ty peníze neexistují ještě, teprve se budou tvořit a že by třeba tyto peníze dala na likvidaci finančních rezerv. To si myslím, že by bylo prospěšnější. Takže když to mám uzavřít, jsem rád, že Ústavní soud odložil projednávání Lisabonské smlouvy. Až ji tady budeme projednávat, tak myslíme i na to, co se bude dít poté, pokud tato smlouva bude ratifikována. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Děkuji, pane senátore, dalším přihlášeným je pan senátor Bedřich Moldan.

Senátor Bedřich Moldan: Vážený pane předsedající, pane místopředsedo vlády, vážené senátorky a senátoři. Byli jsme informováni o tom, jakým způsobem Evropská rada projednávala a k jakým závěrům dospěla v otázce klimaticko-energetického balíčku. Musím říci, že jsem velmi potěšen tím, že tato záležitost nepadla za oběť současné finanční krizi a že se nesplnil až dosud předpoklad jednoho britského kolegy, kterého jsem slyšel nedávno v tom směru hovořit, že považuje, že předpokládá, že klimaticko-energetický balíček nebo aspoň jeho část

budou první obětí finanční krize. To zřejmě bylo zažehnáno a musím za sebe říci, že to hodnotím velmi kladně.

Zároveň je také velice zajímavé sdělení o významu prosincové Evropské rady, která se bude zabývat těmito otázkami a zřejmě to zároveň znamená po mém soudu tři věci. První je, že skutečně EU považuje tuto záležitost za mimořádně důležitou, a proto tedy je to přesunuto na pravidelnou Evropskou radu, která bude mít jistě velmi zásadní význam v této věci. Druhá věc je, že prosincová Evropská rada se koná až po amerických volbách. Víme velmi dobře, že postoj Spojených států v této oblasti změny klimatu je naprosto klíčový co se týče nastolení nového postkjótského režimu, který bude v nejbližších měsících dojednáván. Takže nepochybně Evropská rada vezme na vědomí postoje nové administrativy, které už v té době budou v hrubých rysech pravděpodobně známy a bude moci zkoordinovat postoj Evropy s tímto novým postojem americkým tak, aby postoje těchto dvou klíčových hráčů, reprezentantů vyspělých států, mohly zásadním způsobem ovlivnit globální režim, který, jak všichni naprosto chápou, je zcela zásadní pro to, aby bylo možno dotáhnout nějaké účinné akce na globální úrovni. Třetí skutečností ovšem je to, že mezi tím bude pravděpodobně ukončena Poznaňská konference o změně klimatu a dá se tedy předpokládat, že tato konference k žádným důležitým výsledkům nedospěje prostě proto, že stanovisko EU a stanovisko Spojených států do té doby vyjasněno nebude. Doufejme, že tedy v prosinci na Evropské radě se už tyto věci vyjasní. Já pevně doufám, že budou vzata na vědomí vážná varování vědecké komunity globální o tom, že změna klimatu je skutečně velice vážná hrozba a že i ve srovnání s těmi zprávami mezivládního panelu pro klimatickou změnu, které byly na začátku roku a v loňském roce publikovány, že ta změna je daleko vážnější hrozbou než se ještě před několika měsíci myslelo. Takže to všechno jistě evropští státníci vezmou do úvahy a pevně doufám, že výsledky budou pozitivní. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Děkuji, pane senátore. Nikdo další do rozpravy přihlášen není. Dám tedy slovo předkladateli panu ministru Vondrovi. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR pro evropské záležitosti Alexandr Vondra: Sluší se reagovat a odpovědět na dotazy vznesené. Reflexní skupina jak se dávala dohromady – no – pokud bych měl používat jedno adjektivum, tak bych řekl, netransparentně. My jsme si na to stěžovali v průběhu přípravných prací na koreperu, pak ale, protože jsme sami nikoho do skupiny nominovat nechtěli, protože tady celkem soudíme, že to není až tak věc klíčová pro naše zájmy, a nechtěli jsme jaksí si vystřílet náboje, tak jsme to nechali plavat. Slovinsko velice, velice usilovalo o to, aby tam mělo svého zástupce – myslím básníka Drago Jančara – a bojovalo ještě pět minut po dvanácté, když závěry byly schvalovány a nedostalo nic. Čili jen taková otázka, pokud by někdo chtěl Slovinsko za vzorné předsednictví ocenit, tak tady byla příležitost. Významný slovinský intelektuál Jančar ani toto nedostal. Ale nepředpokládáme – ta rezortní skupina podle mandátu z loňského prosince nesmí jednat ani o rozšíření ani o penězích, ani o instituční reformě, čili nepředpokládáme, že by vygenerovala nějaká zásadní rozhodnutí.

Jak hodnotíme jednak některé spekulace, kterých byla plná média v posledních dnech, či dvou týdnech na téma vedoucí úlohy Nicolase Sarkozyho na straně jedné nebo otázky českého předsednictví, případně bypassu; výměny se Švédskem. Za prvé nesměšujeme tyto věci dohromady. My máme někdy pocit, když se vaří něco velkého, že jsme středobodem světa. Faktem je, že tady byly volby, že

to v mnohých implikovalo určité dočasné oslabení české politické reprezentace, tak samozřejmě to je vždycky příležitost v mezinárodních vztazích, aby někdo vstoupil do hry a snažil se prosazovat své zájmy.

Pokud jde o francouzského prezidenta Sarkozyho, znovu říkám, zítra s ním máme oběd a považujeme toto jednání za poměrně důležité, čili já se tady nechci pouštět do nějakého show. Pravdou je to, že on po dlouhé době je skutečně člověkem, který – v Americe by se řeklo – „politico-animal“, prostě je to člověk s velkým politickým instinktem, s velkým charismatem. Je to člověk, který nepoužívá papíru, který, když řídí Evropskou radu, on ji skutečně řídí, ona začíná včas, ona včas skončí, ona dojde k nějakému závěru. On je schopen prosazovat, co potřebuje, a zároveň ocenit ještě některé další kolem, čili je schopen vytvořit kompromis. Nebudu tu zastírat, že pro řadu dalších spoluzasedajících, to jsou státníci a představitelé ostatních států, je to poměrně působivé. Prezident Evropské komise Barosso, který samozřejmě myslí na svou vlastní budoucnost, tak dneska s ním vytvořil jakýsi tandem, který spočívá v tom, že on se skutečně přidal, nebo lidově bychom mohli říci „přilepil“ na jeho stranu, protože samozřejmě cítí silnou autoritu, cítí charisma a to je třeba vzít jako určitou realitu. To samozřejmě neznamena, že všechno, co on řekne, nebo co on zamýšlí, prosadí.

Kupříkladu ty nápady nějakým způsobem povýšit na tu tak zvanou eurokupinu. Eurokupina funguje jako neformální organismus nebo schůzka ministrů financí států, které jsou v eurozóně. Ta se koná vždycky – je ECOFIN. Zasedá v úterý jednou za měsíc, kde jsou ministři financí „sedmadvacítka“ a večer předtím je takzvaná neformální schůzka eurogrupy, kde se do jisté míry předdomlouvají ti ministři financí. Je to logické, protože státy, které mají euro, se nějakým způsobem koordinovat musí. Ale má to vymezená pravidla, je to na základě – tuším – zmínky nebo nějaké věty v závěrech Evropské rady snad z roku 1997, já to tady nemám, ale prostě jakousi drobnou oporu to má. Je to prostě neformální entita a není možné jaksi do ní proniknout nějakou politickou invazí, aniž by se na tom shodla „sedmadvacítka“. A mimochodem, první, kdo by s tím měl problém, je Německo, protože by docházelo k expanzi politických nebo i hospodářských záležitostí do věcí, které svou povahou jsou čistě finanční, tj. spolupráce ministrů financí nebo do věcí monetárních, kde se jaksi invaze politiky přímo ze smluv zakazuje, protože Evropské centrální banka má poměrně nezávislé postavení, nebo v porovnání s americkým „Fedem“ daleko nezávislejší, čili Němci – Junker – který této eurogrupě neformálně léta předseda, si samozřejmě rovnováhu žárlivě střeží a rozhodně nějakou větší politickou invazi nedopustí. Britové, ti na tu jednu schůzku na vysoké úrovni, která se odehrála před zasedáním Evropské rady, byli připuštěni asi tak na deset – patnáct minut. Pro Gordona Browna, on tam přijel, protože to byla pro něj příležitost v době, kdy byl politicky skoro na dně v preferencích, prezentovat před Evropou a světem nějaký svůj vlastní návrh, čili to přijel. Ale představa, že by Britové nějakým způsobem dopustili, že se bude institucionalizovat něco, co je neformální, a budou tam připuštěni na deset nebo patnáct minut, je samozřejmě také mimo realitu.

České předsednictví obejito být nemůže. Jednou už jsem říkal, prostě bypass je léčba na infarkt, a pokud my aspoň věříme nebo sledujeme, tak se domníváme, že Evropská unie v infarktovém stádiu rozhodně není. Že samozřejmě eurozónu zejména čekají nelehké doby po desetiletích krásných bezproblémových časů, je evidentní. Všem doporučuji v závěru si přečíst kratičký paragraf 11, nebo článek 11, kde se praví: Rozpočtové politiky se musí i nadále pohybovat v mezích revidovaného paktu stability a růstu. Cílem uplatňování by měla být rovněž zohledněna mimořádná situace, ve které se nacházíme, jak ostatně stanoví pravidla tohoto paktu. Čili jinými

slovy, pravidla tohoto paktu stanoví, že jsou určité situace, kdy pakt neplatí (řečeno s úsměvem). Ale to je jenom konstatace toho, co již bylo dohodnuto před několika lety zase z podnětu Francie, kdy ona překračovala tříprocentní deficit. Nyní jde o to, aby se to dále samozřejmě nerozvolňovalo, jako se to dařilo.

Pokud jde o Island, já si myslím takhle – je dobré, že EU přispěla k tomu, že Island dostane „stan-bay“, podporu, ze strany Mezinárodního měnového fondu a dalších institucí, protože samozřejmě nechat ho ve chřtánu Rusku by rozhodně moudré nebylo. Čili já sám jsem rád, že Island v závěrech je. Rozumíte, s bankami – bude se o tom dále jednat. Pro nás, myslím, klíčová bude směrnice o kapitálové přiměřenosti bank, s tímto návrhem přichází komise teď v nejbližší době, kde my, jako Česká republika, budeme muset trochu ohlídat takový ten stav matka-dcera banky, protože směrnice bude jaksí navrhovat nějaký dokonalejší nebo zúženější dohled nad těmi matkami. A samozřejmě naše obavy jsou, aby to nevedlo k odlivu prostředků těch dcer do matek, ale toho si je ministr financí, který mimochodem tady někde čeká, já potřebuji skončit, aby on se dostal ke slovu, tak o tom vás on určitě v rámci nějakého pravidelného projednávání bude informovat. Čili aspoň stručně k tomuto.

Pokud jde o Gruzii, tam lámat chleba se bude v listopadu. Já očekávám, že tam asi k nějakému posunu dojde, protože realita je taková, že dneska velký počet evropských zemí s Ruskem začalo vztahy prostě rozvíjet, protože došlo k tomu, že ceny plynu spadly na nízkou úroveň a mnohé státy EU dojednávají dlouhodobé kontrakty na plyn a v podstatě tím se situace proměňuje, aniž by samozřejmě Rusko reálně naplnilo zejména to, co je v dohodě ze srpna, to byla první dohoda, kterou Sarkozy vyjednal, ta je lepší než ta ze září. Ta z toho září je slabá, podmínky už naplněny jsou a teď skupina zemí – Britové, Švédí, my, Poláci, Balti – jsme jaksí stáli za tím, aby byly naplněny požadavky z dohody srpnové, nicméně nedělám si příliš velké iluze, Britové už otevřeně řekli, že se chystají na nějakou dohodu v listopadu. Takže díky.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Děkuji, pane ministře. Požádám pana senátora Sefziga, jestli se chce vyjádřit. Nechce se vyjádřit, takže já svolám znělkou nepřítomné kolegyně a kolegy do sálu a budeme **hlasovat tak, jak navrhl pan senátor Sefzig.**

Kolegyně a kolegové, zahajují hlasování, kdo je pro návrh, ať stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku, kdo je proti tomuto návrhu, ať stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Konstatuji, že v hlasování pořadové číslo 17 se ze 49 přítomných senátorek a senátorů při kvóru 25 pro vyslovilo 44, proti nebyl nikdo, **návrh byl přijat.**

Kolegyně a kolegové, požádal mě předseda senátorského klubu pan senátor Jílek o to, abychom udělali drobnou úpravu programu vzhledem k tomu, že pan ministr Kalousek musí být ve sněmovně na interpelacích, jestli bychom nepřehodili body senátní tisk č. N 103/06 za senátní tisk č. 328. Takže teď bychom projednávali senátní tisk č. 328 a poté senátní tisk N 103/06. Myslím si, že to je zcela marginální změna našeho programu, takže mi dovolu, pokud nebude z pléna nikdo zásadně protestovat, abych o tomto dal v tuto chvíli hlasovat.

Takže zahajují hlasování o změně programu. Kdo je pro návrh změny programu tak, jak jsem načrtl, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Kdo je proti tomuto návrhu, ať stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Konstatuji, že v hlasování pořadové číslo 18 ze 49 přítomných senátorek a senátorů při kvóru 25 se pro vyslovilo 43, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat.

Vítám zde pana ministra Kalouska s bodem

Návrh zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu jistin státních dluhopisů odkupovaných z trhu v roce 2008

Tento návrh zákona jste obdrželi jako **senátní tisk č. 328**. Poprosím pana ministra financí Miroslava Kalouska, aby nás seznámil s návrhem tohoto zákona. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. A dámy a pánové, vám, především panu kolegovi Vondrovi děkuji za pochopení a shovívavost. Nerad bych si nechal ujít komunistickou interpelaci ve sněmovně, budu na ni chvátat.

Dovolím si předložit ke schválení návrh dluhopisového programu, který nezvýší státní dluh. Je to dluhopisový program, který již třetím rokem vypisujeme nikoliv za účelem krytí deficitu a zvýšení státního dluhu, ale za účelem možnosti odkupu dluhopisů z trhu před dobou jejich splatnosti v okamžiku, kdy to je výhodné, takto odkoupené dluhopisy jsou zrušeny a vydávány nové. Je to dva roky stará praxe, jak v roce 2006, tak v roce 2007 se nám tímto způsobem podařilo zpružnit refinancování státního dluhu a uspořít významné prostředky.

Ted' udělám tu tečku, s tím, že jsem chtěl říci, že kdybych tady stál před dvěma měsíci, tak bych řekl, že pevně doufám, že tomu tak bude i v letošním roce. Leč je fér, abych dodal, že finanční situace na kapitálových trzích související s finanční krizí je o něco rychlejší než legislativa a že mohu už dnes s naprostou jistotou říci, že v tomto roce tento nástroj nepoužijeme.

Byť vás tedy prosím o to, abyste nám schválili možnost vydat tento dluhopisový program, současně říkám, že to neuděláme a že do konce roku žádné dluhopisy před ukončením doby jejich splatnosti neodkoupíme. Nicméně neschválení tohoto zákona by mohlo být špatně interpretováno. Proto si přesto dovolím požádat o jeho schválení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Já vám děkuji, pane ministře. Organizační výbor určil garančním a zároveň jediným výborem pro projednání tohoto návrhu zákona výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu, který přijal usnesení, jež vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 328/1. Zpravodajem výboru je pan senátor Ivan Adamec, kterého prosím, aby nás nyní seznámil se zpravodajskou zprávou. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Pane ministře, dámy a pánové, já také udělám svou poslední tečku na tomto plénu a doporučím vám, abyste se návrhem zákona nezabývali.

Toť stanovisko našeho výboru. Děkuji.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Já vám děkuji, to bylo velmi rychlé, musím říci, že mě to až skoro zaskočilo.

Z tohoto titulu přistoupíme rovnou k hlasování, protože je-li tady návrh zákonem se nezabývat, přivolám nepřítomné kolegyně a kolegy do sálu a budeme o tomto návrhu bezprostředně hlasovat.

Kolegyně a kolegové, vzhledem k tomu, že zazněl **návrh, aby Senát vyjádřil vůli návrhem zákona se nezabývat**, budeme o něm hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, ať stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, ať stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Konstatuji, že v hlasování pořadové č. 19 se ze 49 přítomných senátorek a senátorů při kvóru 25 pro vyslovilo 45, proti nebyl nikdo. **Návrh byl přijat.**

Já bych prchajícímu panu ministru financí chtěl sdělit, že to bylo asi nejkratší vystoupení k bodu tady v Senátu, které já jsem zažil, a jak mi tady říká pamětník pan místopředseda Pithart, asi vůbec v dějinách Senátu. Pane ministře, o jedno prvenství jste se nám tady skutečně zasloužil.

Kolegyně a kolegové, budeme pokračovat dalším bodem našeho schváleného pořadu jednání, a tím je

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise

Návrh jste obdrželi jako **senátní tisk č. N 103/06**. Stanovisko vlády vám bylo rozdáno jako senátní tisky č. N 103/06/01 a č. N 103/06/02. Prosím pana ministra Vondru, aby nás seznámil s tímto materiálem. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR pro evropské záležitosti Alexandr Vondra: Pane předsedající, kolegyně a kolegové, dovoluji, abych vás seznámil s aktuálním děním a postojem vlády v otázce přístupu veřejnosti k unijním dokumentům.

Cílem této novelizace je zohlednit šestileté zkušenosti s fungováním nařízení v praxi a ještě více posílit transparentnost unijních institucí. 18. dubna 2007 komise k tématu zveřejnila Zelenou knihu, která zohlednila mimo jiné stížnosti, jež byly řešeny prostřednictvím evropského ombudsmana a některé další skutečnosti, zejména implementace evropské úmluvy upravující přístup občanů k dokumentům Evropské unie v oblasti životního prostředí.

Následně proběhl tříměsíční konzultační proces k Zelené knize, na jehož základě připravila komise text novely onoho nařízení.

V reakci na tento návrh jsme připravili rámcovou pozici pro české zástupce vyjednávací o jeho dalším osudu. Při jeho redakci jsme se opírali o stanoviska jednotlivých resortů v konzultačním procesu k Zelené knize a o právní analýzu návrhu novely nařízení, kterou jsme si nechali zpracovat advokátní kancelář.

Na půdě rady je návrh projednáván v rámci pracovní skupiny pro informace. Zatím proběhlo první kolečko, které indikuje nejcitlivější místa z hlediska jednotlivých členských států. Podrobnější projednávání návrhu článků po článku by mělo začít v následujících týdnech.

Některé členské státy již v rámci prvního kola jednání deklarovaly svou spokojenost se stávající úpravou. Asi nejvyhranější jsou severské země, zejména Švédsko a Finsko, které jsou tradičně velmi zásadové ohledně přístupu veřejnosti k dokumentům. Do tábora zemí preferujících otevřenější přístup veřejnosti k dokumentům se řadí i Česká republika.

Jsme totiž přesvědčeni, že transparentnost přispívá k demokratičtějšímu obrazu unie a k prohloubení důvěry občanů k jejím orgánům a institucím. Zároveň si ale uvědomujeme, že i přístup k dokumentům musí mít své meze, ať už dané požadavkem pružného rozhodování, ochrany utajovaných informací či principem subsidiarity. Tyto meze by měly být jasně dopředu definované a odůvodnitelné.

Mezi spornými body návrhu se nejčastěji objevovaly následující: ochrana osobních údajů, definice dokumentů a dále přístup k dokumentům pocházejícím z členských států.

Pokud jde o ochranu osobních údajů, podle našeho názoru je úprava v novele v rozporu s názorem soudů první instance vyjádřeném v rozsudku Bavarian Lager. Podmínky zveřejňování jmen, titulů a funkcí veřejných činitelů, úředníků a zájmových skupin by měly být přesněji definovány, aby se zajistila ochrana osobních údajů u těchto osob. Po konzultaci s Úřadem pro ochranu osobních údajů se nám jeví jako rozumné řešení přijmout kompromisní návrh evropského inspektora ochrany údajů s menšími úpravami.

Pokud jde o definici dokumentů, domníváme se, že návrh definice v konečném důsledku může způsobit omezení práva na přístup k dokumentům oproti stávajícímu stavu. Řešením by bylo vypustit definiční znak formální zaslání nebo jiné registrace či obdržení institucí, který značně zmenší okruh dokumentů, na které se bude nařízení vztahovat.

A konečně přístup k dokumentům pocházejícím z členských států. Toto považujeme za nejcitlivější z hlediska principu subsidiarity. Dříve bylo možné, aby členský stát pouze neudělil souhlas se zpřístupněním dokumentu pocházejícím z toho kterého členského státu. Na základě novely může stát odmítnout přístup k dokumentům od něho pocházejících pouze v případě, že uvede důvody pro odepření jejich zveřejnění na základě výjimek uvedených v článku 4, nebo podle zvláštních ustanovení v jeho vlastních právních předpisech, které brání zveřejnění dotyčného dokumentu. Při vyjednávání se zaměříme právě na okruh těchto připomínek.

S uspokojením mohu konstatovat, že v otázce transparentnosti dokumentů institucí unie je česká exekutiva naladěna na stejnou notu, jako Parlament České republiky.

Novela nařízení byla projednána na 38. schůzi výboru pro evropské záležitosti Poslanecké sněmovny dne 12. září a rovněž na 41. schůzi výboru pro záležitosti EU Senátu. Příslušná usnesení výborů v zásadě plně podpořila pozici české vlády a upozornila v zásadě na stejná problémová místa, která identifikovala česká delegace i v rámci prvního projednávání na pracovní skupině rady.

A jak vypadá časový plán projednávání v kontextu předsednictví? Vzhledem k proceduře spolurozhodování bude nyní důležité stanovisko Evropského parlamentu, kde je zpravodajem Michael Cashman ve výboru LIBE. Podle kuloárních informací získaných z Evropského parlamentu a sekretariátu rady nelze očekávat dosažení kompromisu před červnovými volbami do parlamentu, přijetí nařízení tak téměř jistě spadne do období předsednictví Švédska. Naším úkolem bude proto moderovat projednání na úrovni rady a v rámci hledání kompromisu postupovat citlivě zejména proto, že jde o proevropský parlament zajímavé téma, na kterém se zřejmě budou chtít v rámci volební kampaně profilovat někteří europoslanci.

Jak jsem již uvedl, usnesení navržené evropským výborem za vedení pana kolega Sefziga vnímám jako podporu vládního postoje, i proto pro něj jako člen rád zvednu ruku. Děkuji.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Já vám děkuji, pane ministře. Výborem, který se zabýval tímto tiskem, je výbor pro záležitosti EU. Ten přijal usnesení, které vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. N 103/06/03. Zpravodajem výboru je pan senátor Luděk Sefzig, kterého prosím, aby nás seznámil se zpravodajskou zprávou. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Luděk Sefzig: Děkuji za slovo, pane předsedající. Zpráva bude velice stručná. V podstatě skutečně podpořím ten fakt, že naše stanovisko není

v rozporu s vládním stanoviskem a spíše chceme v našem usnesení jen upozornit na některé věci, které jsou možná ve větší citlivosti vůči parlamentní komoře, ale v zásadě souhlasíme s postojem vlády.

V našem usnesení je především zdůrazněn ten fakt, že pociťujeme, že přijímaný návrh nařízení, což je tedy právně přímo aplikovatelný evropský akt, není úplně ztotožněný s tím, abychom veřejnosti neschraňovali a neuzavírali je před některými dokumenty, tzv. průběžnými dokumenty, které jsou součástí procesu schvalování. A proto jsme si dovolili na tento fakt upozornit. Na druhou stranu jsme si plně vědomi toho, že informovanost a větší transparentnost slouží jistě ke zvýšení legitimacy a zájmů občanů o právní agendu. Ale na druhé straně této řady je také ochrana osobních údajů. A je dobře, že pan místopředseda vlády tady zmínil ten jeden judikát.

Já nebudu komentovat to, co jste dostali v tisku jakožto doporučení našeho výboru Senátu, co bychom měli přijmout, ale dovolím si jenom upozornit na to, že se jako senátor přihlásím a velmi bych doporučil, abychom z toho usnesení změnili jeden termín, který, když jsme schvalovali, jsem si neuvědomil a trochu jsem ho přejal z některých dokumentů. Je to termín, který není tak zcela úplně přesný. A protože není zatím přesně definován evropský občan, tak bych doporučil, abychom tam, kde zmiňujeme evropského občana, nahradili tento termín termínem „veřejnost“, a myslím, že usnesení bude potom lepší, alespoň terminologicky bude lepší. Čili v bodě č. 1 „ke zvýšení důvěry veřejnosti a jejích přímo volených zástupců v evropské instituce“, a v bodu č. II/2 na konci věty „její odpovědnosti ve vztahu k veřejnosti“, nahradit tedy „k evropským občanům“.

Nebyl jsem tak stručný jako kolega Adamec, ale navrhuji jenom tyto dvě terminologické změny, které podstatu našeho usnesení nemění.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Já vám také děkuji, pane senátore. Prosím, posadte se ke stolku zpravodajů.

Otevírám rozpravu. Kdo se, prosím, hlásí do rozpravy? Nikdo, rozpravu tedy končím. Pana předkladatele se nemám na co zeptat. Pane zpravodaji, vy jste avizoval závěrečné vystoupení, prosím. Slovo má pan předseda Luděk Sefzig.

Senátor Luděk Sefzig: Děkuji ještě jednou za slovo. Chtěl bych jenom znovu zopakovat, že v usnesení, které jste dostali do svých lavic, doporučuji změnit slovo „veřejnosti“ v odstavci č. 1 a č. I/2 a tím nahradit neurčitý termín „evropských občanů“. Je to takto terminologicky jistě správnější.

Jinak další znění našeho usnesení je stejné. Doporučil bych, abychom hlasovali o tomto de facto pozměňovacím návrhu a teprve pokud by toto neprošlo, hlasovat o původním návrhu, kdy upozorňuji, kde je terminologická nepřesnost. Čili čistší by bylo, abychom hlasovali o tomto návrhu.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám. Budeme **hlasovat o předneseném návrhu**. V sále je přítomno 32 senátorek a senátorů, znamená to, že kvórum se dostalo až k počtu 17. Jsme usnášeníschopní.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s návrhem i se zpřesněním, necht' zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Děkuji vám. A nyní kdo jste proti, prosím, stiskněte tlačítko NE a zvedněte ruku.

Končí hlasování pořadové č. 20. Skončilo schválením návrhu. Z 33 přítomných a tedy při kvóru 17 nikdo nebyl proti, 27 hlasů bylo pro. **Návrh usnesení Senátu byl přijat.**

Děkuji panu předkladateli i panu zpravodajovi.
Dostáváme se k dalšímu bodu, kterým je

Závěrečná zpráva Dočasné komise Senátu pro posouzení ústavnosti KSČM

Prosím pana předsedu Dočasné komise senátora Jaromíra Štětinu, aby nás se zprávou seznámil.

Senátor Jaromír Štětina: Děkuji vám, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové, moje zpráva bude krátká.

V listopadu 2006 plénum Senátu Parlamentu České republiky uložilo svým usnesením Dočasné komisi prozkoumání ústavnosti KSČM dva základní body. Měli jsme prozkoumat, zda Komunistická strana Čech a Moravy řádně dodržuje zákony ve smyslu § 4 zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích a pak jsme měli zjistit, zda existence Komunistické strany Čech a Moravy odpovídá článku 5 hlava I. ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústavy České republiky.

Komise na svém zasedání v únoru 2007 schválila seznam témat, kterými se bude zabývat. Tato témata měla být zpracována v celkem 21 kapitolách závěrečné zprávy. Zadání jsme dodrželi a kapitoly byly v komisi zpracovány. Je to těchto 21 kapitol závěrečné zprávy.

Cílem práce koordinátorů zprávy bylo shromáždit a vyhodnotit v jednotlivých kapitolách dokumenty vznášející, resp. dokládající důvodnou pochybnost ústavnosti KSČM. Tyto a další dokumenty zabývající se činností KSČM tvoří podstatnou část celé závěrečné zprávy. Jsou značně obsáhlé a představují stovky stran.

Ze získaných a prostudovaných materiálů pak komise vybrala nejzávažnější indicie porušování zákonů ve smyslu zákona č. 424/1991 Sb., komise jich vybrala celkem 34, a článku V Ústavy. Komise jich vybrala celkem 42. Celkem tedy komise uvádí 76 indicií porušení zákona či Ústavy ČR Komunistickou stranou Čech a Moravy. Četnost a dlouhodobé opakování indicií porušování Ústavy a zákonů ve smyslu zákona č. 424/1991 Sb., jsou znepokojující a závažné. Na jejich základě přijala Dočasná komise pro zkoumání ústavnosti KSČM usnesení, které vám nyní přečtu. Je to usnesení naší komise, které bylo přijato jednomyslně všemi hlasujícími včera, den před naším zasedáním. Návrh, který předkládáme Senátu, tedy zní:

Komise po diskusi k předložené Závěrečné zprávě senátní komise pro posouzení ústavnosti KSČM doporučuje plénu Senátu Parlamentu České republiky přijmout následující usnesení:

Senát Parlamentu České republiky shledává četnost a dlouhodobě opakované indicie porušení Ústavy ČR a nedodržování zákonů ve smyslu Zákona o sdružování v politických stranách a politických hnutích č. 424/1991 Sb., Komunistickou stranou Čech a Moravy jako znepokojující a závažné.

Senát Parlamentu České republiky se domnívá, že by se Nejvyšší správní soud zejména ve smyslu § 3 a § 15 zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích měl na základě návrhu podaného vládou senátním podnětem zabývat, protože existují důvodná podezření, že Komunistická strana Čech a Moravy nemůže vyvíjet činnost, neboť porušuje Ústavu a zákony (viz § 4 zákona 424/1991 Sb.).

Konečně Senát PČR ukládá předsedovi Senátu, aby postoupil Závěrečnou zprávu Dočasné senátní komise pro posouzení ústavnosti KSČM vládě.

Tolik usnesení, které jsme včera přijali. V diskusi jsem připraven odpovědět podrobněji na jakékoli otázky. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám a prosím, zaujměte místo u stolu zpravodajů. Otevírám rozpravu. Prosím, kdo se hlásí do rozpravy? Pan místopředseda Senátu Jiří Liška, dále promluví senátoři Bedřich Moldan, Martin Mejstřík. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda Senátu Jiří Liška: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, velmi si vážím houževnatosti a oceňuji práci pana kolegy Štětiny. Je smutné, že je nutné neustále připomínat velké části spoluobčanů naši minulost a je ještě smutnější, že mnoho z nich toto připomínání neslyší. A o to si myslím, že je práce našeho kolegy důležitější. Děkuji mu.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji. Dále promluví senátor Bedřich Moldan.

Senátor Bedřich Moldan: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové. Já jsem byl členem komise, o jejíž práci právě pan senátor Štětina podal zprávu. A musím říci, že si této práce velmi vážím a vážím si práce pana senátora a jeho spolupracovníků, a touto formou mu za to velice děkuji.

Ta práce byla velmi záslužná. Vidíte co do objemu shromážděných dokumentů a jiných materiálů, že to nebylo jednoduché. Je to skutečně veliký kus práce a já jsem přesvědčen, že způsob, který byl zvolen, to znamená zcela jednoznačně a naprosto jasně a transparentně shromáždit dokumenty, které podle našeho názoru jasně dokazují, že činnost, kterou vyvíjí KSČM v současné době a v době nedávno minulé až do dneška, že není v souladu s ústavním a právním pořádkem této republiky, že na 76 indiciích je zcela jasně dokázáno.

Já jsem přesvědčen, že díky našemu panu předsedovi, díky spolupráci s dalšími členy komise a dalšími spolupracovníky jsme shromáždili jasný a zřetelný soubor materiálů, který zakládá důvodné podezření a důvodný pocit této naší komise, ale není to jenom pocit, jsme o tom hluboce přesvědčeni, že by byla potřeba, aby se vláda touto záležitostí zabývala a podala podnět Nejvyššímu správnímu soudu jako kompetentnímu orgánu, který by měl v té věci rozhodnout. Proto velmi podporuji návrh usnesení, který naše komise připravila a přijala, a doporučuji, aby se plénum Senátu vyjádřilo souhlasně s tímto návrhem.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji. Senátor Martin Mejstřík má slovo.

Senátor Martin Mejstřík: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení pánové, já bych úvodem přece jen požádal pana předsedu komise, ctěného kolegu Štětinu, jestli by zde neodpřednášel alespoň některé z těch několika desítek důkazů, které dle našeho názoru prokazují, že existence a činnost KSČM je neústavní. Myslím si, že si to zaslouží toto ctěné plénum, zaslouží si to členové komise i celý tým, který s panem kolegou Štětinou a s námi na zprávě pracoval. Ona má několik stovek stran.

Bylo by možná vhodné, to téma si to zasluhuje, aby zde některá závažná obvinění padla.

Já se zmíním o dvou z nich. Před 2 lety, to byla doba, kdy jsme minimálně 2 roky s některými z vás na tom tématu KSČM, příp. dekomunizaci společnosti pracovali. Pojali jsme jisté podezření, že KSČM je minimálně personálně určité ideologicky provázána s bývalou Komunistickou stranou Československa. Až díky činnosti komise se nám ovšem podařilo dokázat to, co jsme netušili. KSČM nejenže je nepřímo navázána na bývalou KSČ, ale ona je její přímou organizační složkou. KSČM nikdy nebyla nově registrována, vždy do této doby zůstala registrována jako organizační složka Komunistické strany Československa, která byla zákonem 198/1993 prohlášena za zločinnou a zavrženíhodnou organizaci.

Já jsem nastupoval do Senátu s tím, že musíme tuto právní animozitu změnit. Že není možné, aby zde byla komunistická strana, o jejíž minulosti bylo mnoho napsáno a mnoho řečeno, a zároveň platil zákon, který konstatuje, že doba komunistické diktatury a komunistická strana byla zločinnou a zavrženíhodnou organizací. Vráťím se zpátky ke komisi – nám se podařilo prokázat, že KSČM je organizační složkou této zločinné organizace. Já si nedovedu představit, že by od tohoto momentu orgány činné v trestním řízení nezačaly jednat. A skoro bych vyzval z tohoto místa ministra vnitra, aby na základě této informace, kterou nota bene jsme dostali od něho nebo z jeho ministerstva, začal jednat neprodleně.

Co se týče usnesení, které pan kolega, resp. naše komise navrhuje: já jsem zvažoval, zdali ho nedoplnit ještě o dva body. Zdali ho nedoplnit o návrh panu prezidentovi, aby to byl on, kdo podá Nejvyššímu správnímu soudu návrh na rozpuštění této politické strany. Zvažoval jsem také, jestli bychom my, členové komise, neměli podat trestní oznámení. Jednak na členy této organizace a jednak i pro nečinnost na orgány činné v trestním řízení, protože tyto informace, v podstatě všechny informace, které jsou v té zprávě, jsou z veřejných zdrojů, to nejsou žádné tajné archivy, které bychom otevírali.

Nakonec jsem ze svých úvah neustoupil, ale ze svého záměru jsem ustoupil a rozhodl jsem se podpořit usnesení tak, jak je předloženo, protože se domnívám, že je potřeba soustředit síly opravdu na jeden konkrétní bod a tím je v tomto momentě vláda České republiky a pan premiér Topolánek.

Závěrem mi dovoluje vnést ale malou pochybnost. Komise a Senát jako takový odpracoval velký kus práce. Opravdu jsme posunuli informace i téma dekomunizace za poslední roky. I kdyby česká vláda v tomto momentě se rozhodla, že vyslyší náš návrh a po prostudování našich přímých i nepřímých důkazů opravdu podá Nejvyššímu správnímu soudu žádost o rozpuštění KSČM, narazíme zde na českou justici. A tady dovoluje malinkou vsuvku.

Já jsem si v posledních měsících dovolil udělat malou analýzu. Ve velmi stručné verzi si dovolím vás s ní seznámit. Začnu lety devadesátými. V letech 1990 až 1992 převzalo naše demokratické soudnictví minimálně 1600 soudců z doby komunistické totality, z nichž plných 50 % bylo členy KSČ. Oné zločinecké organizace.

V roce 2008 máme v české justici ještě stále 30 % soudců s minulostí, která je svazuje se členstvím v KSČ, v této zločinné a zavrženíhodné organizaci.

Daleko nejhorší je situace na úrovni soudů s vyšší instancí. Tam to není 30 %, tam to je 41 %, a to jsou soudy, které mají daleko důležitější roli nebo obecné soudy. Jen namátkou jsme si vybrali pro ilustraci Vrchní soud v Praze. Na Vrchním soudu v Praze máme 66 % soudců, kteří byli členy této zločinecké organizace. 66 % soudců! A dostávám se k Nejvyššímu správnímu soudu, kde, bude-li nám přáno a jak

jsem řekl, podá vláda návrh na rozpuštění KSČM, tak na Nejvyšším správním soudu, který má 26 soudců, v této době pracuje 31 % soudců starších 60 let, to znamená, že větší část svého působení pracovali v době totality. Nám se do tohoto dne nepodařila zjistit politická příslušnost v té době. Nicméně zjistili jsme, že 15 % soudců působilo za totality na vojenských prokuraturách nebo bylo vojenskými soudci. Já připomínám, že vojenští prokurátoři a vojenští soudci neprošli vůbec žádným sítem v 90. letech. Takže nebyla vůbec posuzována jejich mravní nebo politická bezúhonnost.

Dostávám se k předsednictví Nejvyššího správního soudu. Předsedou je člověk, který byl kandidátem KSČ. A jeho jediným místopředsedou je člověk, který byl dlouholetým členem KSČ. Já toto zde zmiňuji jenom proto, abychom si uvědomili, proti čemu v této době stojíme, proti čemu bojujeme a v jaké situaci se nalézáme.

Chtěl bych vám všem poděkovat za podporu v našem úsilí, za to, že komise mohla vzniknout, všem členům za jejich práci, za to, že podpořili usnesení. A jen věřím, že náš zápas o pochopení a očistění se od minulosti nevzdáme a budeme v něm pokračovat, protože nelze tento balvan tlačit před sebou. My prostě ten zápas musíme podstoupit a já děkuji této komoře, že se k tomu staví čelem. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám. Kdo se dále hlásí do rozpravy? Nikdo. Takže rozpravu končím a táži se pana předsedy komise, zda si přeje k proběhlé rozpravě se vyjádřit. Ano, prosím.

Senátor Jaromír Štětina: Děkuji, pane předsedající. V diskusi vystoupili tři kolegové senátoři. Pan místopředseda Senátu vznesl slova o užitečnosti práce, kterou jsme udělali. Pan profesor Moldan jako člen naší komise objasnil, jakým způsobem jsme pracovali a co ta zpráva obnáší. A konečně pan senátor Mejstřík nám objasnil především situaci soudnictví. Já si nemyslím, že teď stojíme v nějakém bojovém šiku. To, co tady komise předkládá, je snaha o to, aby právo fungovalo.

Pan Mejstřík mě vyzval, abych přednesl některý z příkladů. Já bych chtěl upozornit na to, že soustavně KSČM porušuje především článek V. Ústavy. Já se pokusím vám ho zopakovat, abyste věděli, o co jde.

Článek V. říká, že součástí našeho politického systému mohou být pouze ty strany a hnutí, které odmítají násilí jako prostředek dosažení svých cílů. Ústavodárce nepoužil slova, která používají násilí. On předjímá. A v mnoha ohledech, které jsou zde doloženy, KSČM násilí neodmítá.

Já vám dám jeden příklad, kterým je třeba indicie č. 515, je to základní oficiální dokument VI. sjezdu KSČM.

Zpráva ÚV KSČ o činnosti KSČ po V. sjezdu, a tam se říká: „Strany politické komunistického typu jsou politické strany, které se snaží hledat nové cesty atd. Jejich úspěšnost závisí na tom, zda jsou schopny přicházet s řešeními. Nemohou se omezovat na potřeby dané chvíle. Jsou neustále kupředu pobízející silou komunistickým manifestem.“

Přečtu vám hlavní závěrečnou část komunistického manifestu Karla Marxe: „Komunisté pokládají za nedůstojné, aby tajili své názory a úmysly. Prohlašují otevřeně, že jejich cílů lze dosáhnout jen násilným svržením celého dosavadního společenského řádu.“

Zdůrazňuji, že dokumenty KSČM, ať je to tento nebo celá řada dalších, nemluví o ideologii, ale mluví o Marxovi a o Leninovi jako o základním pilíři činnosti. Není to tedy verbální zločin. Nemůžeme se na to koukat, jde skutečně o porušení ústavy podle našeho soudu. Koneckonců tady říká pan předseda v dokumentu ze VI.

sjezdu, že se máme řídit Leninovou tezí, že každý krok hnutí se poměřuje tím, jaké vytváří podmínky do budoucna Leninovou tezí.

Přečtu vám jeden text: „Soudruzi, povstání kulaků v pěti okresech musí být bez milosti rozdraceno. Zájmy celé revoluce to vyžadují, neboť všude vzplála poslední a rozhodná bitva s kulaky. Musí být dán příklad. Pověste ne méně než sto známých kulaků, boháčů, vyděračů. Za druhé zveřejněte jejich jména. Seberte jim veškeré obilí. Určete... atd.“ Podepsán Uljanov – Lenin v jednom dopise do Simbirsku, napsaný v srpnu 1918.

Když si přečtete Stát a revoluci, stěžejní dílo Vladimíra Ilijče Lenina – Uljanova, zjistíte, že to je nejobsáhlejší příručka teroru, jaká byla ve 20. století napsána. A tyto dvě kuriózní postavy má KSČM ve svém znaku a chce podle nich vyvozovat svoji další činnost. To si myslím, že je právě podstata té protiústavnosti, o které mluvím.

Druhá část těch trestných činů se týká samozřejmě trestního řádu (§ 260, 261, 261a), to je rozněcování třídní zášti, těch příkladů je tam celá řada. Jsou tam asi 3 nebo 4 indicie porušování 261a), tj. popírání komunistické genocidy, které jsou zcela průkazné a na nejvyšší úrovni oficiálních dokumentů. Většina těch dokumentů jsou oficiální dokumenty strany z veřejných zdrojů. To je asi všechno, co jsem k tomu, pane předsedo, chtěl říct. Prosím vás, abyste přistoupil k hlasování.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji, pane předsedo.

Usnesení máme všichni před sebou, po znělce **budeme hlasovat**.

Konstatuji, že v sále je přítomno 39, kvórum je 20. Zahajuji hlasování. Kdo je pro usnesení, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko ANO. Děkuji. Kdo jste proti tomuto návrhu usnesení, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko NE.

Právě skončilo v pořadí 21. hlasování, skončilo schválením návrhu usnesení. Z 38 přítomných při kvóru 20 pro 30, proti 2. **Návrh usnesení byl schválen.**

Nyní budeme projednávat bod, kterým je

Informace komisí Senátu o činnosti za rok 2008

Informace jste obdrželi jako **senátní tisk č. 341**. Senát v 6. funkčním období zřídil 6 stálých komisí a dvě dočasné komise a stanovil jim úkoly. Zároveň jim uložil svým usnesením č. 10 z 29. listopadu 2006, aby jedenkrát ročně informovaly Senát o plnění stanovených úkolů.

Prosím nejdříve pana senátora Josefa Zosera, aby nás seznámil se zprávou Stálé komise Senátu pro krajané žijící v zahraničí. Prosím.

Senátor Josef Zoser: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, měl jsem tu čest v posledním roce svého senátorování být předsedou Komise pro krajané žijící v zahraničí. Naše komise čítala 13 členů, ale také jsme měli 22 členů koordinační rady, tj. členů našich krajanů, kteří dojížděli do koordinační rady vždy před jednáním naší komise.

Podrobná zpráva o činnosti naší komise je uvedena v senátním tisku č. 341. Nicméně před rokem, když jsem nastupoval na post předsedy této komise, jsme si vytkli dva cíle. Jedním byla novela zákona o korespondenční volbě, a jak jste jistě dneska během jednání zaznamenali, tento návrh se nám podařilo, musím říci, v Senátu již potřetí předložit. Předpokládám, že tentokrát zákon bude úspěšně schválen nejen v Senátu, ale i v Poslanecké sněmovně, a že naši krajané se konečně dočkají korespondenční volby, tak jak si přejí už dlouhá léta.

Druhým zákonem, kterým jsme se chtěli podrobně zabývat, byl zákon o dvojitým občanství, nicméně v souvislosti s přijímáním obdobného zákona v rámci Evropské unie jsme byli trochu přibrzděni Ministerstvem vnitra, a to z toho důvodu, abychom nedopadli jako při schvalování některých záležitostí, souvisejících s občanskými průkazy, kde se posléze pravidla nějakým způsobem měnila. Tímto zákonem jsme se nezabývali.

Chtěl bych v závěru říci, že práce v komisi pro krajany byla pro mě takovým bonbónkem na dortu tady v Senátu, v mém posledním roce senátorování. A protože je to v této chvíli mé poslední vystoupení zde před vámi, tak bych chtěl jednak vám všem poděkovat za spolupráci a těm, kteří budou pokračovat, aby přijímali jenom samé dobré, krátké, srozumitelné zákony, které pomohou naší veřejnosti, a těm, kteří končí, tak jako já, bych chtěl popřát, aby v novém životě uspěli, a aby byli hlavně zdraví. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane senátore. Prosím pana senátora Josefa Kalbáče, aby nás seznámil se zprávou Stálé komise pro ochranu soukromí.

Senátor Josef Kalbáč: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové. Stálá komise Senátu pro ochranu soukromí je nejmladší ze všech orgánů, které v Senátu do této doby fungovaly a fungují. Byla ustavena 29. listopadu 2006 a za své působení, si myslím, vykonala dost dobré a pozitivní práce.

Do října 2008 se celkem sešla na 7 schůzích. Ten druhý rok své činnosti převážně věnovala legislativní činnosti a zabývala se aktuálními problémy na poli ochrany soukromí, např. bezpečnostním systémem Czech Point a zneužitím kamerových systémů a některých dalších.

Komise i v tomto roce úzce spolupracovala s úřadem pro ochranu osobních údajů. Chtěl bych tady poděkovat a vyzdvihnout práci jejího předsedy pana dr. Němce, který se pravidelně zúčastňoval našich zasedání a se svými spolupracovníky dával nové podněty a impulsy k další činnosti.

Jednotlivé body, které jsme projednávali, jsou uvedeny ve zprávě, která je písemně k dispozici, a myslím si, že bude mít komise i v příštím období dostatek tvůrčí činnosti v tom, aby se nadále věnovala problematice zejména kamerových systémů, odposlechů a dalších věcí, které budou z titulu její funkce možno realizovat.

Vážené kolegyně a kolegové, protože to bylo také moje závěrečné vystoupení tady v Senátu, chtěl bych i já vám všem srdečně a upřímně poděkovat za velmi příjemné pětileté působení mezi vámi, za vzájemnou spolupráci v duchu, jež byla z mého pohledu velmi tolerantní, a naplňovala ideu parlamentní demokracie, jejíž základy položil právě před 90 lety náš první prezident Tomáš Garrigue Masaryk ve známé washingtonské deklaraci v předvečer 28. října 1918.

Děkuji též všem zaměstnancům Senátu za spolupráci, ochotu, slušné vystupování a bezchybný servis, děkuji všem kolegům, kteří opouštějí Senát, aby se jim na další životní cestě dařilo dobře a provázelo je především zdraví. A vám, milé kolegyně a vážení kolegové, kteří zůstáváte, přeji vše dobré ve vaší zodpovědné senátorské práci, přeji vám tolerantní prostředí, aby vydrželo i do budoucna, abyste svým přístupem přispěli k dalšímu pozitivnímu zviditelnění českého Senátu v očích naší stále velmi kritické veřejnosti. Děkuji vám.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane senátore. Pane předsedo. A prosím paní senátorku Danielu Filipiovou, aby nás informovala o činnosti Stálé komise Senátu pro práci Kanceláře Senátu. Prosím.

Senátorka Daniela Filipiová: Děkuji, pane předsedající, kolegyně, kolegové, já nebudu číst celou zprávu, určitě jste si ji sami přečetli. Jen shrnu, že jako obvykle komise pracovala v počtu 9 členů a dovolím si touto cestou všem členům a paní tajemnici poděkovat za jejich práci, která, myslím si, byla velmi tvůrčí, a prostředí práce té komise bylo velmi tvůrčí, a myslím si, že i vstřícné a klidné. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, paní senátorko. Poprosím pana senátora Jiřího Žáka, aby nás informoval o činnosti Stálé komise pro rozvoj venkova. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Jiří Žák: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, Stálá komise Senátu pro rozvoj venkova v 6. funkčním období pracovala ve složení 15 lidí. Podrobnou zprávu máte před sebou. Komise se sešla sedmkrát na schůzi, dvakrát na výjezdním zasedání a uspořádala tři semináře. Komise se zabývala problematikou zákonů, dotýkajících se nějakým způsobem venkova nebo zemědělství. Patří k největším komisím zde v Senátu. Má 15 členů.

Chtěl bych využít této příležitosti, abych poděkoval dosavadní paní předsedkyni Domšové, která zde není, za její práci, a děkuji vám za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane senátore. Nyní prosím pana senátora Jiřího Oberfalzera, aby nás seznámil se zprávou Stálé komise Senátu pro sdělovací prostředky.

Senátor Jiří Oberfalzer: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, naše komise pracovala opět v průběhu uplynulého roku standardním stylem. Měli jsme 6 schůzí, na kterých jsme projednávali tematiku týkající se médií anebo komunikace. Projednali jsme celkem 5 návrhů zákonů, k nim jsme přijali zhruba 2 pozměňovací návrhy. Ty se vždy podařilo prosadit i jako názor pléna Senátu.

Projednali jsme dvě výroční zprávy a opět náš návrh na usnesení byl v souladu jak s VVVK, tak s výsledným názorem Senátu.

Uspořádali jsme také dva semináře. Jeden byl věnován hernímu zákonu a novým médiím a zabýval se zejména otázkou regulace v prostředí nových možností provozování her, které dosud zákon nerozpoznává.

Další seminář byl věnován televizi veřejné služby v digitální éře a smyslem bylo diskutovat o pojmu veřejné služby obecně, ale také o jeho flexibilitě a o jeho chápání v prostředí nových možností digitálního televizního vysílání.

Naše komise také po různých přepracováních předložila úspěšně návrh zákona na změnu voleb do rad médií veřejné služby, a tento byl schválen. To je všechno, děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji, pane senátore. A nyní uděluji slovo paní senátorce Jiřině Rippelové, aby nás seznámila s informací o činnosti Stálé komise Senátu pro Ústavu České republiky a parlamentní procedury. Prosím.

Senátorka Jiřina Rippelová: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, Stálá komise Senátu pro Ústavu a parlamentní procedury ve druhém roce

6. funkčního období pracovala v nezměněném složení, tedy ve složení Rippelová jako předsedkyně, pan senátor Volný jako místopředseda, kolegové Petr Pakosta, Soňa Paukrtová, Petr Pithart, Luděk Sefzig, Jaromír Volný, Jiří Žák a dva členové z řad nesenátorů, pan exsenátor Outrata a Stodůlka.

Myslím si, že tento smíšený model lze považovat v zásadě za osvědčený, neboť nám umožňuje propojit zohlednění proměnlivých výsledků voleb a aktuálního politického složení Senátu se zachováním kontinuity, založené na zkušenosti a odbornosti bývalých senátorů a dlouholetých aktivních členů komise. Domnívám se, že např. pan senátor Jaromír Volný bude mít zájem pokračovat coby nesenátor a podílet se na práci této komise. Velmi bych si to přála.

Přesto si však myslím, že do budoucna by bylo dobré zvýšit zájem senátorů o práci v komisi, jež může být úspěšná jen tehdy, když nebude komunikovat pouze s okolím, ale především bude v mezích své působnosti respektována senátory a senátorskými kluby.

V inkriminovaném období jsme se sešli na 10 schůzích, v dubnu jsme přijali delegaci Spolkové rady Rakouské republiky. Z velké konference, kterou jsme uspořádali na konci roku 2007 ve spolupráci s ÚPV a která se týkala soudnictví, byl vydán v letošním roce sborník na toto téma. Rovněž jsme před nedávnem uspořádali prezentaci kolektivní monografie, teorie a praxe tvorby práva.

Ovšem těžištěm práce ústavní komise v tomto roce byla příprava návrhu zákona o zásadách styku Poslanecké sněmovny a Senátu mezi sebou, vám dobře známý stykový zákon. Na základě v Senátu zpracovaných tezí byl připraven pracovní návrh zákona, který byl postupně cizelován, vylepšován v návaznosti na připomínky členů komisí. Sešli jsme se rovněž dvakrát s partnerskou komisí Poslanecké sněmovny.

Návrh zákona byl Senátem v září v nezměněné podobě schválen a nyní je ve stádiu již stanoviska vlády k tomuto návrhu zákona a čeká na první čtení v Poslanecké sněmovně.

Je ovšem třeba dodat, že na práci ústavní komise bude teď potřeba navázat prací politické reprezentace na úrovni parlamentních klubů a vedení obou komor, jež vlastně na návrhu stykového zákona iniciovala.

Ve vazbě na stykový zákon ovšem zatím jen v časnějším stádiu přípravy, byly zvažovány rovněž případné změny zákona o jednacím řádu Senátu. Kromě změn povíce technických se jedná především o evropskou část jednacního řádu, to je také o implementaci Lisabonské smlouvy, pokud bude ratifikována.

Tato diskuse je limitována nejistotou stran přijetí stykového zákona, neboť v takovém případě by se v jednacím řádu Senátu musel ocitnout rovněž povinný souhlas Senátu k uplatnění přechodové klauzule a klauzule flexibility.

Vedle stykového zákona si ústavní komise i nadále všímala vztahu pravidel parlamentního jednání a kvality tvorby práva, a to především na dvou tematicky vyhraněných schůzích na základě referátů pracovníků legislativního odboru Kanceláře Senátu jednak k problémům legislativní techniky, jednak k relevantním nálezům Ústavního soudu. Standardní součástí činnosti ústavní komise je zpracovávání stanovisek k různým návrhům a jiným dokumentům dotýkajících se její působnosti.

V tomto roce se jednalo především o stanovisko k dopadům Lisabonské smlouvy na ústavní pořádek ČR a ke kvalifikaci Římského statutu Mezinárodního trestního soudu. Prvně zmíněné stanovisko bylo připraveno po konzultacích s celou řadou expertů.

Pokud se týká druhého stanoviska, zaměřilo se na identifikaci znaků Římského statutu, umožňujících ho prohlásit ho za smlouvu podle článku 10a Ústavy.

Ve třetím ze stanovisek ústavní komise analyzovala zohlednění nálezů Ústavního soudu ve vztahu k nezávislosti soudní moci. V tomto ohledu shledala značné deficity. Dále se věnovala procesu přípravy a projednávání návrhu novely soudcovského zákona, který byl přijat Poslaneckou sněmovnou v problematičtější formě takzvaného komplexního pozměňovacího návrhu.

Posledním významným bodem agendy komise bylo projednání žádosti ministra a předsedy Legislativní rady vlády o vyjasnění jejího postoje k možnosti zavedení přímé volby prezidenta republiky. K této otázce se komise, jak už tady bylo dopoledne řečeno, staví rezervovaně a vyslovila se k řadě dílčích otázek.

A co se týče výhledů naší komise – na základě zkušeností dnes už letitých, je celkem zřejmé, že asi nemá valného smyslu pokoušet se o nějakou dalekosáhlejší ústavní změnu vycházející ze starších návrhů komise. Účelnější je rozvíjet ústavní systém korektních prací, a jen v nezbytných případech korigovaných promyšleným zásahem ústavodárce. Konečně ani z hlediska Senátu se ve stabilizovaném ústavním prostoru nejedná o prioritu, na níž by byla míra shody srovnatelná s dobou ještě před několika lety.

V následujícím funkčním období se proto chceme zaměřit na následující – jednak dokončit projednání návrhu takzvaného stykového zákona, připravit novelu zákona o jednacím řádu Senátu k implementaci Lisabonské smlouvy, týkající se žaloby k Evropskému soudnímu dvoru a účastnit se diskusí o případném zavedení přímé volby prezidenta republiky, respektive o zavedení obecného referenda tak, aby byla zachována povaha ústavního systému jako funkčního celku. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, paní předsedkyně. A prosím pana senátora Vladimíra Sehnala, aby nás seznámil se zprávou o činnosti Dočasné komise Senátu pro zjištění osob z politických důvodů zadržovaných, vězněných a jinak perzekuovaných běloruským režimem. Prosím, pane senátore.

Senátor Vlastimil Sehnal: Pane předsedající, kolegyně a kolegové. Dočasná komise Senátu pro zjištění osob z politických důvodů zadržovaných, vězněných a jinak perzekuovaných běloruským režimem pracovala v osmičlenném složení. Na schůzích komise byli přítomni zástupci různých občanských iniciativ, a to zejména členové sdružení Člověk v tísni a různých běloruských aktivistů.

Členové komise se také pravidelně scházeli jak na půdě Senátu, tak mimo Senát, a to především s běloruskými občanskými aktivisty. Právě takto jsme se zúčastňovali pravidelných setkání běloruských opozičních činitelů v Praze, která se konají jedenkrát za měsíc.

Členové komise se rovněž zúčastňují různých setkání s představiteli státní správy za účelem předávání informací a řešení konkrétních problémů. Na závěr bych rád zdůraznil, že naše komise vstoupila do povědomí nejen v občanských iniciativách, sdružujících pod běloruskou opozicí, ale i samotní běloruští opoziční činitelé ji vnímají jako součást evropských demokratických struktur a institucí při napomáhání v řešení demokracie a obhajování lidských práv v Bělorusku. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane senátore. Pane senátore Štětino, když dovolíte, já vás nevyzvu, abyste zde podal zprávu o práci vaší komise, protože jsme ji posoudili a hlasovali jsme o ní. Souhlasíte? Děkuji. Takže otevírám rozpravu ke zprávám všech předsedkyň a předsedů komisí. Kdo se hlásí do rozpravy? Nikdo. Rozpravu končím.

Formálně vzato, musím se zeptat všech předsedů – pane senátore Zosere, přejete si? Nepřejete si. Ne, nebudu se ptát, protože nebyla žádná rozprava. Promiňte mi to.

Takže můžeme přistoupit k hlasování. Budeme hlasovat o návrhu usnesení vzít na vědomí informace komisí Senátu o činnosti za rok 2008.

V sále je přítomno 42 senátorek, respektive senátorů, znamená to, že kvórum je 22. Budeme **hlasovat o návrhu vzít na vědomí informace komisí**.

Zahajuji hlasování. Kdo jste pro tento návrh, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko ANO. Kdo jste proti, zvedněte, prosím, ruku a stiskněte tlačítko NE. Končí hlasování pořadové číslo 22.

Při přítomnosti 42 senátorek a senátorů a při kvóru 22 nikdo nebyl proti, 36 bylo pro. Takže jsme **schválili návrh usnesení** a projednávání tohoto bodu skončilo. Děkuji všem, kteří v rámci tohoto bodu vystoupili.

Nyní budeme projednávat bod, kterým je

Informace stálých delegací Parlamentu České republiky o činnosti za 6. funkční období

Informace jste obdrželi jako **senátní tisk č. 342**. Nejdříve uděluji slovo člence Stálé delegace Parlamentu ČR do Eurostředomořského parlamentního shromáždění paní senátorce Palečkové. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Senátorka Alena Palečková: Děkuji, pane předsedající, kolegyně a kolegové, dovoluji mi velmi stručně jenom výtah ze zprávy, kterou máte písemně v předložených materiálech. Eurostředomořské parlamentní shromáždění vzniklo v roce 2003 přímým odkazem na Eurostředomořské partnerství, takzvaný Barcelonský proces. Cílem tohoto projektu je vytvoření Středomoří jako oblasti míru a stability založené na respektování lidských práv, demokracie a právního státu. Dále se zaměřuje na prosperitu v ekonomické oblasti a řízení zóny volného obchodu. Třetím hlavním směrem je potom sociální a kulturní spolupráce, dialog kultur a spolupráce při řešení migrace. Toto shromáždění tvoří 120 poslanců zastupujících evropské země, přičemž 75 zástupců je z národních parlamentů a 45 je poslanců Evropského parlamentu a 120 poslanců z 10 partnerských zemí ze Středomoří. Krátce probíhá ve třech výborech – výboru pro politické záležitosti, bezpečnost a lidská práva, výboru pro ekonomické, finanční a sociální záležitosti a vzdělávání a dále výboru pro zlepšování životních podmínek. Pracuje tam ještě šest pracovních skupin s detailnějším zaměřením. Česká republika má v Eurostředomořském parlamentním shromáždění tři zástupce, tedy z řad poslanců národního Parlamentu – dva zástupci jsou z Poslanecké sněmovny a ze Senátu jsem tam já ve výboru pro politické záležitosti, bezpečnost a lidská práva. Toto parlamentní shromáždění je velmi mladé, funguje v podstatě pátý rok a z toho také vyplývá, že ono samo není zcela spokojeno s naplňováním cíle Barcelonského procesu a že na jednotlivých zasedáních, plenárních i výborových, zaznívají výzvy k tomu, aby činnost byla konkretizována a aby se nedostatky vzhledem k Barcelonskému procesu postupně odstraňovaly. Toť vše, co jsem vám chtěla sdělit zde na plénu a děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, paní senátorko. Prosím člena Stálé delegace Parlamentu ČR do Meziparlamentní unie pana Jiřího Pospíšila, aby nás seznámil on se zprávou této stálé delegace.

Senátor Jiří Pospíšil: Pane předsedající, dámy a pánové. Jak zde paní kolegyně mluvila o nejmladší instituci mezi parlamenty, tak já podám zprávu o delegaci snad nejstarší meziparlamentní organizace, protože meziparlamentní Unie (MPU) je mezinárodní organizací založenou v roce 1889. V současné době má víc členů, víc členských parlamentů, než ta předchozí organizace členů, kteří tam dojíždějí. Je to 138 členů parlamentů suverénních států a pět asociovaných členů, to znamená institucí, které se nazývají parlamenty, ale ve skutečnosti to parlamenty nejsou. Je to středoamerický parlament, evropský parlament, latinskoamerický parlament a parlamentní shromáždění Rady Evropy. Tato organizace vykonává činnosti, jež popisuje v písemné formě ve zprávě, kterou jste obdrželi. Z našeho Senátu tam byli čtyři členové, to znamená Tomáš Julínek, Ivo Bárek, Karel Barták a já. Několikrát jsme se sešli na přípravných schůzkách před konferencemi, kdy v tomto období to byly dvě, byla to 116. statutární komise v Indonésii a 117. shromáždění v Ženevě. Tam jsem byl sám za nás. Činnost organizace a jednání – 30 přijatých usnesení, kde se pokoušíme hlasovat tak, abychom podporovali evropské zájmy, máte popsáno v písemné zprávě. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane kolego, a prosím člena Stálé delegace Parlamentu ČR do Parlamentního shromáždění NATO pana senátora Jiřího Nedomu, aby nás informoval o činnosti delegace. Prosím, pane kolego.

Senátor Jiří Nedoma: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové. Již tady bylo řečeno, které jsou jednotlivé delegace. Já musím poznamenat, že Parlamentní shromáždění NATO bylo jako Severoamerické shromáždění založeno v roce 1955, nicméně po přijetí do NATO se ČR zastoupená parlamentní delegací stala řádným členem Parlamentního shromáždění NATO a má sedm členů a sedm náhradníků. Poměr členů jednotlivých komor našeho parlamentu byl stanoven na 5 poslanců a 2 senátory a ve stejném poměru je i zastoupení náhradníků. Za naši komoru je v tomto shromáždění v tomto uplynulém období pan senátor Vítězslav Vavroušek, do července roku 2007 tam s ním byl také pan senátor Alexandr Vondra, kterého jsem nahradil já, a pan Rostislav Slavotínek a pan senátor Jiří Žák jsou mými náhradníky do tohoto parlamentního shromáždění. Nebudu tady číst zprávu, kterou máte před sebou a která přesně popisuje, jak probíhala jednotlivá zasedání v tom období. Pouze bych připomněl, že na začátku tohoto období od podzimu roku 2006 se toto shromáždění sešlo v roce 2004 jedenkrát, v roce 2007 třikrát a v letošním roce dvakrát, přičemž druhé zasedání bude teprve probíhat v listopadu.

Co se týká témat, která byla probírána na těchto zasedáních, tak se jako červená niť táhly některé opakující se problémy, a to především otázka situace v Afghánistánu, Pákistánu, Kosovo a jihovýchodní Evropa vůbec, dále pak vztahy mezi NATO a Evropskou unií a transatlantické vztahy. Velice veliký zájem tohoto shromáždění přilákal i zájem Makedonie a Gruzie o členství v NATO. Z okrajových témat, která ale pro naši republiku jsou důležitá, bylo například téma protiamerické protiraketové obrany, tedy umístění radaru USA v České republice a umístění

interceptorů v Polsku. O těchto problematikách nebo problematice tohoto radaru se navíc členové naší delegace pravidelně scházeli s naším velvyslancem při NATO, který nás průběžně informoval například o pravidelných jednáních s ruskými vojenskými specialisty, kteří, jak jsme byli informováni, vždy dobře chápali, že tento systém není vojensky namířen proti území Ruska na rozdíl od politické reprezentace, která vydávala trochu jiná prohlášení. Zároveň se naše delegace podílela na formulování zprávy k tomuto bodu, která byla přednesena v Reykjavíku a kde díky těm připomínkám, které měla česká delegace, tato zpráva vyzněla velmi pozitivně. Já bych chtěl v závěru jenom připomenout ze zkušeností, které máme z těchto jednání, že pokud zvítězí zdravý rozum a odpovědnost našich zákonodárců v obou komorách našeho parlamentu a budou ratifikovány obě smlouvy týkající se umístění radaru, přispěje tak Česká republika nejen ke zvýšení euroatlantické bezpečnosti, ale také ke zlepšení transatlantických vztahů. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane senátore. A nyní uděluji slovo členu Stálé delegace Parlamentu ČR do Parlamentního shromáždění organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě panu senátoru Jaromíru Volnému. Prosím.

Senátor Jaromír Volný: Dámy a pánové, také tato delegace je parlamentní, to znamená, že má část poslaneckou a část senátní. Poslanců je v ní 5 a senátoři jsou 3. Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě sdružuje 56 států Evropy, Střední Asie, USA a Kanady. Základními úkoly Parlamentního shromáždění Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě jsou podpora meziparlamentního dialogu v celé oblasti jeho činnosti. Parlamentní shromáždění Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě přijímá na svých výročních zasedáních závěrečné deklarace a řadu rezolucí a doporučení.

Výbory se ve své práci věnují důležitým aktuálním problémům v oblasti mezinárodních vztahů. Delegace Parlamentního shromáždění OBSE jsou vysílány na zvláštní mise do oblastí latentních nebo aktivních krizí. Významnou součástí práce Parlamentního shromáždění OBSE je účast jeho představitelů ve volebních pozorovatelských misích v účastnických státech OBSE.

Stálá delegace Parlamentu ČR do Parlamentního shromáždění OBSE navázala na práci z předchozího volebního období a snažila se v rámci možností co nejaktivněji zapojovat do práce a aktivit této meziparlamentní instituce, a to jak pravidelným vysíláním svých zástupců na akce organizované Parlamentním shromážděním, tak účastí na pozorovatelských misích, v nichž vidí svůj největší přínos, který je oceňován i samotnou organizací. Podrobnosti o účasti na jednotlivých akcích a na pozorovatelských misích jsou v senátním tisku, který máte k dispozici, uvedeny. Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Já vám také děkuji, pane kolego, a prosím člena Stálé delegace Parlamentu ČR do Parlamentního shromáždění Rady Evropy pana Tomáše Jirsu, aby nás seznámil se zprávou o činnosti této stálé delegace. Prosím.

Senátor Tomáš Jirsa: Pane předsedo, dámy a pánové, Rada Evropy jako mezinárodní organizace byla založena již v roce 1949, v současné době sdružuje 47 států a trvale kandiduje Bělorusko, o kterém se jedná, zda už je možné ho přijmout.

Pět zemí – Svatá stolice, Spojené státy americké, Kanada, Japonsko a Mexiko – má statut pozorovatele.

Rada Evropy projednává otázky lidských práv, pluralitní demokracie, právního státu, evropské společnosti a nejrůznějších jevů ve společnosti, které se týkají např. diskriminace menšin, nesnášenlivosti, bioetiky, klonování, terorismu apod.

Za ČR máme sedm členů a sedm náhradníků. Ze Senátu je to kolegyně Filipiová, Gajdůšková, já a kolega Zlatuška. Scházíme se čtyřikrát ročně a projednáváme aktuální otázky evropské politiky týkající se výše zmíněných věcí. V posledním jednání na podzim jsme projednávali zejména souvislosti války mezi Gruzii a Ruskem jako dvěma členskými státy Rady Evropy, což se stalo od roku 1949, od založení, opravdu poprvé.

Děkuji vám za pozornost a celý text právě máte před sebou.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane senátore. A prosím člena Stálé delegace Parlamentu ČR do Středoevropské iniciativy pana Františka Kopeckého, aby nás seznámil se svou zprávou.

Senátor František Kopecký: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych krátce okomentoval zprávu o činnosti Stálé delegace Parlamentu ČR do Středoevropské iniciativy, kterou máte na stole před sebou.

Chtěl bych zde zdůraznit, že Středoevropská iniciativa sdružuje 18 zemí, které jsou z poloviny členy EU, polovina z nich není. Činnost řídí předsednická země, předsednictví rotuje s roční periodou na rozdíl od EU a v letošním roce předsedalo Moldavsko, v příštím roce převezme tuto štafetu Rumunsko.

Složení naší delegace bylo osmičlenné – pět poslanců a tři senátoři. Za Senát to byl kolega Josef Kalbáč, kolegyně Jiřina Rippelová a já, vedoucím stálé delegace byl pan poslanec Václav Mencl. Jako skoro živý inventář této stálé delegace bych chtěl říct, že naše aktivita za poslední dva roky byla zřejmě nejvyšší, co můžu tak pozorovat. Bylo to díky aktivitě našeho pana vedoucího.

Můžu říct, že se nám podařilo v tomto roce připravit a zorganizovat zde v Senátu zasedání ekonomického výboru Středoevropské iniciativy, což považuji osobně za největší úspěch, co se podařilo v této iniciativě vytvořit. Tématem tohoto výboru, tohoto zasedání byla budoucnost jaderné energie a byl jsem potěšen tím, že kolegové z ostatních států velice vysoce hodnotili odbornost ČR v této oblasti a přínosem byl nejen politický background, ale také obchodní prostředí.

V tomto roce jsme se zúčastnili také výboru pro politické a parlamentní otázky a kolega Kalbáč se zúčastnil výboru pro kulturní otázky. Myslím si, že činnost Středoevropské iniciativy má své opodstatnění a věřím, že aktivita ČR bude pokračovat dál. Tolik k této zprávě.

A vzhledem k tomu, že toto vystoupení bylo na půdě Senátu mým vystoupením posledním, tak mi dovoluji, abych vám všem poděkoval za spolupráci, bylo mi velkou ctí zde na půdě horní komory parlamentu pracovat a přeji vám, abyste schvalovali zákony, které budou prospěšné pro ČR nadále. Děkuji vám. (Bouchání přítomných do lavic.)

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane kolego, pane senátore, a prosím, a už naposledy, tentokrát členku Stálé delegace Parlamentu ČR do ZEU, do Prozatímního shromáždění pro evropskou bezpečnost a obranu paní

senátorku Lianu Janáčkovou, aby nás informovala o činnosti delegace. Prosím, paní senátorko.

Senátorka Liana Janáčková: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, nejlepší na konec. Já zde předkládám tuto zprávu za našeho vedoucího, za pana senátora Václava Roubíčka, který rovněž z tohoto slovuťného Senátu odchází, bohužel.

Ale já mám povinnost tady přednést jenom krátkou zprávu o tom, že vlastně jako jediný byl předsedajícím této komise pan senátor Roubíček, jinak to jsou ve všech ostatních případech poslanci. Pan senátor Roubíček a já jsme se zúčastňovali spolu s dalšími pěti poslanci zasedání Prozatímního shromáždění pro evropskou obranu a bezpečnost. Tato setkávání probíhají pravidelně v Paříži dvakrát ročně. Letos bylo zasedání v červnu, další má být ještě v prosinci a hlavním tématem jsou samozřejmě bezpečnost Evropy a strategie, jakým způsobem i komunikovat se zahraničím, s Amerikou. Já to teď už trochu zkracuji.

Shromáždění svolává s ohledem na aktuální politické události i mimořádná zasedání, ve spolupráci s národními parlamenty organizuje tématicky zaměřená kolokvia nebo semináře k aktuálním otázkám, např. v Berlíně na téma budoucnost evropské bezpečnostní politiky. V květnu 2007 v Římě na téma navigační systém Galileo, v Lisabonu konference na téma společná ochrana hranic a v Paříži na téma protiraketová obrana. V Liverpoolu se v dubnu konala konference o obranných systémech v Evropě a v červnu opět v Paříži konference na téma strategické cíle pro evropskou bezpečnost. Další podrobnosti samozřejmě jsou ve zprávě přiložené ke všem ostatním zprávám. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Já vám také děkuji, paní kolegyně a otevírám rozpravu k těmto zprávám. Kdo se prosím hlásí do rozpravy? Nikdo se nehlásí, takže můžeme hlasovat o návrhu usnesení. Návrh zní, jak také jinak, vzít na vědomí informace stálých delegací Parlamentu ČR o činnosti za 6. funkční období. O tomto návrhu budeme po znělce hlasovat.

Pro ty, kteří teď přicházejí, informace. Budeme **hlasovat o návrhu usnesení: vzít na vědomí informace stálých delegací Parlamentu ČR o činnosti za 6. funkční období.**

V sále je přítomno 41 senátorek a senátorů, kворum je 21. Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zvedněte prosím ruku a stiskněte tlačítko ano. Děkuji. Kdo jste proti, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko ne.

Končí 23. hlasování v pořadí této schůze a **skončilo schválením návrhu vzít na vědomí informace stálých delegací** atd. 42 přítomných, kворum 22. Nikdo nebyl proti, 38 hlasů pro.

Máme před sebou poslední bod jednání této schůze, kterým je

Zpráva předsedy Senátu o činnosti Senátu v 6. funkčním období

Prosím pana předsedu Senátu Přemysla Sobotku, aby nás seznámil se zprávou.

Předseda Senátu Přemysl Sobotka: Dobré pozdní odpoledne, pane předsedající, kolegyně, kolegové, dámy a pánové, před chvílí jsme slyšeli zprávy, které ukázaly dobrou práci nás všech v jednotlivých, ať už komisích, delegacích.

Já bych v této chvíli, protože končí 6. funkční období, se trochu obecněji dostal k naší senátní práci.

Rád bych ji rozdělil do čtyř rovin. Otázka zkvalitnění legislativního procesu, a to prostřednictvím dialogu obou komor našeho Parlamentu. Potom je to zvýšená role Senátu v české zahraniční politice. Ochrana politické kultury v naší zemi a také úsilí otevřít Senát veřejnosti s cílem udělat z něj významné středisko přímých kontaktů politiků i občanů.

Hlavní úkol, který máme, to je legislativa, tak bych jen rád připomněl, že za poslední dva roky jsme projednali 166 zákonů, 20 jsme vrátili do Poslanecké sněmovny, 11 bylo přijato v senátním znění. Mimo to bylo projednáno 18 senátních iniciativ, 58 mezinárodních smluv a 49 evropských tisků.

Parlamentní diplomacie našeho Senátu byla v tomto období velmi bohatá. Vedle aktivit v rámci V4, Regionálního partnerství, Asociace evropských senátů, jsem také vykonal oficiální cesty do Pobaltí, Indie, Polska či Albánie, kde jsme se společně s kolegy velmi intenzivně věnovali kontaktům s těmito zeměmi. Dále jsme se zúčastnili konferencí evropských parlamentů ve Vídni a v Lisabonu.

Považuji to za velmi dobrou aktivní práci, protože dnes český Senát je, ať už v EU, anebo i mimo EU vnímá jako instituce, která zasahuje do zahraniční politiky a prosazuje pozitivní témata. To, že jsme zde přijali desítku předsedů vlád, předsedů parlamentů a řadu ministrů zahraničních věcí a dalších hostů, jmenuji princeznu Annu, prezidenta Tadžiče a Sarkozyho, významné představitele eurozóny, včetně předsedy Evropské komise Barrosa a dalších, to všechno považuji za velmi významné.

Setkání s předsedou vlády Rakouska Alfredem Gusenbauerem vyústilo v jednu unikátní věc, a to vlastně historicky poprvé se ustanovila mezinárodní komise, která jednala o Temelínu, česko-rakouská, a tady český Senát opět vytvořil dobré podmínky při založení této komise a naši se tam dobře v podstatě prezentovali.

Politická kultura, všichni to vnímáme, všichni o tom, hovoříme, poklesla v celé naší České republice, ale možná i mimo ni. Jsem rád, že Senát si v tomto zachoval zcela jinou atmosféru, kterou charakterizuje věcná diskuse, trpělivost a spolupráce.

Často žehráme na to, že Senátu nevěnují naše média dostatečnou pozornost. Můžeme si za to sami, samozřejmě v tom dobrém slova smyslu. Pokud bychom zde žili v kolotoči osobního zviditelňování prostřednictvím obstrukcí, hádek, urážek, určitě bychom na sebe strhli mediální pozornost, minimálně bulvárního tisku.

Co se týče otevření Senátu mimo. V 6. funkčním období navštívilo naše kulturní akce odhadem asi půl milionu lidí. Dominovala samozřejmě výstava Albrecht z Valdštejna a jeho doba, kterou navštívilo 150 000 lidí. Je potřeba také připomenout, že se zde konalo 110 konferencí, ať už národních nebo mezinárodních, seminářů, veřejných slyšení atd. Jsem přesvědčen, že i z tohoto stručného nástinu dostatečně vyplývá, že jsme zde opravdu nezapomněli a že Senát svou ústavní roli plnil v tomto období naplno.

Jako předseda Senátu jsem hrdý na to, že drtivá většina senátorek a senátorů nestála stranou a naopak, aktivně se na této práci podílela. Za to vám všem chci poděkovat a věřte, že vám, kteří jste neuspěli v těchto volbách a kteří končíte v Senátu, přeji úspěch, přeji štěstí v dalším životě a budete mi chybět, i když jsme měli mnohdy velmi rozdílné názory.

A to poslední úplně na závěr. Za chvíli, až pan místopředseda skončí tuto schůzi, se všichni sejdeme, kdo bude mít zájem, na skleničce vína a rozloučíme se,

protože příště už nebudeme mít někteří právo hlasovat. Díky za to, co jste udělali za dva roky! (Potlesk všech přítomných.)

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane předsedo. Měl bych vás vyzvat, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů, ale já to neudělám, není to zvykem. Otevírám rozpravu. Chce někdo vystoupit ke zprávě pana předsedy? Nechce, takže tím... Ano, přece jenom. Pan senátor Mejstřík. Prosím. Promiňte, že jsem vás zasklil.

Senátor Martin Mejstřík: Nebývá to asi zvykem, vážený pane předsedo, pane předsedající, dámy a pánové, já jsem jedním z těch, kteří se s vámi dnes loučí, a dovolte i mně vám poděkovat.

Byl jsem v Senátu od roku 2002. Nastoupil jsem v době, kdy zde ještě dožívala ona původní zakladatelská generace. Těch osobností již nebylo mnoho a přišlo mi mnohokrát, jakoby tito lidé patřili do jiné doby – kultivovaní diskutéři, jejichž příspěvky bylo radost poslouchat. Já bych zmínil jenom některé z nich: Daniel Kroupa, Jiří Stránský, Jan Ruml, Edvard Outrata, samozřejmě i Petr Pithart. V neposlední řadě pak naše kolegyně a má učitelka, mnozí z vás si vzpomenu, paní senátorka Jaroslava Moserová.

Já bych nyní maličko odbočil. Před necelou půlhodinou možná jsem zde měl plamenný projev proti zločinné a zavrženíhodné organizaci. Já ji ještě jednou zmíním i v tomto textu. Já bych prosil prostřednictvím pana předsedajícího naše ctěné pány kolegy z nejmenované strany, aby tato slova nebrali osobně. A připomenul bych právě paní senátorku Moserovou, byl jsem u toho mnohokrát, když s vámi mluvila a říkala vám: Kluci, neblázněte, změňte tu stranu už jenom kvůli obětem, které tato vaše strana v minulosti přinesla, resp. obětem, které má na svědomí.

Odchodem této generace se poměry i prostředí v Senátu změnilo. Nechci zde hodnotit, zda k dobrému či zlému. Společná kolektivní paměť funguje jistě i v tomto ctěném sboru. Byla to těžká léta, byla to drsná léta, byla to dobrá léta. Mnohdy jsem zde stál skoro proti všem, mnohdy jsem dostával zleva, zprava, ale nemyslím si, že bych nějak šetřil vás.

Dělal jsem svou práci rád, viděl jsem v ní smysl a děkuji bohu, že jsem zde těch šest let mohl být právě s vámi. Děkuji vám.

Dokázali jsme téměř nemožné. Podařilo se nám vrátit téma vyrovnání se s minulostí, téma dekomunizace společnosti znova na stůl. Podařilo se, že horní komora českého Parlamentu navrhla ocenit vysokým státním vyznamenáním odbojovou skupinu bratří Mašínů a skrze ně všechny statečné československé občany, kteří se v 50. letech nenechali zlomit a pokusili se proti komunistům pozvednout zbraň. Podařilo se přijmout zákon o třetím odboji. Podařilo se přijmout zákon o Ústavu pro studium totalitních režimů a úspěšně rozjet jeho činnost. Podařilo se, že naše horní komora českého Parlamentu přijala normu, která zakazovala propagaci komunismu stejně jako nacismu. Podařilo se, že tato komora přijala usnesení, v němž volá i po zákazu symbolů komunismu, stejně tak, jako jsou zakázány ty nacistické. Podařilo se, že naše komora českého Parlamentu dokázala shromáždit a předložit důkazy o právní animozitě českého prostředí, kdy zde mezi námi v Parlamentu České republiky působí členové zločinné a zavrženíhodné organizace.

Děkuji vám, že se zde v Senátu mohla konat konference „Svědomy Evropy a komunismus“. Podařilo se do Prahy svolat zástupce Evropského parlamentu, Rady Evropy, historiky, politiky, svědky zločinů komunismu z celého světa. A na základě

jejich rokování vznikl text „Pražská deklarace“, v níž se jednoznačně požaduje odsouzení komunismu na evropské úrovni stejně tak, jako byl odsouzen nacismus. Toto bychom mohli pokládat za vrchol, protože si lidé, politici začínají uvědomovat, že téma dekomunizace není tématem pouze českým, polským, maďarským nebo rumunským. Začíná být jasné, že to je veliké evropské a světové téma.

Prohrál jsem jednu velkou bitvu, ale v ní snad nešlo zvítězit. Končím zde v Senátu s pocitem, že se nám podařilo položit základní kameny k nápravě chyb nechuti, možná nemohoucnosti politiků z 90. let. Podařilo se nám všem rozrušit onu pomyslnou neblahou tlustou čáru za minulostí. To je velký úspěch, i když ještě větší část cesty máme před sebou.

Děkuji vám. Za to dobré i za to zlé. Nebyla to marná léta.

Děkuji také svým spolupracovníkům, děkuji senátním službám, kolegyni a kolegům ze svého klubu.

Vážený pane předsedo, pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, i já vám přeji hodně sil, energie a hodně cti do vaší další práce. Budeme ji my všichni jistě potřebovat. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane senátore. Rozhlížím se po sále. Konstatuji, že rozprava končí a před námi je úplně poslední hlasování.

Budeme hlasovat o návrhu vzít zprávu pana předsedy Přemysla Sobotky na vědomí.

Naposledy se spočítáme. V sále je 40 přítomných senátorek a senátorů, kvórum je 21.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro to, abychom tuto zprávu vzali na vědomí, stiskněte, prosím, tlačítko ANO a zvedněte ruku. Kdo jste proti, stiskněte tlačítko NE a zvedněte ruku.

Poslední hlasování v pořadí 24. na této schůzi **skončilo schválením návrhu usnesení.** Zprávu předsedy Senátu o činnosti Senátu v 6. funkčním období jsme vzali na vědomí. Pro upřesnění. 45 přítomných, kvórum 23. Nikdo nebyl proti, 39 hlasů bylo pro.

Děkuji vám a projednání tohoto bodu končím a tím končím i 17. schůzi v 6. funkčním období Senátu.

Děkuji za vaši práci a všem vám přeji dobrou noc. A dostali jsme pozvání od pana předsedy, takže za chvíli na shledanou. (Potlesk.)

(Jednání ukončeno v 17.46 hodin.)

Těsnopisecká zpráva
Senátu Parlamentu České republiky
6. funkční období - 17. schůze
Vydává Kancelář Senátu, Odbor organizační
Valdštejnské nám. 4/17, 118 01, Praha 1

WWW.SENAT.CZ (DOKUMENTY A LEGISLATIVA) – TĚSNOPISECKÉ ZPRÁVY